

Utopia

Studentavisa i Tromsø

- Nr. 13
- 22. oktober 1997
- Uke 43
- 22. årgang

Økonomisk kaos i studentpolitikken:

TILLITSVALGTE VURDERES ANMELDT

- Dobbeltdekning av regninger
- Kasse forsvunnet
- Øl, pizza og tobakk på styrets regning

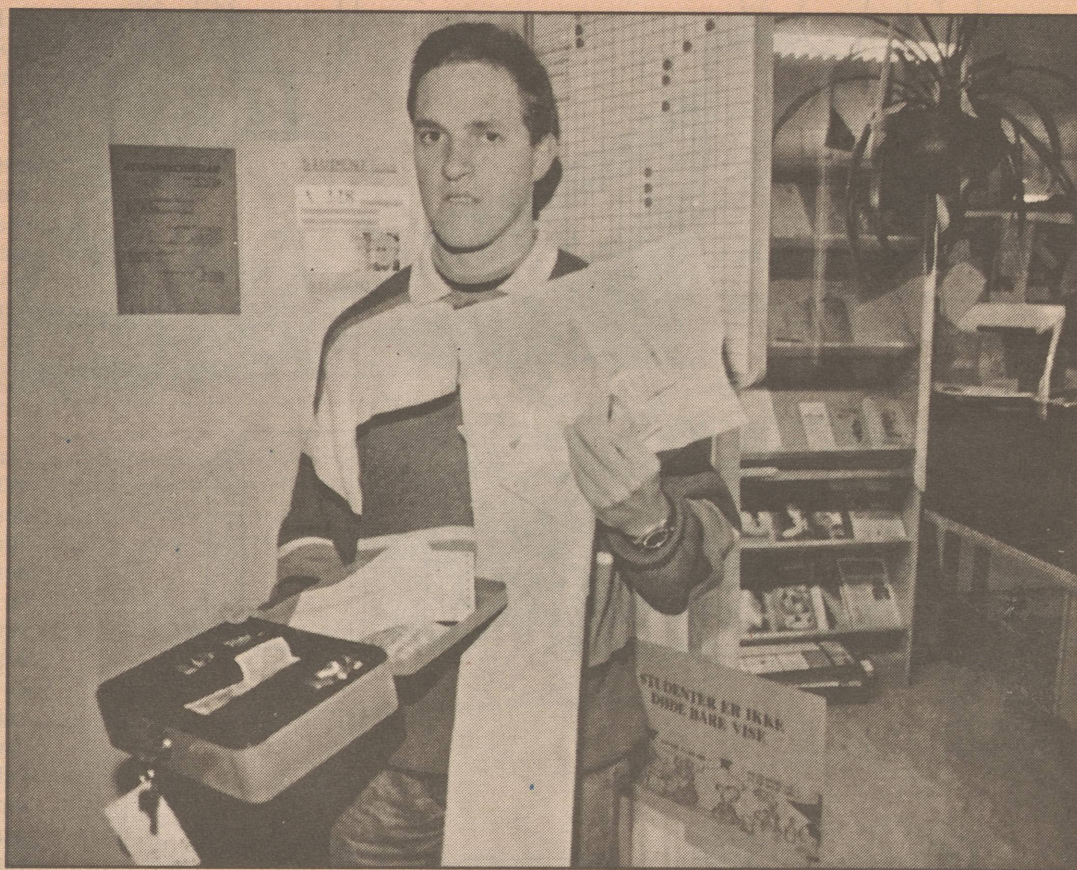

FOTO: LARS ÅKE ANDERSEN

Etter en grundig gjennomgang av studentstyrets regnskaper for perioden 1993-96 er det blitt avdekket grov økonomisk ukultur. Tillitsvalgte har fått dobbeltdekt sin reiseregninger, handlet privat på studentstyrets regning og somlet bort penger.

– De økonomiske disposisjonene tidligere sentrale personer i studentpolitikken har gjort er nå til juridisk vurdering, sier studentstyremedlem Ingulf Nordahl (bildet), leder av økonomiutvalget som har gransket forholdene.

SIDE 4-5

URNEVALG

FOTO: LARS ÅKE ANDERSEN

URNEVALGET ER OVER OSS igjen. Vi har funnet lista for deg. Les, og gjør så din studentplikt.

SIDE 15-17

PARIS

FOTO: SIRI VAGGEN OLSEN

DETTE ER BYEN som Tromsø har fått sitt kallenavn fra. Les hvilke inntrykk Utopias utsendte satt igjen med etter å ha opplevd metropolen.

SIDE 26-27

FYSIO-CUP

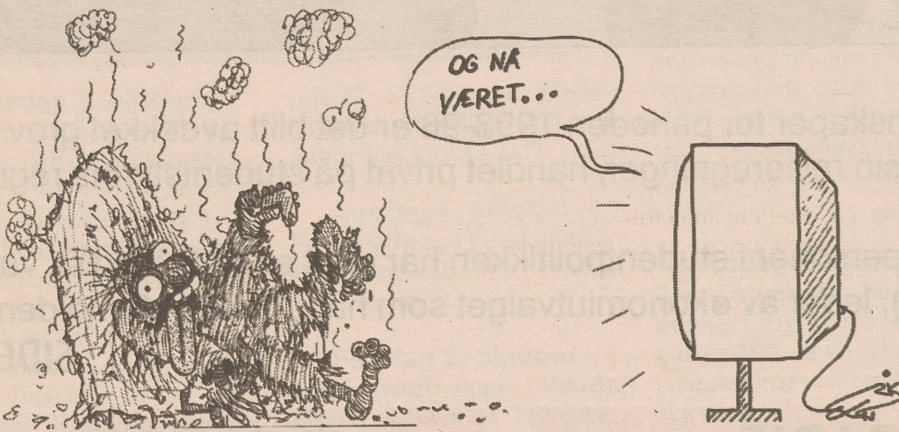
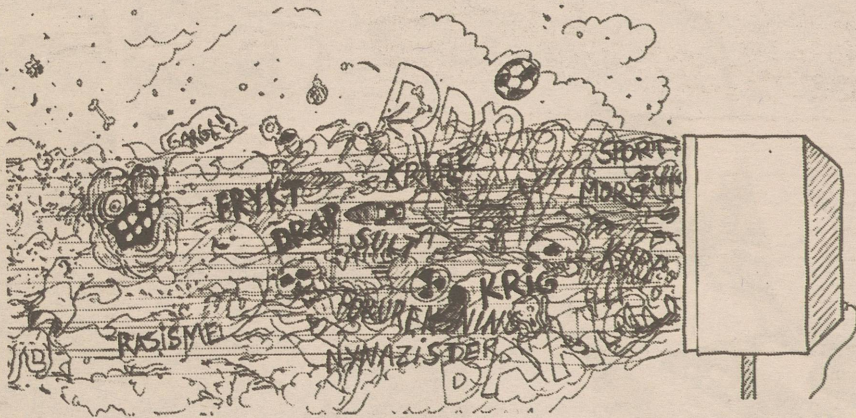

FOTO: ANDRÉ KVERNHAUG

ÅRETS MEST HEMNINGSLØSE idrettsarrangement er vel overstått. Utopia var tilstede for å dokumentere galskapen. Se vår reportasje fra volleyballturneringen der det er en plikt å kle seg ut.

SIDE 28

Navlebeskuende, egosentriske og sløve - det er oss det...

Av 5800 studenter ved UiTø var bare 5 oppgående nok til å dra seg ut av sofaen og bry seg med noe som ligger litt lenger vekk enn sin egen nesetipp. Stedet er UiTø. Saken er Solak. En solidaritetsaksjon for det glemte og ignorerte folket i Vest-Sahara.

Solidaritetsaksjonen skulle være et krafttak blant alle universitetsstudentene i Norge i regi av Norsk Studentunions 85 000 medlemmer og Studentenes internasjonale Hjelpfond. Vel, med et oppmøte på 5 av 5000 gir jeg ikke fem sure sild for tromsøstudentenes evne til å vise solidaritet! Det hjelper heller ikke særlig at aksjonen fra studentstyret, NSUs forlengede arm, sin side var så nedprioritert at det er til å bli skremt av.

Skam dere

Da Solak-aksjonen ble tatt opp av internasjonalt ansvarlig på sist studentstyremøte var reaksjonen et eneste stort gjesp fra de andre studentstyreprerentantene. Her sitter de: Engasjert, sunn, norsk universitetsungdom, kanskje verdens best stilte ungdommer, og gir blanke blaffen i alt som ikke gjelder sitt og sine. Dersom ikke noen av dem har vidsyn nok til å sette floskelen solidaritet ut i praksis når moderorganisasjonen NSU en gang i året ber om det, hvem i all verden skal vi da forlange at skal bry seg? Da hjelper det lite at nestleder i studentstyret har som personlig motto at «Man burde ikke ha medlidenhet med et menneske, man burde heller hjelpe det» (se midtsidene). Internasjonalt ansvarlig, Siv Tofte, måtte værsgod klare seg selv, på tross av gjentatte spørsmål om hjelp.

Elendig organisering

Da var det kanskje ikke så rart at resultatet ble som det ble i Tromsø, nemlig ingenting.

Forhåndsreklamen var minimal, og de få plakater som var hengt opp druknet fullstendig i fem meter lange festreklamer for TSI-jubileum og Samfunnsball. I tillegg var ikke SAIH lokalt innbildet før samme dag som aksjonen skulle starte! Og om noen med formodning så plakater eller leste om aksjonen i forrige Utopia så gadd de i alle fall ikke å komme.

Det er lett å legge skylden på internasjonalt ansvarlig i Studentstyret, men det at en person skal prøve å få i gang en solidaritetsaksjon som skal nå ut til nesten 6000 blaserte studenter, uten at noen andre gidder å løfte en finger for samme dag som aksjonen skulle starte, er neppe det beste utgangspunktet.

Tapte igjen

Så er det bare å innse at den tredje verden igjen tapte kampen om oppmerksomheten mot såpeopera, kafèbesøk og pensum. Så får de heller være at det vest-saharawiske folket er inne i sin skjebnetime. Endelig, 7 år etter at det ble vedtatt i FN, avholdes en folkeavstemning. Denne vil, om det internasjonale samfunn følger med, sikre det landløse folket en plass å kalle hjemme. Imidlertid får de klare de uten studentene i Tromsø sin hjelp.

Av Marit Helene Stensen

Utopia
Studentavis i Tromsø

...er et organ for studentene i Tromsø. Avisen utgis ut med støtte fra Studentsamskipnaden.

Adresse: Universitetet - SVF, 9037 Tromsø
Tlf: 77 64 42 83, 77 64 53 66 (desken)
Faks: 77 64 51 99
E-post: utopia@stud-org.uit.no
Internett: <http://www.uit.no/utopia>
ISSN: 0806-9611

Utopia tar gjerne imot leserinnlegg. Skriv kort og poengtert, så når du flere med dine meninger. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte. Oppgi navn og adresse. Leserinnlegg kan trykkes anonym. Vi foretrekker tekst på diskett eller e-post.

Ansvarlig redaktør: Martin Tjersland

Nyhetsredaktør: Marit Helene Stensen

Kulturredaktør: Stine Eidissen Bya

Deskansvarlig: Siri Vaggen Olsen

Fotoansvarlig: Lars Åke Andersen

Redaksjonssekretær: Lise Swensen

EDB-ansvarlig: Anders Henriksen

Redaksjonen: Per Steinar Moen, Marte Holmemo, Asgeir Johansen, Magnus Clough, Vegard Bønes, Rune Sævik, Elin Førstund, Børge Iversen, Camilla Glanfield, Linda Dahl, Kjersti Nielsen, Marit Bugge, Sondre Knutsen, Ingrid Hedlund, Asbjørn I. Bartnes, Ingvild Rullestad, Ellen Kongshaug, Hallgeir Løland Torpe, Siv Tofte, Lars Danielsen, Kristian Misund, Kai Arne Hansen, Aslak Haanshuus, Ørjan Haugholt, Ragnhild Vik Nilsen, Hadi Lile, Asgeir Larsen, Torstein Solli Hansen, André Kvernhaug, Liv Brita Brodal, Håvard Bråthen, Erlend Bønes, Irene Foss, Anne Jenny.

Trykk og opplag: Bladet Tromsø, i et opplag på 5000

Annonsepris: Kontakt oss for tilbud

Neste deadline: 30. oktober 1997

Neste utgivelse: 5. november 1997

Strategi og økonomi

Universitetet vil vere tvinga til å manøvrere i trongare farvatn i framtida, skriv rektor Tove Bull.

ILLUSTRASJON: DAG ELLINGSEN

Kronikk av
Tove Bull, rektor ved
Universitetet i Tromsø

To dagar etter at statsbudsjettet for 1998 var lagt fram, hadde Universitetet i Tromsø eit stort og etter mitt syn svært vellykka møte på Scandic hotell om den framtidige strategien for universitetet. Samanfallet i tid med budsjettet var ikkje tilsikta, men på mange måtar effektivt. På sjølve D-dagen for framlegginga av budsjettet var det pressekonferanse kl 1300, slik det alltid er hos oss. Det er interessant å sjå dei to hendingane i samanheng med kvarandre, fordi dei openbert har mykje med kvarandre å gjere. Universitetet kan ikkje planleggje for framtida uavhengig av dei rammevilkåra Storting og regjering gjev oss. Stadig trongare rammekår for ein institusjon som enno ikkje er ferdig utbygd, representerer nokre strategiske utfordringar som vi må ta alvorlig. Den doble budskapet frå styresmaktene går ut på at vi må stramme inn samtidig som vi skal byggje ut og ekspandere. Korleis vi skal gjere det, må vi finne ut av sjølve.

Det inntrykket eg sat att med etter strategidagen på Scandic, var at Universitetet i Tromsø ikkje berre er ein institusjon full av ressursrike menneske med høg fagleg kompetanse. Universi-

tetet har dessutan eit stort antal studentar og tilsette som verkeleg bryr seg om universitetet sitt, og som legg argumentasjons- og kjenslekraft i å teikne opp konturane av det framtidige Universitetet i Tromsø. Kva som enn er utgangspunktet vårt, statsbudsjettet for 1998 eller strategidebatten 15.10.1997, så er det klart at Universitetet i Tromsø vil sjå annleis ut i 2010 enn det gjer i 1997. Det er like klart at det ikkje er semje i universitetssamfunnet om korleis det framtidige universitetet bør sjå ut. Det var det da heller ikkje mellom dei som hadde ordet på strategidagen. Heldigvis for det, vil eg seie.

Det er mangt som tyder på at i den nære framtida vil universitetet vere tvinga til å manøvrere i trongare farvatn enn vi har måtta gjere til no, iallfall om tendensane i dei siste åras statsbudsjett blir vidareførte i åra framover. Det som det da spørst om, er om vi samtidig klarer å halde oppe visjonen om og strategien for eit universitet som innfrir dei stadig aukande krava som det kunnskapssamfunnet som no er under utforming, vil stille til forskning og undervisning på høgt nivå. Korleis kan vi klare å ha ein beredskap for dei store kunnskaps- og kompetanseutfordringane vi vil møte ved neste krossveg, samtidig som vi av økonomiske grunnar risikerer å måtte byggje ned stramme inn?

Vi lever sanneleg i motsetnadsfylte tider. Det inneber at vi må

vere realistiske og visjonære samtidig, ja, så og seie frå sak til sak. Det inneber truleg òg at vi må prioritere sterkare kva vi skal bruke tida og ressursane våre til. Mellom anna trur eg det kan vere vits i å spørje seg kva for kampar det er verdt å utkjempe, kva for konflikhtar det har noko for seg å gå inn i.

Ved sida av alt anna som veks og gror på eit universitet, har konflikhtar, skjulte og opne, ofte gode vekstvilkår i våre miljø. Vi er ein institusjon prega av skarp konkurranse, der det blir kjempa om goda, anten desse goda er gode karakterar, forskingsmidlar eller hovudfags- eller doktorgradsstipend. Gode som det blir kjempa om, kan også vere av sosial karakter. Da handlar det om kven som får leike med kven. Slik vil det halde fram med å vere i overskodelig framtid. Konkurranse og konflikt er ikkje nødvendigvis øydeleggjande. Det er dei destruktive konfliktane vi ikkje bør ha råd til å bruke tid på. Dei blomstrar truleg lettast opp i økonomisk tronge tider. Det er eit paradoks. For slike konflikhtar øynder av dei ressursane som frå før av er sparsame.

Det er ikkje tilfeldig at eg som rektor skriv dette i *Utopia*, avisa til studentane. Frå tid til anna hender det at det er usemje mellom studentar og universitetsleiinga om ressursbruk og prioriteringar. Det vil det sikkert kome til å vere i framtida òg. Men eg kan ikkje tru

at det er usemje om at det no gjeld å arbeide saman for at Universitetet i Tromsø skal få så gode rammevilkår som råd både på kort og lang sikt. «Kort sikt» tydar rett og slett årets budsjettbehandling. Strategiplanen skal derimot vere relativt langsiktig. Det betyr ikkje at alle strategiane og planane kjem til å slå til, så og seie ord for ord slik dei vil bli ståande i den endelege strategiplanen. Heller ikkje er sjølve planen, altså slutt-dokumentet, det viktigaste. Langt viktigare er den prosessen som kom så godt i gang på Scandic. For at den prosessen skal forst vidare i gode spor, trengs det at gode krefter står saman. Og blant desse gode kreftene er studentane uhyre sentrale for universitetet. Derfor synest eg det er leit å lese i *Utopia* og lokalavisene elles i Tromsø at det mellom studentane finst somme som oppfattar universitetsleiinga som fiendleg innstilt. Om det byggjer på kommunikasjonssvikt, veit ikkje eg. Derfor bruker eg dette høvet til å slå fast at om eg neppe kan love studentane ei universitetsleiing som i alle saker snakkar studentane etter munn, og alltid stemmer i samsvar med krav frå studentane, så har eg og universitetsleiinga elles eit svært medvete ønske om å arbeide nært og tett saman med dei studenttillitsvalde for ei utvikling av Universitetet i Tromsø som vi kan stå inne for og vere stolte av, til beste for dagens og morgondagens samfunn.

Økonomisk kaos avdekket

Det har blitt avdekket en grov økonomisk ukultur av tidligere sentrale aktører i studentpolitikken:

– Når det gjelder de strafferettslige forholdene er de nå til juridisk vurdering, sier leder av økonomiutvalget, Ingulf Nordahl.

U Marit Helene Stensen

Med et opparbeidet underskudd i perioden 93-96 på over 200 000 vedtok Studentstyret høsten 1996 å opprette et Økonomiutvalg som skulle granske de tidligere økonomiske disposisjonene i studentpolitikken. Videre var mandatet å finne frem til rutiner for å hindre lignende forhold i fremtiden. Nå, ett år senere, legges resultatet frem av leder Ingulf Nordahl:

– Av hensyn til personvernet har saken hittil blitt ført bak lukkede dører og med innskjerpet taushetsplikt. Av samme grunn har vi ikke funnet det riktig å offentliggjøre noen navn når vi nå går ut offentlig i en pressemelding, sier Nordahl.

Skandaløs budsjettbehandling

Utvalget har reagert kraftig på budsjettbehandling: I 96 ble det budsjettert med hele 700 000 kroner i støtte fra UiTø. Dette ble gjort til tross for at støtten aldri har overskredet 450 000 kroner, et beløp de naturlig nok ble tildelt også i 96. Altså en overbudsjettering på hele 250 000 kroner. Likevel fant ikke det daværende Studentstyret det nødvendig en gang å revidere budsjettet. I februar 96 får Studentstyret beskjed fra Studentsamskipnaden om at det forelå et underskudd på over 50 000 kroner, et underskudd som naturligvis måtte dekkes på 96 budsjettet. Likevel fremholdt den daværende organisasjonssekretær at budsjettet gikk med betydelig overskudd i oktober samme år, et budsjett som i virkeligheten hadde et stadig større underskudd. Dermed vedtok et intetanende Studentstyre blant annet en datainvestering på 40 000 kroner.

Mangel på god regnskapsskikk viste seg også ved at kvitteringer for eventuelle utgifter ikke ble levert som bilag til regnskapet. I stedet ble det ført inn utgifter under den intetsigende betegnelsen «div.

ut'inn kasse».

Overforbruk

I tillegg til overbudsjettering, er det flere enkeltposter som trengs å gå nærmere etter i sømmene:

– Sommeren 95 ble det kjøpt inn alkohol for nesten 7000 kroner. Dette kommer i tillegg til en regning på 1400 kroner til pizza i samme tidsrom. Utvalget har ikke kunnet sett at det har forekommet arrangement i perioden som skulle tilsi utgifter på over 8000 kroner. I tillegg har det blitt kjøpt personlige artikler, som tobakkvarer, på Akademisk Kvarter. Disse innkjøpene var naturligvis ikke i samsvar med gjeldene fullmakter, og vi vet ikke helt sikkert om dette bare er toppen av isfjellet, sier Nordahl.

Manglende kontantkasse

Det mangler også en kontantkasse for mindre løpende utgifter:

– Den skal etter instruksene ivaretas av organisasjonssekretæren. Den ble faktisk tatt så godt vare på at vi aldri har sett den igjen, til tross for store anstrengelser. Det er usikkert hvor mange penger som eventuelt lå i den, noe vi svært gjerne skulle ha fått klarhet i. Blant annet er vi usikker på om overskuddet fra en studentbussaksjon ligger i denne kontantkassen, sier lederen for økonomiutvalget. I tillegg mangler en datamaskin som er i den tidligere organisasjonssekretærens besittelse:

– Denne maskinen, som inneholder et svært viktig arkiv, har vi ikke fått tak i, til tross for gjentatte henvendelser, sier han.

Juks

Andre forhold, som man kan betegne som regelrett juks, er reiseregninger i perioden 93-96 som har blitt dekket av både Norsk Studentunion og studentstyret samtidig.

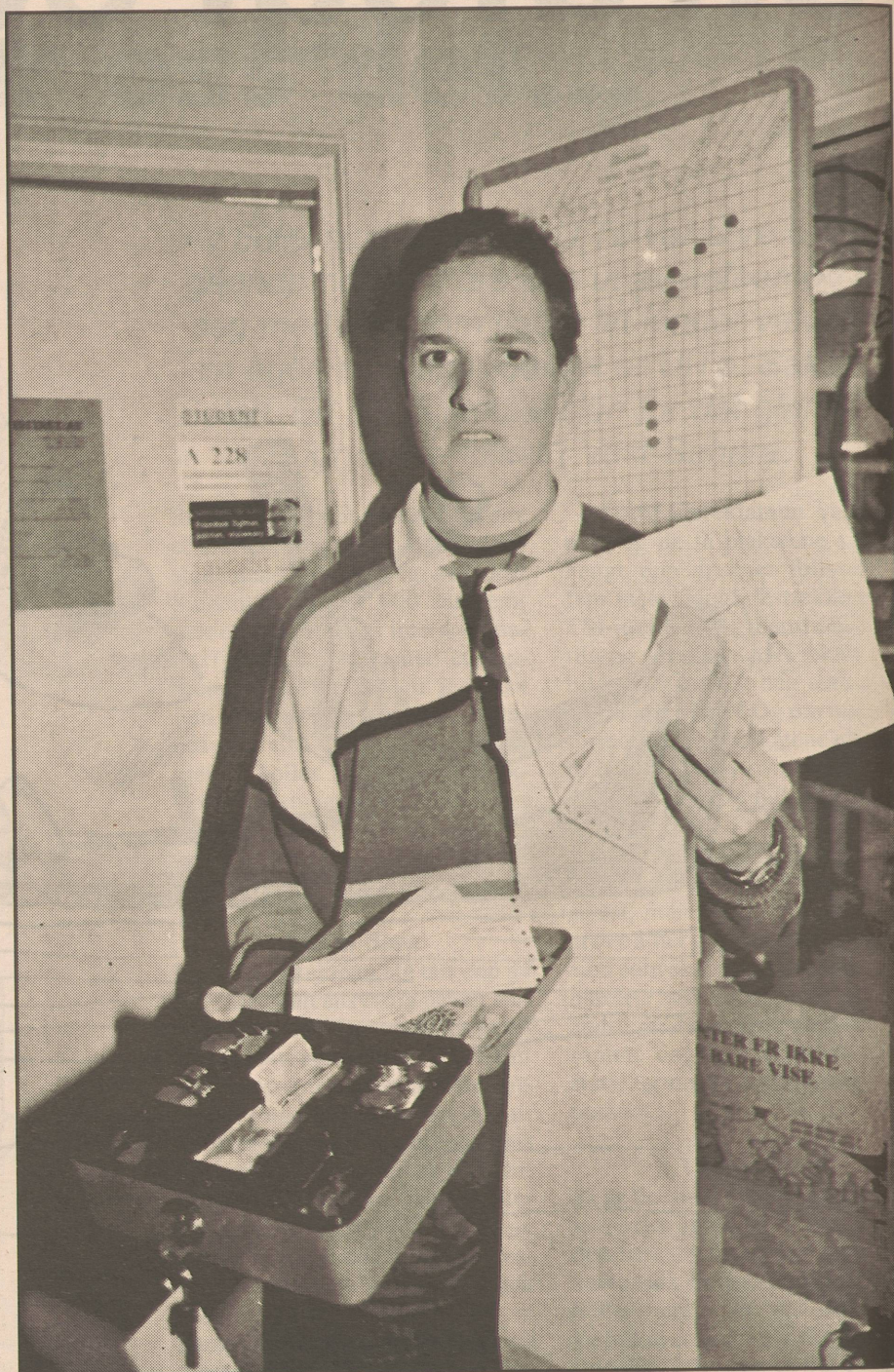
Vurderer anmeldelse

De alvorlige forholdene vil ikke gå upåaktet hen:

– Når det gjelder de strafferettslige sidene ved enkelte av forholdene er dette for tiden til juridisk vurdering, sier Ingulf Nordahl.

Bevisstgjøring

Nordahl understreker at disse forholdene ikke har noe å gjøre med dagens virkelighet:

Leder i økonomiutvalget, Ingulf Nordahl, har funnet graverende økonomiske forhold etter å ha gransket studentstyrets økonomi i perioden 93-96.

FOTO: LARS ÅKE ANDERSEN

– Regnskapet skal nå årlig godkjennes av en revisor. Studentstyreprerentantene er også blitt sitt ansvar bevisst som medlemmer av det øverste studentorganet ved UiTø. Videre er stillingsinstruksene, samt den generelle fullmakten for arbeids-

utvalget, blitt skjerpet. Dette vil studentdemokratiet kunne nyte godt av i fremtiden, avslutter Nordahl.

– Paranoid utvalgsleder

Den tidligere organisasjonssekretæren i perioden 93-96, Gisle Johansen, har sterke meninger om lederen for økonomiutvalget:

– Nordahl er preget av en paranoia som forhåpentligvis gir noe bedre forhold organisatorisk, uten at jeg tror innsatsen i årsverk står i stil med resultatet.

U Marit Helene Stensen

Forøvrig vet jeg ikke om jeg skal le eller gråte. Denne pressemelding var helt ukjent for meg før jeg ble konfrontert med den av Utropia, likeså at en del av forholdene er til juridisk vurdering. I

det hele tatt er det lite av dette jeg har blitt konfrontert med, for eksempel dårlig regnskapsskikk, sier Johansen.

Halvtygde sannheter

Pressemeldingen vitner om en velvoksen paranoja med hensyn til «sannheten» om økonomisk ukultur. Utvalget mangler enhver forståelse av hva arbeidsutvalget (AU) gjorde på den tiden, og hva arbeidet som organisasjonssekretær egentlig bestod i, mener Johansen. Den tidligere organisasjonssekretæren betoner at stillingen bestod mer i å drive politikk enn å ha en sekretærfunksjon:

– Dersom du deler opp ordet organisasjonssekretær bestod stillingen min mye mer i å organisere politisk virksomhet, enn å jobbe som sekretær. Dette har sammenheng med at arbeidsutvalget på den tiden tok sikte på oppgradere virksomheten til å bli viktigere og mer

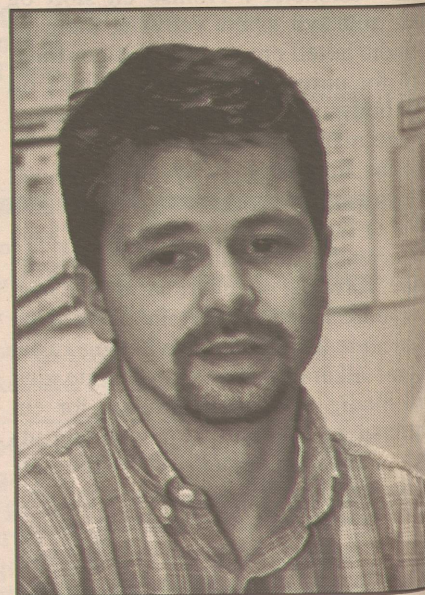
attraktiv, altså mer politisk slagkraftig, sier Johansen.

Skyggeregnskap

– Når det gjelder den administrative delen av jobben, altså regnskap, så var dette et skyggeregnskap. Jeg hadde ingen formell revisorfunksjon, regnskapet ble revidert gjennom SiTø. Den administrative rollen har i ettertid blitt blåst opp til å være den viktigste, noe den aldri var på det daværende tidspunkt, sier han.

Manglende kontantkasse

– Etter mitt kjennskap er det ikke snakk om en manglende kontantkasse. Derimot er det en del bilag som mangler. Noe utover det vil jeg ikke kommentere før jeg har sett pressemeldingen ved selvsyn, sier den tidligere organisasjonssekretæren.

Den tidligere organisasjonssekretæren, Gisle Johansen, mener at arbeidet økonomiutvalget har lagt frem har trekk av paranoia, selv om han ikke ser bort fra at arbeidet kan føre til bedre organisatoriske forhold.

ARKIVFOTO

–Visste om overbudsjetteringen

Tidligere Studentstyreleder i perioden 95/96, Kristian Wengen, vedgår at han visste at Studentstyret overbudsjetterte med 250 000 kroner. Likevel var de ikke helt uforberedt på at de kanskje ikke fikk den kvarte millionen ekstra de ba om fra Universitetet.

U Marit Helene Stensen

– Vi satte nemlig av et tilsvarende beløp på en post øremerket «ekstratilskudd til lag og foreninger» som måtte søke om det. Det ble imidlertid understreket at disse pengene alternativt skulle brukes til å dekke et eventuelt budsjettunderskudd, i tilfelle vi ikke fikk ekstrabevilgningen på 250 000 kronene.

Ikke referatført

Imidlertid står det ikke noe om denne

sikkerhetsforanstaltningen i referatet fra studentstyremøtet:

– Det ble imidlertid uttrykkelig sagt at summen som var satt av til lag og foreninger alternativt skulle brukes til å dekke et underskudd på budsjettet i tilfelle vi ikke fikk den økningen vi ba om. Jeg skjønner imidlertid ikke at dette ikke ble referatført. Det er jo rart at vi i Studentstyret skulle vedta å bruke 250 000 kroner vi kanskje ikke fikk, uten å ha en tanke om hvor vi eventuelt skulle hente dem. Verre var det at vi bandt opp et beløp tilsvarende overbudsjetteringen til faste utgifter, slik som lønn, andre plasser i budsjettet.

Høyt arbeidspress

Høyt arbeidspress og uklar arbeidsfordeling mellom studentstyreleder og daværende organisasjonssekretær er en av grunnene til at budsjettet ikke ble revurdert, med den følge at Studentstyret svevde i den tro at budsjettet hadde et overskudd, samtidig som underskuddet bare vokste:

– Vi brukte veldig mye tid på en barnehageaksjon, dro på landsmøte i

NSU i tillegg til at sentrale folk var borte. Dette skapte et veldig arbeidspress akkurat da budsjettet skulle revideres. I tillegg var det en god del inkompetanse ute og gikk. Økonomisk kompetanse var aldri en forutsetning for å bli valgt som studentstyreleder da jeg ble valgt, sier Wengen.

Dobbeltdekning

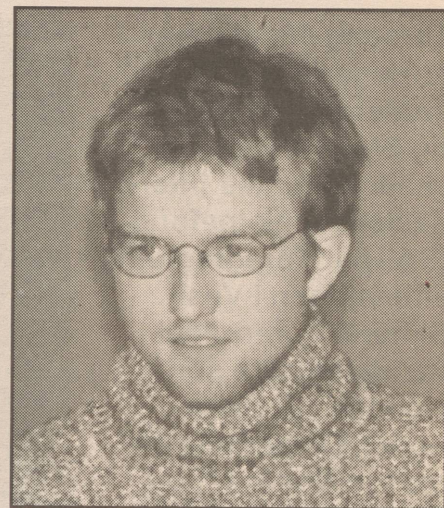
Med hensyn til dobbeltdekning av reiseregninger stiller Wengen seg uvitende til at noe slikt skulle ha foregått:

– Dette vet jeg ikke noe om. Dette er gjort av enkeltpersonene, likevel kan det jo være misforståelser ute og går, ikke bare vond vilje. Likevel er det jo rart at man ikke merket at det kom inn dobbelt opp på konto. Forholdene må i alle fall sjekkes grundig, og kommer det frem at dette var svindel er det svært alvorlig, mener Wengen.

Bedre retningslinjer

Wengen håper at denne opprullingen vil føre til klarere retningslinjer slik at vi unngår slike problemer i fremtiden:

– Jeg har snakket med arbeidsutval-

Tidligere studentstyreleder i 95/96, Kristian Wengen håper at nye studentpolitikere kan lære av fortidens feil. FOTO: ASBJØRN BARTNES

get i Studentstyret (AU) flere ganger om å utarbeide en rapport med forhistorien for problemene og klare, begrunnede retningslinjer i fremtiden. Dermed unngår vi å havne i samme situasjon igjen, mener Wengen.

Tøff økonomisk styring

Stian Jensen fikk et underskudd på 220 000 kroner i fanget da han ble økonomiansvarlig i Studentstyret for et år siden:

– Jeg vil likevel understreke at vi nå takket være streng økonomistyring og hardt arbeid vil sitte igjen med et overskudd på budsjettet for i år, sier Jensen.

U Marit Helene Stensen

Arbeidsinstruksen til økonomiansvarlig var ganske klar: gjør noe! Dermed ble et aktivt arbeid for å finne midler satt i gang.

Jakt på midler

– Først fant vi ut at det ikke var søkt om 40 000 i overføringer fra UiTø styret for budsjettåret 96. Nå er det ikke vanlig praksis å dele ut penger etter at budsjett-

året er over, likevel fikk vi pengene. I tillegg søkte vi og fikk økt den totale overføringen fra universitetet med 70 000 kroner. Penger som kom godt med.

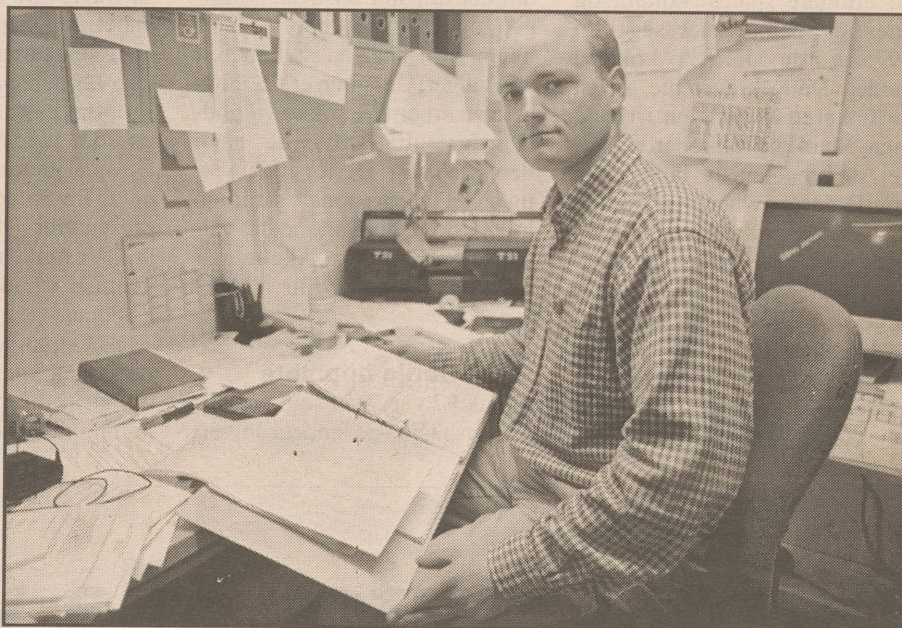
Gjeldssanering

Vi trengte likevel mer penger, blant annet til helt nødvendig datautstyr. Dermed måtte vi søke Studentsamskipnaden om gjeldssanering, noe vi fikk. I tillegg fikk vi et lån på 90 000 til disposisjon, som skal avskrives i løpet av 3 år. Imidlertid stilte Samskipnaden krav. Vi ble avkrevd et ansvarlig regnskap og god økonomisk styring ved slutten av året, noe vi har klart. Vårt regnskap er krysset med Samskipnadens for de tre første kvartalene i år, og alt stemmer overens.

Tøff styring

Jensen tror nok at han har vært litt «sur» av og til når det gjelder bruk av penger:

– Imidlertid har det vært helt nødvendig å føre en restriktiv økonomipolitikk. Studentstyret har imidlertid vært ansvarlig, og fulgt de budsjettmessige vurderingene jeg har kommet med. Dette

Økonomiansvarlig i studentstyret, Stian Jensen, har etter hard jobbing klart å bringe budsjettet i balanse i år. FOTO: LARS ÅKE ANDERSEN

har resultert i at vi i dag har full kontroll over økonomien, og vil avslutte budsjettåret med overskudd. Jeg har lagt ned

mye arbeid i økonomien, noe som har gitt det nye studentstyret et godt utgangspunkt for arbeidet videre.

Lukking av studentstyremøter

Studentstyret klager over at Universitetsadministrasjonen motarbeider studentene, at de ikke lar studentene slippe til i viktige demokratiske beslutningsprosesser. Samtidig lukker de sine egne studentstyremøter der de behandler sitt eget økonomiske rot, og nå også, sin egen økonomiske kriminalitet.

Kommentar av
Martin Tjersland

I sin pressemelding opplyser Studentstyret at penger har forsvunnet sporløst, at regnskapene inneholder flere store poster med utgående uspesifiserte beløp. I tillegg skal flere studentstyre-

representanter ha fått dekket reisoutgifter turretur Oslo, både hos studentstyret i Tromsø og hos NSU sentralt.

Etter det Utopia erfarer var flere av disse forholdene kjent for Studentstyret allerede ved inngangen av forrige semester. Hvordan det er mulig å forsvare at flere av disse sakene ikke har vært tatt opp offentlig, er i beste fall bare trist og amatørmessig opptreden fra Studentstyrets side. I lys av at Utopia ved flere

anledninger har beklaget Studentstyrets kultur på lukking av møter, virker dette bare ytterligere kritikkverdigg.

Slik Utopia tolker den etter vår oppfatning relativt klare pressemeldingen fra studentstyret, gjør den rede for at direkte ulovlige forhold har funnet sted. Hvis så er tilfelle, finner Utopia det merkelig at Studentstyret ikke, straks dette kom for en dag, gikk til anmeldelse og offentliggjøring av forholdet. Det ser også ut som om studenter tilknyttet studentstyret i dag kan ha fått dekket sine reiseregninger dobbelt opp. Dermed dette er tilfelle burde saken straks overlates til politiet. Studentstyret vil i denne sammenhengen åpenbart være inhabile.

Studentstyret reagerer kraftig på stu-

dentfiendtligheten de mener å møte i Administrasjonen. Derimot synes de å bagatellisere tilsløringen av sin egen økonomiske situasjon. På forrige studentstyremøte aner vi en vag beklagelse for at opplysninger ikke har kommet ut tidligere. Det er imidlertid ikke godt nok at våre demokratiske valgte studentrepresentanter har et så lemfeldig forhold til hva som skal og hva som ikke skal holdes utenfor den offentlige debatt.

I denne anledning etterlyser Utopia en nærmere redegjørelse fra Studentstyrets arbeidsutvalg som utfyllende forklarer deres syn på lukking av demokratiske organ, samt gir en oppklaring i forhold til hvordan denne og eventuelt liknende situasjoner skal behandles i framtiden.

Amputert solidaritetsaksjon

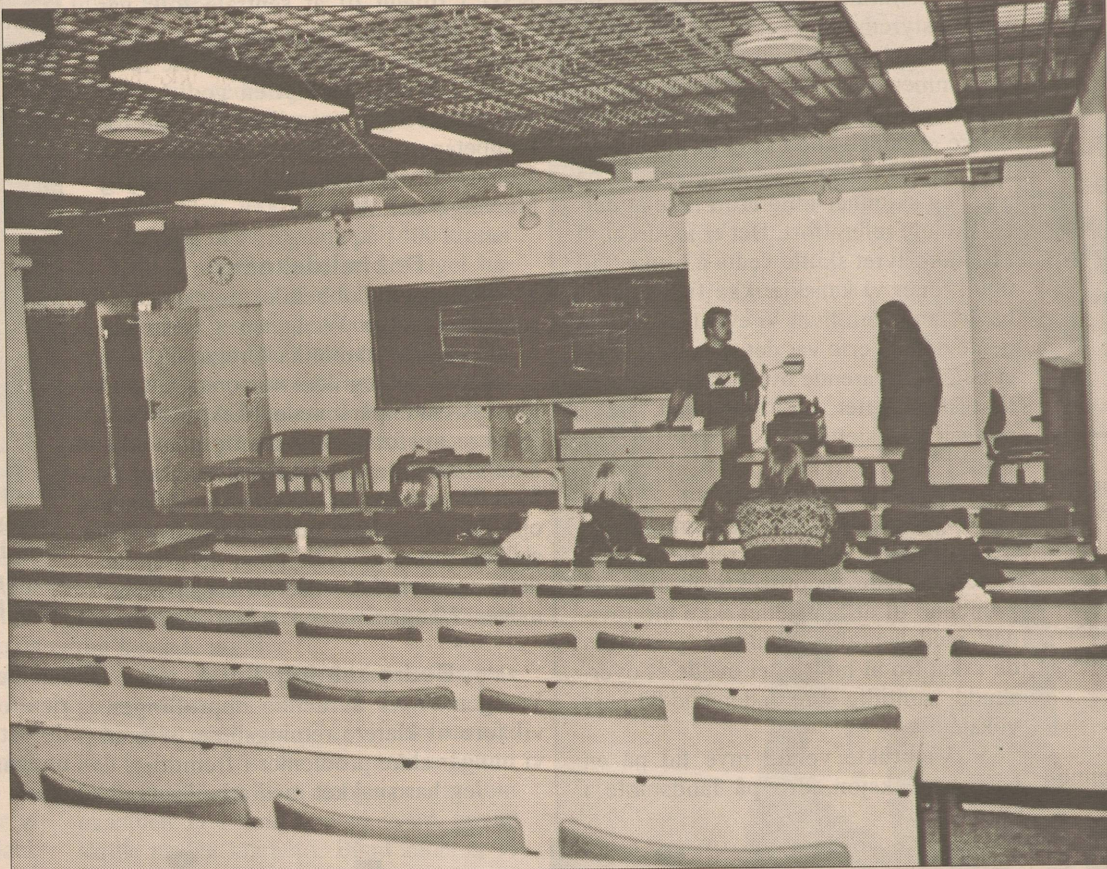
Torsdag 16. oktober arrangerte Norsk studentunion (NSU) og Studentenes og akademiskernes internasjonale hjelpefond (SAIH) et foredrag om situasjonen i Vest-Sahara. Foredraget var det eneste som skjedde i Tromsø under solidaritetsaksjonen Solak 97, og det møtte opp bare fem personer for å høre på foredraget.

U Erlend Bones

Det interessante foredraget ble holdt av Ronny Hansen, leder for SAIH, og Fatimatu Sidi, som er oppvokst i en flyktningeleir i Algerie, men studerer i Roma.

Glemt konflikt

De viste lysbilder fra en flyktningeleir i Algerie, og informerte om en av verdens glemte konflikter, Vest-Sahara. Landet er en tidligere spansk koloni, og etter at Spania trakk seg ut i 1975 gjorde Marokko krav på landet. Dette kravet ble avvist av folkerettsdomstolen i Haag, men Marokko okkuperte likevel størstedelen av landet. Nå bor de fleste av landets 750 000 innbyggere i flyktningeleirer i Algerie. I 1989 inngikk Polisario, Vest-Saharas frigjøringsbevegelse, og Marokko våpenhvile. FN vedtok året etter en resolusjon som sa at det skulle avholdes folkeavstemning om landet skulle være en del av Ma-

Dårlig oppmøte ved Solakaksjonen.

FOTO: ANDRÉ KVERNHAUG

rokko. Først nå ser det ut som om det blir noe av avstemningen og et viktig spørsmål er hvem som skal ha stemmerett ved valget. Dessuten er det høytt usikkert om Marokko vil godta valgresultatet hvis det går i deres disfavør. Derfor er det viktig at det internasjonale samfunn holder nøye oppsikt med at valget foregår på en skikkelig måte, og at resultatet blir respekt.

Dårlig oppmøte

Solak 97 var ment som en solidaritetsaksjon på landets univer-

siteter og høyskoler, som skulle gå fra 13. til 17. oktober. Hvis målet til aksjonen var å informere studentmassen om konflikten, var den en gedigen fiasko i Tromsø. På det ene arrangementet som var, møtte det opp en Utopia-journalist, tre fra SAIH og ei fra Studentstyret, som representerer NSU lokalt. Magnus Vestvik, nestleder i SAIH Tromsø var ikke fornøyd med aksjonen:

– Oppmøtet var skuffende. Aksjonen var dårlig organisert og strukturert. Dessuten var kommunikasjonen med Student-

styret for dårlig, sier han.

Kommunikasjonssvikt

Siv Tofte, internasjonalt ansvarlig og eneste representant fra studentstyret var ikke mer fornøyd:

– Vi fikk ikke noen skikkelig kommunikasjon med SAIH før mandag 13. oktober. Altså samme dagen aksjonen skulle starte, sier hun. Internasjonalt Ansvarlig etterlyser også støtte fra resten av Studentstyret:

– Jeg har henvendt meg til Studentstyret uten å få respons, sier Tofte.

Datahjelp for alle ved SVF

Er du laveregradsstudent ved SVF og plages med å få datamaskinen til å gjøre som du vil? I såfall er det nå håp for deg også.

U Anders Henriksen

Hovedfagsstudentenes dataveiledning ved Samfunnsvitenskapelig Fakultet (SVF) har utvidet tilbudet til Studentenes Dataveiledning ved SVF. Nå får de nemlig holde åpent to timer ekstra hver dag, noe som medfører at de kan tilby alle studentene ved SVF hjelp. Det er administrasjonen ved fakultetet som har besluttet å gjøre tilbudet åpent for alle. Gruppen består av fem datakyndige hovedfagsstudenter fra SVF som by-

ter på å sitte på kontoret sitt og hjelpe fortvilte studenter som plages med dataspørsmål. De svarer også på telefonhenvendelser og spørsmål pr. e-post. Kontoret er åpent fra 10 til 14 alle hverdager.

Ingen spørsmål er dumme

– Vi kan svare på de fleste spørsmål om tekstbehandling, regneark, databaser, filbehandling og diverse internett-programmer, sier Einar Fagertun, som er en av de gode hjelperne. – For oss finnes det ingen dumme spørsmål, så det er ingen grunn til å være redd for å bli ledd av selv om det du lurer på kan virke elementært. SVF gir ingen som helst form for EDB-opplæring til laveregradsstudenter, så det er mange som får problemer når de skal begynne å levere maskinskrevne oppgaver.

Imidlertid svarer de ikke på spørsmål som er direkte relatert

til nettverket eller maskinene på SVF. – Dette er EBD-konsulentenes område, så vi henviser alle som har slike spørsmål til dem, sier Fagertun.

Kurs

Til nå i semesteret har dataveiledninga hver lørdag hatt åttitimers intensivkurs for hovedfagsstudenter ved SVF med grunnleggende opplæring i filbehandling i Windows og tekstbehandling (Word). Videre fremover kommer de til å holde flere kurs, men på et litt mer videregående nivå. Dessverre er alle disse kursene fremdeles reservert for hovedfagsstudenter.

– Vi får dessverre ikke støtte til å holde kurs for resten av studentene, men hvis fakultetet skulle bevilge penger til det, er vi selvsagt ikke fremmede for ideen. Det hadde for eksempel vært en klar fordel for mange hovedfagsstudenter hvis de had-

de fått mulighet til å lære det som er nødvendig om tekstbehandling før de setter i gang med hovedfagsoppgaven. Her er det naturligvis studentene selv som må si fra til fakultetet om at det er behov for slike kurs, oppfordrer Einar Fagertun.

Adresser og sånt

Kontoret til Studentenes dataveiledning har nummer D-1016 og ligger i andreetasjen på SVF, et stykke bortenfor ekspedisjonen. Interntelefonnummeret deres er 6534 og e-postadressen er hfddata@stud.isv.uit.no. Alle henvendelser via e-post blir besvart i løpet av dagen de blir mottatt. De har også en hjemmeside på Internett hvor de har lagt ut en del nyttige tips. Adressen er: www.isv.uit.no/student/hfkomp.

Universitets-saksa

2000 studenter skal bort I statsbudsjettet for 1998 foreslår Jagland-regjeringen å kutte 2000 studieplasser ved universitetene. Verstet går det ut over Universitetet i Oslo, som mister 918 plasser.

– Hensikten med kuttet er å finansiere 517 nye studie-plasser innen fagområdene helse og omsorg, samt medisin, sier avtroppende politisk rådgiver ved Utdanningsdepartementet, Morten Pettersen. Han sier grunnen til omprioriteringen er at det de siste årene har vært en nedgang i søkermassen slik at det nå står åtte til ti søkere bak hver plass inne helse og omsorg, mens alle som søkte på «tradisjonelle» utdanninger kom inn.

Studiedirektør ved UiO, Toril Johansson, tror ikke Jagland-regjeringens forventninger om redusert søkning vil slå til.

(Universitas, Oslo)

NHH frigir evalueringsresultater

Etter press fra Utdanningsdepartementet går nå ledelsen ved Norges Handelshøyskole (NHH) ut med resultatene av undervisnings-evalueringen fra 1993 til 1996. På en skala fra 1 til 5 («meget dårlig» til «meget godt») fikk hele 9 av 41 evaluerte kurs lavere enn 2.5 i gjennomsnitt. Imidlertid lå gjennomsnittet for alle de evaluerte kursene på 3,19 for de seks semestrene. Det dårligste kurset fikk 1,52, mens det beste fikk 4,57. Instituttstyret ved samfunnsøkonomi ved NHH, Jens Brunstad, sier seg fornøyd med resultatet.

(Studvest, Bergen)

Alkohol og studenter

I løpet av oktober vil 3600 studenter delta i en landsomfattende undersøkelse om rusmisbruk. Hensikten er å kartlegge studentenes omgang med alkohol.

Til tross for at det er ungdom mellom 18 og 29 år som har størst alkoholkonsum, har det ikke vært gjort undersøkelser av denne typen de siste 30 årene. På dette grunnlaget har Nordtrøndelagsforskning (NTF) satt i gang undersøkelsen, som vil omfatte studenter ved universitetene i Tromsø, Trondheim og Bergen, samt noen høyskoler. Parallelt med denne undersøkelsen vil Samskipnaden ved Universitetet i Oslo sende liknende spørreskjemaer til 3000 studenter ved UiO.

Forsker ved Staten Institutt for alkohol- og narkotikaforskning sier: – Vi vet at alkoholproblemet er stort i visse studentmiljø. Etter disse undersøkelsene håper vi å få dokumentert alkoholvanene til studentene og bruke disse resultatene i holdningsskapende arbeid.

(Under Dusken, Trondheim)

Alene med barn – og stolt av det

En ny statistikk viser at hver fjerde student har barn, og av dem er muligens halvparten enslige forsørgere. For noen år siden ble antallet enslige forsørgere ved UiTø anslått til å være rundt 130. Noen av dem har funnet hverandre og søkt sammen til sosialt samvær.

U Kjersti Nielsen

ILLUSTRASJONSFOTO

Gruppen «Student og alene med barn» så dagens lys sist høst, og er en liten gruppe enslige mødre som treffes en gang i blant. – Først og fremst møtes vi hver første fredag i måneden til en liten uformell lunch. Dessuten har vi turer, juleverksteder, badeturer og kvelder der vi tar opp forskjellige temaer som for eksempel å reise med barn, sier Janne Østberg, en av de som har vært med i gruppen helt siden den startet opp.

Behov

– Det å være enslig forsørgere blir av mange sett på som noe negativt, og det ligger mange tabuer rundt temaet, sier Østberg. På grunn av alle tabuene

er det mange som kvier seg for å stå frem og si at de er enslige forsørgere og være stolt av det. Det er ikke noe galt med å være eneforsørgere, det er bare noen som har havnet i en situasjon de

i utgangspunktet ikke ønsket å komme i. Allikevel har noen har problemer med å offentlig aktivisere den statusen i redsel for alle reaksjoner som kan komme. Da kan gruppen «Student

og alene med barn» være et godt tilbud og dekke et stort behov.

– Her er vi alle i samme situasjon, og dermed blir ting som er vanskelig å prate med andre om, fordi de ikke helt klarer å sette seg inn i situasjonen, lettere å snakke om her. Vi har alle mer eller mindre samme erfaringsbakgrunn og dermed god forståelse for andres situasjon, smiler Østberg.

Problemer

Samtalene dreier seg selvfølgelig om det å ta vare på et barn på egen hånd, og de problemer man kan møte på i hverdagen. Økonomiske problemer og tidsnød i sammenheng med det å være student og forelder på en og samme gang er temaer som ofte dukker opp. Et annet emne som veldig ofte blir diskutert er forholdet til barnefaren, et forhold som ofte er fylt av såre følelser. Østberg legger likevel vekt på at de ikke er en «pappa-fientlig» gruppe, men heller prøver å backe hverandre opp til å holde kontakt med barnefaren dersom det er noe som vil gagne barnet.

Positive sider

– Nå er det viktig å poengtere at vi ikke er en gjeng med sytekoner som sitter og klager over hvor fælt vi har det, sier Østberg. Det er til tider vanskelig, men det er til en viss grad godt tilrettelagt for oss aleneforsørgere her i Tromsø. Hun legger

også stor vekt på alle de positive sidene ved å oppdra et barn alene. Ved å være eneforsørgere, får man et godt og nært forhold til barnet sitt, man må jo være både mor og far på en gang. Videre blir man kjent med seg selv på en helt annen måte, og man får virkelig prøvd ut sin egen styrke. Man blir også veldig flink til å planlegge og organisere hverdagen sin når man har ansvaret for et barn.

Noe av det hun trekker frem er at aleneforsørgere kanskje er flinkere til å koble av fra studiene sine enn studenter uten barn er. Når de går hjem til sine barn, legger de pensum og forelesninger bak seg og kobler helt av, noe som gir mer energi og ny input.

Godt miljø

I skrivende stund er det få med i gruppen «Student og alene med barn», men de håper at flere eneforsørgere tar kontakt. De håper de kan være et sted der man kan slappe av og møte mennesker i samme situasjon. Et sted der man kan både slippe ut alle sine frustrasjoner men også ha det hyggelig og få nye venner.

– Vi har mye gøy sammen, ler Østberg, og legger til at noe av det de ønsker er å skape et godt og trygt miljø for barna:

– For det er jo de som er viktigst, sier hun

Synnøve i Undervisningskomiteen

FOTO: LARS ÅKE ANDERSEN

Tromsø-studenten Synnøve Konglevoll, som nylig har blitt innvalgt på Stortinget, har av Arbeiderparties stortingsgruppe blitt innstilt til undervisningskomiteen. Komiteen skal ledes av tidligere handels- og næringsminister Grete Knudsen. Konglevoll uttalte til Utopia like etter at hun ble valgt at nett-

Synnøve Konglevoll er innstilt til Undervisningskomiteen.

opp denne komiteen var førstevalget hennes.

Hun har også uttalt at siden hun fremdeles er student ved Universitetet i Tromsø, kommer hun nok til å følge særlig med på hva som skjer her oppe, både ved Universitetet og høyskolene.

Forhåpningene er store til at Universitetet i Tromsø skal nyte godt av å ha sin egen talskvinne på Stortinget. Det uttalte blant andre universitetsledelsen etter framlegginga av årets forslag til statsbudsjett.

Universitetet trekker tilbake privatistgebyr

FAKSIMILE: Utopias oppslag 1. oktober.

Utopia kritiserte i forrige nummer at Universitetet i Tromsø tar gebyr for privatisteksamener.

Som svar på dette har Universitetsdirektør Harald Overvaag skrevet et notat hvor han innrømmer at innkreving av slike gebyr er i strid med norsk lov. Han sier at han vil påse at denne praksisen opphører. Imidlertid

presiserer han at det kun har vært snakk om å ta gebyr for privatisteksamener ved adgangsregulerte studier hvor eksaminanden ikke har studert:

– I praksis gjelder dette bare eksamener ved det Juridiske Fakultet, sier han. De privatistene som har betalt urettmessige gebyr vil få tilbakebetalt disse med det første.

Ny utdanningsminister

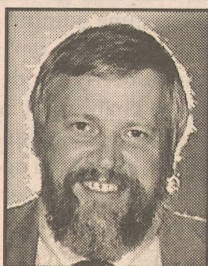
Det blir stilt store forventninger til Bondevik-regjeringens Kirke-, utdannings- og forskningsminister, Jon Lilletun. Leder for Norsk Studentunion (NSU), Anne Rygg, mener at den nye regjeringens valg

er spennende. Rygg sier videre:

– Hvis Lilletun klarer å holde en åpen linje også i regjeringssjessjon, kan dette borge for et godt samarbeid.

KrF er kjent for å prioritere utdanning,

og Lilletun vil nok få litt mer å rutte med enn sin forgjenger. Den nye regjeringen viser dessuten vilje til å prioritere høyere utdanning, og Lilletun har tidligere vist godvilje overfor studenter.

Jon Lilletun.

Framleis ikkje teorifagsbygg

Med utgangspunkt i eks-regjeringa sitt forslag til statsbudsjett for 1998 må dei studerande i Tromsø mellom anna belage seg på at bygging av både teorifagsbygg og studentidrettshall framleis ikkje blir iverksett.

U Hallgeir Løland Torpe

Riktignok får Universitetet i Tromsø auka sine løyvingar i frå årets overføring på 701 389 000 kroner til 741 896 000 kroner føreslått gjeldande for neste år, noko som utgjør ein prosentvis auke på 5.8. Men bak desse tilsynelatande pene tala skjuler det

seg diverse kostnader knytta til Farmasibygget som skal vera ferdigbygd i løpet av kommande studieår.

Skuffa

På ein pressekonferanse som universitetsleiinga arrangerte i samband med statsbudsjett-offentleggjinga 13.10 uttrykte både rektor Tove Bull og direktør Harald Overvaag at dei var tydeleg skuffa over regjeringa sine tal overfor Universitetet i Tromsø. Framleis må ein vente på midlar for byggjearbeid til Teorifagsbygget.

Med dette budsjettforslaget ser det ut til at ein no for fjerde året på rad kun må nøye seg med prosjekteringsmidlar.

Stor manko

Også ein etterlengta studentidrettshall forblir på prosjekteringsstadiet neste år. Sam-

tidig må universitetet forhalde seg til eit driftsbudsjett der den økonomiske mankoen etter reelle kostnadsjusteringar blir på heile 21.5 millionar kroner. Omkvedet på pressekonferansen var at budsjetta absolutt ikkje tok høgde for alle dei fagre ord regjeringspolitikarane elles brukar i sine vyer for auka satsing på høgare utdanning

Slike økonomiske realitetar vanskeleggjer eksempelvis den forventa kapasitetsauken innanfor fagområdet medisin, IT-satsing, studentvelferdstiltak, vilkår for ikkje-kommersiell grunnforskning, utstyrsinnkjøp og i heile tatt svært mange viktige tiltak som bidrar til å sikre framleis brukbar rekruttering av studenter og fagfolk til verdas nordlegaste universitetsby, Tromsø.

Jagland-regjeringa satsar ikkje på studentane

A/S Noreg går så det berre susar. Men Thorbjørn Jagland avslutta sin første statsminister-epoke med å presentere eit forslag til statsbudsjett for 1998 der auka satsing på høgare utdanning uteblir.

Staten sine samla inntekter blir i budsjettforslaget på svimlende 501 610 millionar kroner. Den avtroppande regjeringa budsjetterer med 428 251 millionar i utgifter neste år. Altså eit statsbudsjettoverskot på heile 78 459 millionar.

KUF

Til Kyrkje-, utdannings- og forskningsdepartementet (KUF) blir det neste år føreslått løyvingar på 34 898 608 000 kroner. For i år vart det endeleg vedtekte beløpet i samband med det reviderte statsbudsjettet til samanlikning på 34 889 108 000. Med andre ord ei endring på i underkant av 0.0 prosent.

KUF sine samla utgifter blir budsjettet til 21 721 millionar. For 1997 vart det vedtekte å løyve 21 327 millionar. Departementet sine driftsutgifter aukar i frå årets 13 651 til 14 191 millionar kroner. Til investeringar er det snakk om 1 014 millionar for i år, neste år reduserer ein

til 540 millionar.

Litt meir

12 952 millionar kroner vil ein i 1998 tildele føremålet høgare utdanning. Til i år vart det vedtekte 12 812, noko som tilseier ein auke på 1.1 prosent. Forskinga får 1 258 millionar og det beløpet tilseier ein auke på 0.9 prosent. Stipend og sosiale føremål derimot må neste år nøye seg med 7 194 millionar. For inneværande år vart 7 234 millionar vedtekte. Altså ein faktisk reduksjon på 0.6 prosent.

Lånekassen

Trass 0.6 prosent nedgang i løyvingar til Stipend og sosiale føremål, Lånekassen for Utdanning får tilført økonomiske rammer på 6 272 millionar for 1998, medan det var snakk om 6255 i 1997. Regjeringa Jagland føreslår ein stipenddel på fortsatt 28 prosent. For neste år blir det dessutan gitt midlar til bygging av 450 nye studentbusadar på landsbasis.

Fleire lærarar

Lærarutdanning ønskjer den avtroppande regjeringa å prioritere høgare.

Meir midlar skal det også satsast på IT-studiar og helse- og omsorgsfag, deriblant medisin og sjukepleie.

For blant anna å finansiere dei nye studieplassane innan desse prioriterte områda føreslår regjeringa å om-disponere studieplassane innanfor høgskulesektoren og å

reducere talet på studieplasar på universiteta.

Marknadsrente

Regjeringa føreslår vidare at Statens lånekasse for utdanning frå og med 01.01.98 innfører marknadsstyrt rente etter mønster frå Husbanken. Med eit slikt system vil lånetakarane kunne velje mellom lån med fast og flytande rente. I første omgang betyr dette at studielånsrenta blir redusert frå dagens nivå på 5.5 prosent til 4.7 for gamle og nye lån.

Den reduserte renta medfører lågare renteinntekter for Lånekassen, og resultatet av dette blir nødvendigvis eit auka rentestøttebehov tilsvarende 200 millionar kroner. Eit system med fast og flytande studielånsrente vil krevje omfattande systemendringar i Lånekassen, og vil ikkje kunne iverksetjast fullt ut frå 01.01.1998.

Adm.kostnader

Studielånsrenta vil i det nye systemet bli lik renta statspapir tillagd ein rentemargin på ein prosent som skal gå til å dekke mellom anna administrasjonskostnadane og tap i Låsekassen. Forøvrig blir det framleis slik at lån blir gitt av Statens lånekasse for utdanning utan at det blir krevd nokon form for sikkerheit overfor brukarane.

Budsjettforslaget massivt kritisert

Utopia har spurt sju personar med ganske så forskjellig fagleg, som politisk, ståstad om korleis ein stiller seg til følgjande konkrete studentpolitiske aktualitetar:

- 1 Innføring av marknadsstyrt rente
- 2 Stipendandelen framleis på 28 prosent
- 3 Strammare driftsbudsjett ved universitetet i Tromsø
- 4 Teorifagsbygg og studentidrettshall
- 5 Jon Lilletun som ny utdanningsminister

Rektor ved Universitetet i Tromsø:

Tove Bull

– Betre med Jon Lilletun

1 Universitetsrektoren stiller seg skeptisk til det med marknadsstyrt rente, sjølv om ho ser positivt på at studielånsrenta i første omgang ser ut til å bli ein del redusert.

mare driftsbudsjett viser at det er stor mangel på samsvar mellom politikarane sin språklege velvilje og desse tala her, seier rektor ved UiTø.

4 Det er vel ikkje overraskande at Tove Bull er skuffa over at ein ikkje kom i gang med teorifagsbygget enno. Men prosjekteringsmidlane har ein framleis, noko som gjer at ho enno ser optimistisk på saka. Same syn har ho også på temaet studentidrettshall.

5 Tove Bull har mykje positivt å seie om Jon Lilletun som kommande statsråd for Kyrkje-, utdannings- og -forskningsdepartementet.

– Som leiar i Stortinget sin utdanningskomite har Lilletun alltid støtta opp om våre saker. Universitetsrektoren har altså håp om betretider med KUF-minister Jon Lilletun.

Leiar i Norsk Studentunion (NSU):

Anne Rygg

– Dårleg planlegging

1 Marknadsstyrt rente gjer det meir uforutsigbart. At renta no går ned meiner ho sjølv sagt er gledeleg, men eit rentenivå på 4.7 er framleis altfor høgt.

Ho meiner at det er uakseptabelt at eit universitet liksom skal auke løyvingane kraftig eit år, for deretter neste år å skjere ned slik at ein må redusere bemanninga. Vidare meiner ho det er dårleg gjort av regjeringa å ikkje satse på IT slik ein i alle andre samanhengar enn akkurat i dette budsjettforslaget har gjort.

2 At Arbeiderparti-regjerinnga foreslår stipendandel på framleis 28 prosent, i motsetnad til i valkampen då det var snakk om å innføre 30 prosent, finn ho veldig underleg.

3 Anne Rygg i NSU meiner det er dårleg planlegging å føreslå å stramme inn på UiTø sitt driftsbudsjett:

– Ein må sende ut klare og langsiktige økonomiske signal overfor universiteta, slår ho fast.

4 Norsk Studentunion sin leiar seier det også er skuffande at Universitetet i Tromsø heller ikkje med dette budsjettet får tildelt midlar til bygging av teorifagsbygg og studentidrettshall. Til Utopia sine lesarar lovar ho at dette er saker som også NSU sentralt verkeleg skal kjempe for.

5 NSU-leiaren har meir tillit til Jon Lilletun som utdanningsminister enn kva som var tilfellet i høve Reidar Sandal.

Storingsrepresentant for Arbeidarpartiet i Troms:

Synnøve Konglevoll

Lilletun

1 - Eg er skeptisk til innføring av marknadsrente. Ho, som mange av dei andre, grunnar dette med uforutsigbarheit.

gre sikt. Og det målet ønskjer Konglevoll å kjempe for på Stortinget. Truleg blir ho valt inn som medlem i Stortinget sin utdanningskomite.

3 Representanten Konglevoll støttar ikkje sitt parti sitt forslag om driftsbudsjettet til universitetet. Men ho forklarar partiet sitt standpunkt med at regjeringa denne gongen vil prioritere auka høgskulesatsing.

4 Om teorifagsbygget og idrettshallen hadde ho på førehand ikkje noko særleg tru på at endelege løyvingar ville komme i

denne omgang. Men som Tromsø-student og Storingsrepresentant lovar ho å kjempe for nettopp desse sakene.

5 Storingsrepresentant Synnøve Konglevoll seier at Lilletun har lovd altfor mye i løpet av si epoke i Storingsopposisjon. - Han kjem vel snart til å bli konfrontert med alle sine lovnader. Som ansvarleg politiker kan ein ikkje nett som Lilletun seie ja til alt. I politikken må ein jo prioritere, avsluttar ho.

Studentstyreleiarkandidat for

Studentvenstrelaget:

Stian Jensen

- Teorifagsbygget er eit luftslott

1 Ei heller Stian Jensen ser på det med marknadsstyrt rente som særleg attraktivt. Han meiner slikt bidreg til uforutsigbare tilhøve for studentane.

som eit luftslott fordi han meiner det er overdimensjonert. Og det meiner han er grunnen til at regjeringa ikkje gjekk god for prosjektet nett no.

Stian Jensen reknar dessutan med at teorifagsbygg vil komme når prosjektet har blitt meir realistisk enn kva som er tilfelle no. At studentidrettshallen derimot ikkje kom med no, ser han på som svært skuffande.

- Dette er jo egentlig snakk om små pengesummar, anslagsvis årslønnene til 30-40 storingsrepresentantar, fastslår Stian Jensen.

2 At regjeringa ikkje føreslår 30 prosent rente er berre til å flere av.

- Det er latterleg at AP går i frå sine vallofter, meiner han.

3 Om statsbudsjettforslaget som vil gi UiTø strammare driftsbudsjett seier Studentvenstrelaget sin studentstyreleiarkandidat: - Ein burde jo heller auke løyvingane til drift for å sikre rekrutteringa her på universitetet.

5 Studentvenstrelaget sin talsmann uttrykkjer glede over utnemninga av Jon Lilletun som Sentrumsalternativet sin utdanningsstatsråd. Stian Jensen trur den nye ministeren kritisk vil evaluere dei siste års reformer.

Han trur på utvida kostnadsnorm for studentar, 40 prosent stipenddel og langt lågare studielånsrente.

- Men slike saker er det Stortinget som avgjer, avsluttar studentstyreleiarkandidat Stian Jensen.

4 Stian Jensen karakteriserer planane om teorifagsbygget

Storingsrepresentant for Framstegspartiet i Troms:

Øyvind Korsberg

Idrettshall er luksus

1 - Greit nok. For då får ein den reelle renta som er i marknaden. Han meiner forøvrig at studielånsrenta ikkje bør subsidierast.

at han enno ikkje har sett seg godt nok inn i problematikken omkring det med teorifagsbygg til å danne seg noko bastant meining i akkurat det spørsmålet. - Idrettshall bør ein derimot ikkje prioritere slik det er no. Korsberg meiner eit slikt prosjekt har litt for mykje luksuspreg. Han meiner at Tromsø i dag har nok av tilbud og kapasitet overfor hallidrettar.

ikkje skikkeleg sett seg inn i saka. Men han er usikker om driftsrammene til universitetet eksempelvis er bra eller ikkje bra samanlikna med helsesektoren.

5 Øyvind Korsberg meiner den påtroppande utdanningsminister Lilletun verkar som ein fagkunnig kar.

- Han har sikkert greie på sine fagområde.

2 Korsberg og Frp ønskjer hadde helst at stipenddelen hadde blitt auka. Framstegsvis bør dei med best studieprogresjon lønast mest.

4 På spørsmål frå Utopia om korleis han stiller seg til eit budsjettforslag der UiTø vil oppleve strammare driftsbudsjett, så vedkjenner Frp-representanten sin tvil. Han har enno

Studentstyreleiar:

Eidi Ann Hansen

- AP bryt lovnader

1 Også UiTø sin studentstyreleiar stiller seg kritisk til innføring av marknadsstyrt studielånsrente:

- Renta kan jo no bli både høg og låg. Det blir altfor uforutsigbart, meiner ho. Men Tromsø-studentane sin fremste talsperson kvir seg derimot ikkje for å tilstå at det er positivt at studielånsrenta med dette akkurat no ser ut til å gå ein del ned.

meleg økonomisk stramt driftsbudsjett. Ho fryktar at ein må skjere inn til beinet, men har likevel eit håp om det ikkje blir nedskjeringar på ting ein heller bør satse meir på. Hansen seier at det ikkje blir aktuelt å seie opp folk.

4 Eidi Ann Hansen meiner absolutt at eit svært teorifagsbygg snart må komme.

- Mange studentar opplever at det er trangt om plassen på universitetet i dag, hevdar ho. Men studentstyreleiaren hadde eigentleg ikkje håp om at AP-regjeringa ville føreslå teorifagsbygget no i denne omgangen.

Ho meiner derimot at det temmeleg snart vil komme midlar til studentidrettshall. Eidi Ann Hansen meiner argumenta for å realisere ein studentidrettshall er så gode at studentane får støtte på Stortinget.

2 - Lovnadsbrot. Veldig skuffande. Arbeiderpartiet sin studiefinansieringspolitikk er i det heile tatt ikkje bra. Slike karakteristikkar er det Eidi Ann Hansen kjem med fordi regjeringa ikkje innfrir vallovnaden sin om å auke stipenddelen i frå 28 til 30 prosent til studielåna overfor Statens lånekasse for utdanning.

3 - Dei seier dei skal satse på høgare utdanning, men gjer det ikkje. Vår avtroppande studentstyreleiar mislikar sterkt at UiTø no ser ut til å få eit tem-

Studentstyreleiarkandidat for Sosialistisk Studentlag

(SSL):

Kjetil Steigen

1 Marknadsstyrt rente er hani mot. - For viss lånerenta går opp, så tvillar eg på at den då blir nedsett.

3 - Det vil gjere det praktisk vanskelegare for studentane å få betra studentvelferda. Vidare seier Kjetil:

- Men til sjuande og sist handlar dette ikkje berre om økonomiske rammer, men også om studentstyrestrategien for å få gjennomslag for egne saker. Altså handlar det om korleis studentstyret greier å påverke universitetsleiinga sine prioriteringar.

AP historisk sett aldri har vist seg som eit parti som satsar tungt på høgare utdanning. - Dei er berre interessert i å tene pengar på studentane, seier han engasjert med ekte bergensk skarpe R.

5 - Ser meir positivt på Lilletun samanlikna med Reidar Sandal sin innsats, eg forventar ikkje særleg med nye forbetringar, avsluttar talsmannen for Sosialistisk Studentlag.

2 SSL sin kandidat hadde på førehand ikkje trudd at AP-regjeringa kom til å auke stipenddelen. Så pass mykje meiner han å vite om sosialdemokratane sine tradisjonar for å bryte vallovnader.

4 Kjetil Steigen kritiserer sterkt AP-regjeringa fordi startløyvingar til teoribygg og idrettshall manglar.

- Arbeiderpartiet er studentpolitisk altfor feigt. Han meiner

Spesielle og allminnelige fagbøker og materiell får DU hos EN SPESIELL BOKHANDEL i DET SPESIELLE ÅRET DU er inne i. Vi legger SPESIELT vekt på at DU trives hos oss og at DU får det DU trenger.

SPESIALBESTILLINGER koster ingenting ekstra.

Kan DU ikke komme innom, sender vi gjerne til DEG, og legger SPESIELT vekt på at det går samme dag som du ringer, fakser m.v.

VELKOMMEN TIL SJØGATA 31/33 - 2. ETG.
SPESIELL SERVICE FÅR DU HOS OSS.

Centrum * Libris

Postboks 533, 9001 Tromsø

Bok- og papirhandelen i Sjøgata

OBS!

Telefonnr. : 77 68 35 40

Telefaxnr. : 77 68 53 01

E-mail : Centrum@icenet.no

(<http://www2.salgsnett.no/centrumlibris>)

1000-øretipset

Har du funnet ut hva som egentlig skjuler seg i gryterettene på kantina?

Har Studentstyret hemmelige sexorgier i Gryllefjord?

Føler du deg overkjørt av en eller annen autoritet?

Utropia har besluttet å belønne det beste tipset til hvert nummer med 1000 (tusen) øre! Diplom får du selvfølgelig

også. Vi har telefonnr. (77 64) 4238 og e-mail utropia@stud-org.uit.no. Vi har også posthyller utenfor SVF-ekspedisjonen og kontoret vårt i SVF/UB-kjelleren. Der er det forresten folk nesten hele tida, så du kan godt stikke innom.

TROMSØ KOMMUNE

Avd. Helsevern og sosial omsorg

Flyktning- og innvandrerkontoret

Snakker du farsi, arabisk eller kurdisk og kan tenke deg en ekstrainntekt?

Vi har behov for personer som kan være reserver for våre tolker i farsi, arabisk og kurdisk. Kan du tolke et av språkene eller flere, og er interessert i tolkeoppdrag når våre faste tolker er opptatt, nøl ikke med å ta kontakt med flyktningkonsulent Toralv Moe, telefon 77 62 0464, for mer informasjon.

Studentrabatt i Tromsø

Disse forretningene og bedriftene innrømmer studenter rabatt mot at man viser studentbevis sammen med kvittering for betalt semesteravgift. For å unngå misforståelser bør man opplyse om at man er student og vise studentbeviset uoppfordret.

Rabattene innrømmes i perioden 15.8.97 til 14.8.98.

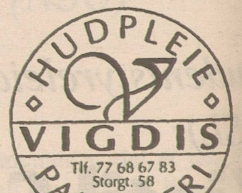
Peppe's PIZZA
Stortorget 2,
tlf. 77 61 11 66

BRILLE huset
Storgata 92, tlf. 77 68 21 43

Café DOMUS
Domusgården,
andre etasje
tlf. 77 66 67 70

Britt's BOUTIQUE
Storgata 89 og Jekta
tlf. 77 68 41 00

Strandtorget 1
tlf. 77 61 01 05

TusenFryd
Plantesenter
Polarsenteret, tlf. 77 67 39 70

Edwis
LEKER OG BARNESUTSTYR

Platebaren
STØRST I COMPACT-DISC
Storgata 110, tlf. 77 65 53 56

BRØDRENE JOHANNESSEN & S
HERRE- OG UNGDOMSKLÆR
v/ brua - Tlf. 77 68 35 41 - Tromsø

Urmester Noralf Andersen
Stortorget 3, vis a vis Domus
tlf. 77 68 26 55

PEDER NORBYE
10 % rabatt på varer
til ordinær pris

BYGGMAKKER
Tromsø
BYGG & STÅL A/S
Tlf. 77 67 06 77

Skinnmester'n Veita
Veitasenteret, tlf. 77 61 25 01

Chr. Hansen
Fr. Langesgate 22,
tlf. 77 68 56 56

J.M. HANSEN AS
Storgt. 52/56 - Telefon 77 66 55 00 - 9008 Tromsø
expert Elektromarked

GJENSIDIGE Nord
Storgata 92, Tlf. 77 62 34 00

I.AUSTAD AS
Jernvare, leketøy, kjøkken, glass, stentøy
Austadbygget, sjøgata 13,
tlf. 77 68 45 51

WINTERSPORT SPORTSHUSET AS
- Sjøgata 13, tlf. 77 68 02 90
- Storgata 91, tlf. 77 68 36 68
- Polarsenteret, tlf. 77 60 71 10
- Veitasenteret, tlf. 77 68 36 68

SMÅVAREN
Alt i garn og sytilbehør
Storgt. 57 - tlf. 77 68 67 67

Hotell Nord
Parkgata 4
77 68 31 59
20% på overnatting

Taras
KAFFE · TE · KRYDDER
DUFTER OG GAVEARTIKLER
MARKEDSPlassen - TROMSØ
TLF. 77 68 22 54

BOWLING & SQUASH
Stakkevollvn. 51
9002 Tromsø
Tlf.: 77 61 97 70

Søndre
Tollbugate 7
Tlf. 77 67 39 70

Nordi Data AS
Stakkevollveien 15
Tlf. 77 61 01 06
Ansvarlig for studentrabatt i Tromsø er Tromsøstudentenes Idrettslag, TSI.
Kontoradresse: Hovedgården, UiTø, 9037 Tromsø
tlf: 77 64 45 79
faks: 77 67 60 25

Ny organisasjonsstruktur – Nødvendig omlegging

Dette sier Studentstyreleder Eidi Ann Hansen til vedtaket i sist studentstyre om å fristille studentorganisasjonene fra Studentstyret.

U Marit Helene Stensen

– Det var nødvendig med en opprydding av flere grunner. Skattekravet til Studentavisen Utropia, rotet i økonomien til Studentstyret og uavklarte juridiske forhold når det for eksempel gjelder ansettelse, er alle gode argumenter for nødvendigheten av en opprydding, sier hun.

Hvem som har ansvar for hva har nok vært et påtren-

gende spørsmål for Studentstyret og studentorganisasjonene:

– Nå er TSI (Tromsøstudentenes Idrettslag), Studentavisen Utropia og Studentsamfunnet skilt ut som egne juridiske enheter, og ikke underlagt Studentstyret lenger. Dermed er vi alle selvstendige ovenfor Student-samskipnaden (SiTø), som kommer inn som rådgiver. SiTø vil stille opp med den tunge faglige ekspertisen de besitter. De representerer en kontinuitet vi

trenger. Det er mange ildsjeler i forskjellige foreninger, men vi kan ikke forlange at alle til enhver tid skal ha for eksempel den økonomiske innsikten som kreves for å styre en organisasjon. Derfor er SiTøs tilbud om for eksempel kurs i økonomi og tilbudet om å føre et skyggeregnskap man kan krysse mot organisasjonenes eget svært viktig, sier Hansen.

Studentstyreleder Eidi Ann Hansen mener at det var nødvendig med en opprydding i organisasjonsstrukturen til studentstyret.

FOTO: LARS ÅKE ANDERSEN

Hvor går vi?

Alt for lenge har studentstyret og studentforeningene vært avhengige av ildsjeler til å drive virksomheten videre. Men ofte er slik ledelse mer et spørsmål om å styre unna stupet.

Kommentar av
Lise Swensen

Studentforeninger ved Universitetet i Tromsø har de siste årene fått tildelt rundt en tredel av semesteravgifta. For Studentsamfunnet, Utropia, TSI og Studentstyret utgjør dette nærmere 1,4 millioner kroner årlig. Men strengt tatt er det vel ingen av de studentene som har tatt på seg den daglige driften av de større studentforeningene som har den kompetansen som kreves. For når budsjettet ligger på rundt millionen, er det ikke nok å vise hvor hver krone kom fra og hvor den forsvant. Jo mer som går inn og ut, jo mer plikter foreningene å føre regnskapene i henhold til de lover og regler som gjelder. Og sikre at eventuelle avgifter og skatter betales inn.

Det er kort sagt stadig flere økonomiske undervannsskjær i sjøen, som studentforeningene må vite å styre unna. Men bør man ikke da ganske enkelt stille krav til vedkommende som skal føre regnskapet om at hun har kompetanse til det. Jo, i en perfekt verden ville det være mulig å stille slike krav. Men alle som har engasjert seg i en forening noen gang vet hvor vanskelig det til tider kan være å rekruttere folk til de upopulære jobbene. Det er de samme personene som ender opp med å engasjere seg, gjerne på flere områder og i flere foreninger. Blant denne typen studenter hentes billig arbeidskraft for å gjøre jobben. Sjansen for å finne studenter med de nødvendige kunnskapene er liten, og enda mindre når det rekrutteres fra en såpass liten gruppe studenter.

Så langt nærer vel denne fremstillingen opp under mistroen som den jevne student har til de som sitter med styringen i foreningene. Sannheten er at uten de "inkompetente ildsjelene" ville all studentvelferd og sosiale aktiviteter stoppe opp. Og at tilbudet den jevne student får tross alt er delfinansiert av Statens lånekasse for utdanning.

Men hvordan få flere til å bære byrden? Og hvordan unngå at foreningens fremtid skal være avhengig av en persons kjennskap til og talent for regnskapsføring?

Svaret på begge disse spørsmålene er å profesjona-

lisere driften gjennom å ansette kyndige personer. Og da først og fremst knyttet til økonomidelen. Fortsatt vil det være slik at ledelsen for den enkelte forening vil sitte med det juridiske og dermed også det økonomiske ansvaret for driften. Det kan vi aldri organisere oss bort fra. Men i realiteten vil det lette på ansvaret til styrene og gi dem den kontrollen og det styringsverktøyet et godt regnskap er. Det å ta på seg en administrativ jobb vil i større grad bli en positiv opplevelse når dårlig eller utilstrekkelig økonomistyring ikke ligger som et gnagsår i bakgrunnen.

Studentradioen fikk ikke ny konsesjon fordi det var uklart hvem som var radioens eiere og fordi ingen ville ta på seg dette eierskapet. I fjor på denne tiden begynte Troms fylkesskattekontor å gå Utropia nøyere etter i sømmene da det ble klart at Utropia hadde vært merverdiavgiftspliktig i flere år allerede.

Gjennom disse hendelsene er det blitt veldig klart at det i dag hersker et organisatorisk kaos blant studentforeningene. Praksis, de ulike foreningenes reglement og norsk lov er tilsynelatende tre vidt forskjellige ting. Heldigvis er det startet et arbeide fra studentstyrets side for å rydde opp i dette rotet.

For å ha det juridiske og økonomiske i orden blir stadig viktigere. Mer og mer blir de store studentforeningene avhengige av å skaffe inntekter utenfor semesteravgifta. Et godt forhold til kunder og sponsorer krever kontinuitet og kunnskaper. Noe som også har den heldige bieffekt at det gjør driften av foreningene lettere. La meg ta et eksempel fra samtiden. Ved regjeringsskifter i Norge, skiftes ikke departementene også ut. På den måten sikrer man den nye regjeringen kunnskaper og dermed faktisk mulighet til styring.

Den tid er for lengst forbi da regnskap og protokoll kunne få plass i en skoeske under senga på hybelen. Og det er ikke lenger nok å være kompis med de som kontrollerer semesteravgifta for å sikre fremtida for foreninga si. Skal idrettshall og studenthus bygges, studentuka reetableres og studentsamfunnet bygges opp, gitt de økonomiske rammene vi har i dag, må tunga ligge **helt rett i munnen.**

TSI fornøyd med avtalen

Leder i TSI (Tromsøstudentenes idrettslag), Pål-Morten Grande, er fornøyd med utfallet, men påpeker at det fortsatt er flere ubesvarte spørsmål.

U Marit Helene Stensen

– Vi er glad for å komme ut av det juridiske uføret hvor ingen egentlig hadde ansvaret. Vi forstår godt at SiTø (Studentsamskipnaden) ikke var villig til å påta seg ansvaret for de store summene som er i omløp. Av samme grunn er det greit at det er vi selv som har ansvaret.

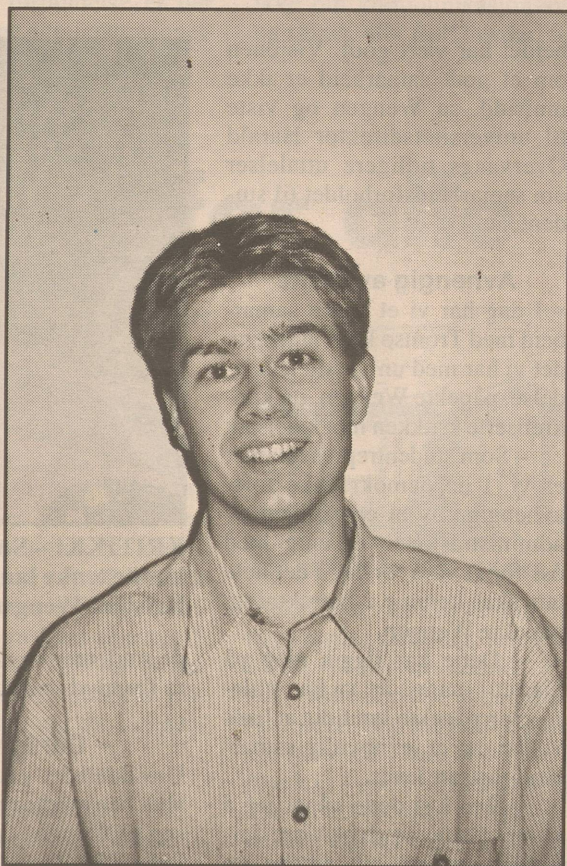
Venter på svar
Grande er takknemlig ovenfor SiTø:

– Det er flott at SiTø ikke har fraskrevet seg alt ansvaret, men blant annet har koblet inn advokat for å finne ut av mange forskjellige spørsmål vi fortsatt sitter igjen med i forbindelse med de juridiske forholdene. Vi er svært spente på hva advokaten kommer frem til når det gjelder disse ansvarsforholdene.

Brukerhåndbok

Når ansvarsforholdene er klare vil Pål-Morten Grande lage en brukerhåndbok for nye ledere i TSI:

– Det er mye å sette seg inn i for de som skal lede TSI. Jeg personlig brukte mye tid på å sette meg inn i de forskjellige ansvarsforholdene som leder før jeg kom inn i det. Derfor er det nødvendig med en brukerhåndbok for å lette overgangen fra en leder til en annen, sier han.

TSI-lederen, Pål-Morten Grande, er fornøyd med den nye organisatoriske løsningen, men påpeker at en del spørsmål fortsatt står ubesvart.

FOTO: STINE EIDISSEN BYA

Strategiseminar ved universitetet:

Strategisk godt om velferd

Visjoner og framtidsplaner sto i sentrum for et strategiseminar for universitetet sist onsdag. Studentstyreleder Eidi Ann Hansen benyttet anledningen til å understreke viktigheten av at velferdsgoder som studenthus og idrettshall får sin plass i den videre strategitenkninga.

U Asbjørn I. Bartnes

Et drastisk synkende studentantall og et dårlig budsjettutfall. Dette var scenariet flere av seminarets talere tegnet som bakgrunn for de videre planene for universitetet, så også studentstyrelederen. Under tittelen «Det helhetlige læringsmiljø» pekte hun på flere problemstillinger som er relevante i forhold til de utfordringer universitetet står overfor i rekrutteringssammenheng. Blant disse var å kunne tilby studentene et velorganisert læringsmiljø med tanke på faglig innhold, bedret tilgang på litteratur og IT-tjenester og et bedre arbeidsmiljø. Hun viste blant annet til at Høgskolen i Harstad har en PC-dekning som gir 60 studenter per PC. Hansen valgte imidlertid å legge størst vekt på velferdstilbudet ved universitetet.

VELFERD VIKTIG: Studentstyreleder Eidi Ann Hansen snakket om det helhetlige læringsmiljøet under strategiseminalet. FOTO: ASBJØRN I. BARTNES

Feil strategi

I et strategisk godt oppbygget innlegg sammenlignet Hansen velferdstilbudet ved UiTø med den satsningen de andre universitetene har gjort på dette området. Universitetene i Oslo, Bergen og Trondheim har alle støttet etablering av studenthus økonomisk, og har avsett bygningsmasse til formålet. I beskrivelsen av hva Universitetet i Tromsø har gjort trakk hun fram studiedirektør Ingrid Bergslid Salvesens utsagn til Utropia tidligere i høst: «Studentmassen må styres». Salvesen hadde her pekt

på en nasjonal styring av studentmassen som et viktig virkemiddel for å skaffe studenter til Universitetet i Tromsø.

– Universitetet i Tromsø har valgt feil strategi i arbeidet med å rekruttere nye studenter, sa Hansen, og pekte på betydningen av å ha et godt utbygd velferdstilbud. Det har de andre universitetene, mens mye ennå mangler i Tromsø.

Tar et tak

– Tromsø er i ferd med å bli et dårlig alternativ, sa Hansen, og oppfordret administrasjonen til å begynne arbeidet med å bedre

velferdstilbudet:

– Velferdstilbudet er viktig for studenten ved valg av studiested, understreket hun.

I sitt svar til Hansen sa universitetsdirektør Harald Overvaag at situasjonen vel ikke var riktig så svart:

– Universitetet i Tromsø har for eksempel hatt en langt raskere progresjon i arbeidet med å få til en idrettshall enn det som er tilfelle ved Universitetet i Bergen, og tomte til idrettshuset er allerede ferdig utgravd, påpekte han, og trakk linjene 130 år tilbake for å understreke at Universitetet i Tromsø er en

ung institusjon som ennå er i utviklingsfasen.

Rektor Tove Bull pekte også på at ballen allerede ruller når det gjelder utbygginga av idrettshus og nytt teorifagsbygg, men uttrykte seg samtidig positivt til de forholdene Hansen pekte på.

– Dette er absolutt ting vi må ta tak i, avsluttet hun.

Eidi Ann Hansen fikk støtte fra blant annet Vidar Bakken, direktør i Samskipnaden, når det gjelder viktigheten av å prioritere velferdsgoder i framtidsplanene.

– Jeg tenker spesielt på sosialtjenesten, men også den generelle studentvelferden, sa han i sitt innlegg.

Andre visjoner

Den mye omtalte IT-saken ved universitetet ble også berørt fra flere hold. Magne Arnesen holdt et innlegg om universitetets framtidige IT-strategi, uten at han hadde klare svar på hvordan en bedret PC-tilgang for studentene kan ordnes. Ellers inneholdt denne debatten alt fra nostalgisk mimring om den første radio til visjoner om fjernundervisning og nye undervisningsmetoder som vil følge i IT-revolusjonens kjølvann.

– IT-utviklinga går sin gang, men universitetet styres, organiseres og drives fortsatt på samme måte som for 25 år siden, konkluderte Arnesen.

SE OGSÅ TOVE BULLS KRONIKK PÅ SIDE 3.

Kurs for fagutvalgene ved SVF/HF

Fredag 24.10. arrangerer Studentutvalget ved det samfunnsvitenskapelige og det humanistiske fakultet kurs for alle fagrepresentanter og fagutvalg (FU) ved fakultetene.

SU-leder Ståle Berglund forteller at kurset vil inneholde en orientering om hvordan studentdemokratiet er organisert, valget til studentstyret, et kurs i fagutvalsarbeid og et tale- og debatteknikk-kurs.

– Vi oppfordrer alle fagutvalgene til å være med på kurset, som blir avholdt i undervisningsrom U.01 i kjelleren på øvre lysthus kl 14.00, sier Berglund, som benytter anledningen til å oppfordre så mange som mulig til å delta i valg av representanter til Studentstyret fra fakultetene.

– Dessuten blir det overraskelser og fest etterpå, avslutter han.

– Studentene tas ikke på alvor

Tidligere studentstyreleder Kristian Wengen gikk i et debattinnlegg under strategiseminalet sist onsdag til kraftig angrep mot Tove Bull og resten av universitetsledelsen. – Dere tar ikke studentene på alvor, sa han til et hoderystende publikum.

U Asbjørn I. Bartnes

– Vi har blitt løyet til, blir ikke tatt på alvor og blir beskyldt for ikke å kunne tenke langsiktig, var deler av skytset mot første benk.

Tidligere på dagen hadde universitetsdirektør Harald Overvaag omtalt samarbeidet mellom ledelsen og studentene som godt, men Wengen tilbakeviste dette:

– Det er ikke riktig at sam-

beidet har vært godt. Visjonen om et godt samarbeid er ikke innfridd, sa Wengen, og viste til universitetsdirektør Harald Overvaags tidligere uttalelser om samarbeidsforholdet til studentene.

Avhengig av støtte

– I dag har vi et bedre samarbeid med Tromsø kommune enn det vi har med universitetets ledelse, påpekte Wengen, og konkretiserte kritikken mot ledelsen:

– Som studentrepresentanter er vi, i de demokratiske fora, avhengige av at et medlem av administrasjonen er enig med oss for at våre forslag i det hele tatt skal komme i betraktning, påpekte Wengen.

– Dette har ligget meg på hjertet i mange år, sa han videre, men påpekte samtidig at hans visjon om et jevnbyrdig samarbeid fortsatt lever.

– Ved å si dette håper jeg å kunne skape en debatt om forholdet mellom studentene og administrasjonen, eller aller helst å få i stand et konkret samarbeid om et universitet som bår

KRITIKK: – Studentene er blitt løyet til, beskyldt for ikke å kunne tenke langsiktig og blir ikke tatt alvorlig, kritiserte Kristian Wengen. FOTO: ASBJØRN I. BARTNES

de studenter og ansatte kan være fornøyde med, avsluttet han.

– Dårlig timing

Umiddelbart etter seminaret slutt henvendte rektor Tove Bull seg til Wengen og studentstyreleder Eidi Ann Hansen:

– Jeg ønsker ikke at det skal være slik, sa hun, men påpekte at hun syntes valg av tidspunkt

for en slik kritikk var uheldig. Hun inviterte de to studentrepresentantene til et møte for å diskutere de forholdene Wengen hadde pekt på.

Hun ønsket ikke å kommentere kritikken overfor Utropia før etter dette møtet.

Oppvaskmøte etter kritikken

Den kraftige kritikken tidligere studentstyreleder Kristian Wengen kom med under strategiseminaret resulterte i et møte mellom ham, studentstyreleder Eidi Ann Hansen og rektor Tove Bull. Konklusjon: De har et problem.

U Asbjørn I. Bartnes

Etter at Wengen hadde beskyldt universitetsledelsen, med rektor Tove Bull i spissen, for å ha løyet til studentrepresentantene og ikke tatt dem på alvor i de demokratiske fora, tok rektor initiativ til et møte sist torsdag for å diskutere kritikken.

– Jeg synes det var et greit møte, sier Bull, men ønsker ikke å gå konkret inn på kritikken som ble reist. Den bygger i følge henne på kommunikasjonsvikt og rykters rykter:

– Jeg skjønner fortsatt ikke bakgrunnen for kritikken og synes ikke den er substansiell nok, sier hun.

– Vi har derfor blitt enige om å ha regelmessige, relativt uformelle møter mellom meg og studentstyrelederen for å unngå slikt i framtida, sier hun om hva som konkret kom ut av møtet.

Møtene er tenkt som et forum mellom administrasjonen og studentrepresentantene, og ikke eksklusivt for rektor og studentstyrelederen. Ved behov kan altså andre involverte delta på slike møter.

Formaliserte møter

Studentstyreleder Eidi Ann Hansen slutter seg til rektors karakteristikk av møtet som godt.

FORSONING: – Jeg ønsker ikke at det skal være slik, sa Tove Bull til Kristian Wengen og Eidi Ann Hansen etter kritikken mot henne. Hun inviterte de to til et møte dagen etter.

FOTO: ASBJØRN I. BARTNES

– Vi har en gjensidig forståelse av at det eksisterer et problem i samarbeidsforholdet mellom oss og rektor. Noen tid for selvkritikk fra ledelsen sin side ble det imidlertid ikke, og jeg sitter fortsatt med en følelse av at rektor ikke forstår oss helt, sier Hansen.

– Vi blir nødt til å forholde oss til administrasjonen på en annen måte, og de formaliserte møtene blir et viktig verktøy i denne sammenhengen.

Det har tidligere ikke eksistert en ordning med jevnlig, formaliserte møter mellom studentstyrelederen og rektor. Studentstyret har tatt kontakt ved behov, og rektor påpeker at dørene til administrasjonen alltid står åpne for studentrepresentantene.

– I den forbindelse er det viktig å minne administrasjonen

om at også våre dører står åpne, sier Hansen, men hun vedgår at en ordning med faste møter kanskje burde vært innført tidligere.

Kritikken opprettholdes

– Like fullt står vi for den kritikken vi har reist og vil ikke gå tilbake på noe av det vi har foretatt oss, sier Hansen, og viser til blant annet saken om privatistgebyr, hvor studentstyret gikk til media med saken.

Men etter torsdagens møte vil altså rektor og studentstyreleder søke å nærme seg hverandre på en annen måte, mens studentstyrets kritikk opprettholdes og administrasjonens manglende forståelse for kritikken står fast.

– Det dreier seg imidlertid ikke om kommunikasjonsvikt og rykter, slik Bull hevder, men

om de holdningene administrasjonen har til studentrepresentantene, sier Hansen.

Kristian Wengen, som utløste debatten med sitt innlegg, sier i en kommentar etter møtet at han er glad for at han kom med kritikken:

– Kritikken har jeg, som tidligere studentstyreleder, kommet med i andre sammenhenger tidligere, men har ikke konkretisert og eksemplifisert på den måten jeg nå gjorde. Nå kan vi legge dette bak oss, sier han.

Assisterende direktør Jan Larsen, som leder strategiarbeidet, har også sagt at han er villig til å gi samarbeidet mellom studenter og administrasjon et «skriftlig uttrykk» i strategiplanen for universitetet.

Tid for sjølkritikk

Kommentar av
Asbjørn I. Bartnes

Det skulle være blanke ark med fargestifter til under strategiseminaret. Men Kristian Wengen benyttet anledningen til å hente fram svart papir med ildrøde kommentarer til administrasjonen i marginen. Og det var kraftig skyts han serverte.

Visst er det alvorlig hvis det er slik Wengen hevder. En administrasjon som ikke tar hensyn til studentrepresentantenes synspunkter svikter en av sine viktigste oppgaver. Likeledes vil en administrasjon som ikke er villig til å lytte til signalene fra studentene i arbeidet med å bedre rekrutteringa til universitetet grave sin egen grav. Det synkende antallet studenter representerer en stor utfordring, og det er helt avgjørende at administrasjonen låner øre til studentenes erfaringer i arbeidet med å snu denne tendensen. Det er et felles løft som ansatte og studenter må stå sammen om. Samarbeidsklimaet i Hovedgården vil være avgjørende.

Disse problemstillingene bør selvfølgelig ha en sentral plass i strategiarbeidet ved universitetet, og Wengen forsøkte, med blandet hell, å kamuflere sin kritikk som en framtidsvisjon om «et universitet som både studenter og ansatte kan være fornøyde med». Det er likevel lett å slutte seg til kritikken om at valget av tid og sted var, mildt sagt, uheldig. At denne kritikken mot universitetsledelsen ikke har vært konkretisert og presentert langt tidligere er i beste fall en glipp - i verste fall svært krittikverdig. Likeledes er det vanskelig å tro at det ikke har eksistert et formalisert samarbeid, en kontinuerlig dialog, mellom studentrepresentantene og rektor i lang tid allerede. Spesielt i tider hvor forholdet mellom partene er vanskelig, er en slik dialog påkrevd. I tider hvor kommunikasjonen har vært lettere kunne et slikt samarbeid til og med ha forhindret at det bryter ut åpen krig mellom studenter og administrasjon. Det negative mediefokuset som denne konflikten har skapt, bidrar neppe til å styrke universitetets posisjon.

I lys av dette er det god grunn til å være skeptisk til studentrepresentantenes håndtering av saka. Gjennomgangstonen i kritikken er at «de» ikke lytter til oss, at «de» ikke tar oss alvorlig. At det da ikke er foretatt noen form for selvransaking internt på studentkontoret er under enhver kritikk. En konflikt har to parter. Kommunikasjon krever to aktører. En løsning krever med andre ord at også studentene er villige til å gå inn i seg selv og se hva de kan gjøre for å bli tatt på alvor, for å nyte den samme respekt i de valgte fora som ansatte. Å fyre løs på administrasjonen slik Wengen gjorde under strategiseminaret og slik det sittende studentstyret har gjort i media bidrar ikke til dette.

Ny TSI-hytte for alle

Lei av å gå og trække mellom den kjedelige lesesalen og den stressende byen? Lyst på å komme deg bort? Endelig har studentene fått ei hytte, der koselige fester, friluftsturer, seminarer og andre festligheter kan arrangeres.

U Torstein Solli Hansen

Tromsø Studentidrettslag har kjøpt ei hytte i Nord-Lenanen, som er til bruk for alle studenter, inklusive høyskoleelever. Det stilles ingen krav

til at du må være medlem av TSI, for å benytte deg av dette gode tilbudet.

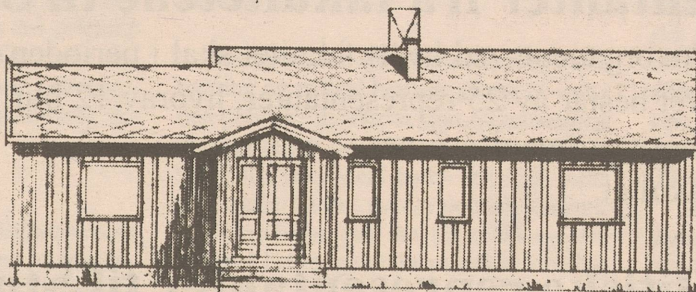
Rimelig overnatting

Den eneste fordelen hvis du er medlem av TSI, er at det koster kr 30,- per natt, mens de studentene som ikke er tilsluttet idrettslaget må belage seg på å betale kr 50,- per natt. I tillegg kommer også Tromsbuss sine avgifter, omkring kr 90,- for tur/retur, hvis man ikke finner en måte på å komme seg dit på egenhånd.

Oppussing

Den nyinnkjøpte hytta kunne likevel med fordel hatt større kapasitet:

– Foreløpig er det bare 10 sengeplasser, men vi skal legge ut flere madrasser, slik at all-

TSI-HYTTA: Slik ser den ut.

brukshuset vårt kan ta imot flere personer samtidig, sier leder i TSI, Pål Morten Grande. Han kan videre fortelle at de på sikt skal pusse opp huset til en høyere standard. Blant annet har de planlagt å gjøre om loftet til sovealkove. En egen hyttekomité har fått ansvar for drift og vedlikehold på det nye stolte allbrukshuset.

Ønskes velkommen

TSI har nå jobbet lenge for å få

i stand dette tilbudet, og er naturligvis stolte av å kunne presentere et nytt tilbud for studentene.

– Alle som synes at denne hytta hørt interessant ut, ønskes hjertelig velkommen og bes ta kontakt med kontoret vårt i Hovedgården, legger Pål Morten Grande til.

Studentstyret informerer.

Har du lyst til å påvirke universitetet?

For perioden 1.1.98 til 31.12.98 er en rekke tillitsverv åpne for valg. Valgene vil bli foretatt på studentstyremøte 08/97, **onsdag 5. november kl 12.15 i Lillehiet i Administrasjonsbygget 2. etg.** Alle som har betalt semesteravgift for høstsemesteret har rett til å stille til valg. Du kan melde ditt kandidatur på forhånd til Studentstyret, eller du kan møte opp på møtet 5. november.

Studentrepresentasjon for 1998

Følgende verv for studentrepresentanter står til valg for perioden 1.1.98 til 31.12.98:

leder av SiTø-styret

styremedlem til SiTø-styret

2 representanter til UiTø-styret, en av hvert kjønn

Representasjon til UiTø for perioden 1.1.98 til 31.12.98:

- 5 representanter til Rådet ved UiTø
- 2 representanter til Styrets Klagenemnd (nedsatt av Universitetsstyret)
- 1 observatør i Arbeidsmiljøutvalget
- 2 representanter til Forskningsutvalget (1 fra eksperimentelle fag, 1 fra ikke-eksperimentelle fag)
- 1 representant til styret for Universitetsbiblioteket
- 2 representanter til styret for Roald Amundsen senter for arktisk forskning
- 1 representant til Senter for Miljø og Utvikling

Følgende verv er til valg for perioden 1.1.98 til 31.12.99:

- 1 representant til Likestillingsutvalget

Representasjon til SiTø for perioden 1.1.98 til 31.12.98:

- 1 student som 2. vara til Plan- og Byggkomiteen. Vil rykke opp til 1. vara og fast representant på åremål.
- 1 representant til Helsefondutvalget
- Opptaksutvalget for SiTøs barnehager

Det søkes også etter vararepresentasjoner for de styrer, råd og utvalg til UiTø og SiTø som er beskrevet ovenfor.

Valg av representanter fra fakultetene til Studentstyret.

De øverste studentpolitiske organene ved hvert fakultet skal i perioden frem mot 5. november velge representanter til Studentstyret. Studentstyret består av 25 representanter, hvorav 12 blir valgt fra hvert fakultet. De resterende er valgt gjennom urnevalg og minoritetsorganisasjoner. Se etter oppslag på ditt fakultet.

Urnevalg av politiske representanter til Studentstyret.

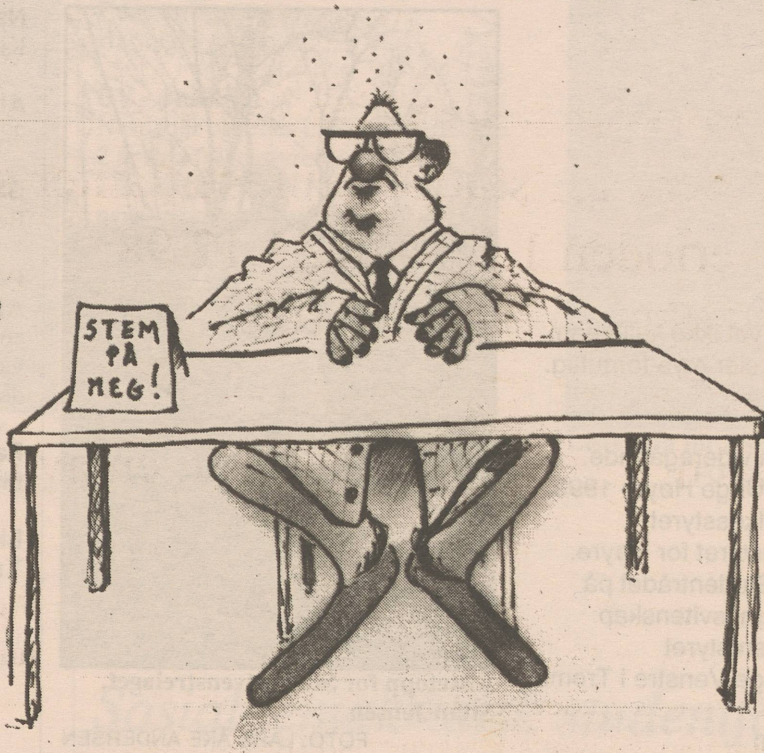
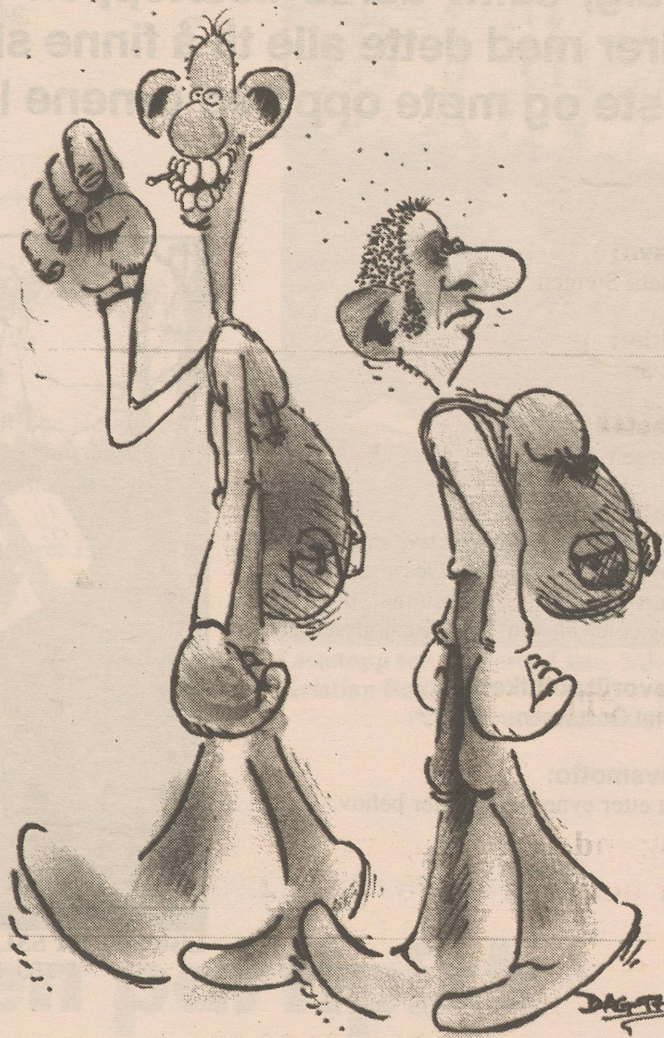
Denne uken er det urnevalg til Studentstyret. Det er utplassert urner på Med.fak., NFH, Hovedgården, UB, gamle IBG, og gamle IMR hver virkedag uke 43 kl. 12-16. I tillegg vil det være vakter på Domus og Åsgård onsdag 22. og torsdag 23. oktober kl. 12-16.

Alle som har betalt semesteravgiften for i høst har stemmerett. Husk å ta med *gyldig studentbevis*.

Alle spørsmål kan rettes til Studentstyrets organisasjonssekretær på telefon 77 64 (42 02).

I det politiske liv...

...må ein rekne med å ofre seg

ILLUSTRASJON: DAG ELLINGSEN

Generell manglande politisk interesse blant studentar er nødvendigvis ikkje hovudårsaka til eit heller labert studentpolitisk engasjement no til dags. Mange av dei studerande er faktisk politisk interesserte, men derimot vil ein absolutt ikkje aktivt bruke tid og krefter på krig og fred og religion og politikk og sånn i studietida.

I bås

Hvis ein teiknar medlemskap i eit eller anna politisk parti så risikerer ein å bli plassert i bås med dette partiet på godt og vondt. I tide og utide lyt ein rekne med å måtte forsvare vedkommande parti sine meir eller mindre gode politiske standpunkt. Problematiske blir det då når ein er på politisk kollisjonskurs med sitt eige parti.

Aldri tvil

Politikk er vanskeleg. Som komplekse politiske saker er så krevjande at det synest klin umogeleg å komme fram til noko ein tydig fornuftig svar. Tvil hindrar ein å inn- ta eit klart standpunkt. Men i det politiske liv er ikkje rom for tvisyn. Utad skal debattar først svart- kvitt. Ein må i sin argumentasjon debattere klart og ein tydig for sine politiske standpunkt.

Ansvar

Å inneha eit sentralt politisk tillitsverv kan i praksis bety ansvar for svært så forplik- tande oppgåver. Det kan vera ubehageleg å tenkje på at ein av og til må fatte politiske vedtak som kan få alvorlege konsekvensar overfor både naturmiljø, arbeidsplassar og menneskeliv. I så måte blir det bittert for alle dei politikarane som innser at ein tid- legare har vore med på alvorlege feilved- tak.

Tap

I politikken må ein vere førebudd på å både vinne og tape. Ein lyt rekne med å bli nedstemt av både politiske motstandarar og av og til også sine eigne politiske allierte. I mange politiske føra har ein ofte som praksis at ei politisk gruppering føretek dei verkelege politiske kampene internt og for

deretter å opptre med eit felles stand- punkt utad. Dei som då tapte den politiske kam- pen internt risikerer dermed å utad måtte votere stikk i strid med sitt eige politiske samvet.

Karriere

Mang ein politikar starta sitt aktive enga- sjement som ung og radikal. Men etter kvart innser ein at revolusjonane ikkje let seg realisere politisk. I løpet av den politis- ke karrieren tilpassar ein seg sine omgjev- nadar ved at opprørstrangen forsvinn etter- som ein sjølv blir ein del av «the establis- ment».

Den politiske spira som ein gong i tida var ung og radikal hamnar gjerne til slutt i den politiske gravferda som reaksjonær og dessillusjonert. Mange av dagens maktper- sonar har som kjent endra seg heilt totalt ideologisk i løpet av ein politisk karriere. Slike realitetar gjer det ikkje akkurat fri- stande å hive seg ut i det politiske liv i dag.

Nerdar

Folk utanfor dei politiske miljøa har gjerne vanskar med å identifisere seg med desse som sit i styre og stell.

Politikarar blir ofte sett på som ein gjeng særingar. Politikar-nerdar rett og slett. I følgje folkeopinionen er det slik at politi- karane heilt totalt manglar sosial bakke- kontakt og kommuniserer på eit språk som for folk flest opplever som uforståeleg. Å bli ein politikar-nerd er det vel ingen som vil.

Fordelar?

Mykje talar altså for å halde seg unna alt som har med aktiv politisk deltaking å

gjera. Men trass alt, det må då vel her også finnast fordelar?

Ja, kronargumentet for å bruke tid og krefter på aktivt politisk arbeid meiner i alle fall eg veg tyngre enn samtlege ovan- for nemnte innvendingar. For vi må bry oss! Hvis vi ikkje aktivt bryr oss om det som skjer i vårt samfunn, så vil no eg og truleg mange med meg sjå framtida langt mørkare i møte.

Vi kan!

Rett skal vera rett. Det politiske systemet kan på mange måtar seiast vera kjipt og i heile tatt lite fristande å ta aktivt del i. Men slik eg ser det er vel ikkje akkurat politisk boikott vegen å gå dersom ein ønskjer for- andre alt det som måtte vera kjipt. Derimot kan vi faktisk forandre eit kjipt politisk system til det betre hvis endå fleire av oss blir politisk aktive.

Hvis fleire no aktivt hiv seg ut i politisk verksemd så skal ein absolutt ikkje sjå vekk ifrå at politikken heretter blir meir prega av toleranse, tvisyn, optimisme og mindre politikarforakt enn slik det er nett no. In- genting er gratis. Ei heller eit betre politisk system. Å sjølv måtte ofre seg litt for politikken er vel prisen ein må betale for at alle skal kunne sjå framtida langt lysare i møte.

I eit slikt perspektiv perspektiv kunne det jo vera ein god ide å bruke røysteretten i høve Studentstyret sitt urneval i veke 43!

PÅ SIDE 17-18 KAN DU LESE OM HVEM SOM HAR STILT LISTE TIL URNEVALGET.

Kronikk av
Hallgeir Løland Torpe

Politisk aktivisme og universitetsstu- diar er nemleg ikkje ein heilt bra kom- binasjon i dag. Ulempene synest å ve- re klart fleire enn fordelane. Dei som aktivt tek del i studentpolitisk verk- semd kan personleg risikere ei lang rekkje ubehagelegheiter. I så måte øn- skjer dei store studentmassane å unn- gå desse ved å forbli politisk passive.

Tape ansikt

Å ta aktivt del i det politiske liv er definitivt lite fordelaktig hvis ein pre- sterer å bli tabbe seg ut. Som kjent kan ein då eksempelvis risikere å bli uthengt i media, samt bli gjort til lat- ter overfor både venner og ikkje minst uvenner. Å tape ansikt i form av poli- tisk fiasko vil nødvendigvis medføre svekka framtidsutsikter. Og politiske heltedådar blir sjeldan eller aldri langt merke til.

Tap av tid

Som kjent er tid ein svært knapp resurs. Aktivt politisk arbeid er gjerne ganske så tidkrevjande. Mang ein stu- dent har nok brent seg på å ofre altfor mykje av studietida til fordel for poli- tikken. Mange politisk interesserte unngår konsekvent å bli politisk akti- ve i studietida fordi ein nettopp fryktar at det politiske arbeidet vil krevje alt- for mykje tid og krefter.

URNEVALGET VED UiTØ

Urnevalget ved Uitø

Fra mandag 27. oktober er det urnevalg ved Universitetet i Tromsø. Vi presenterer her de fire listene som har stilt til

valg, samt deres listetopper. Vi oppfordrer med dette alle til å finne sin favorittliste og møte opp ved urnene i valguka.

Navn:
Stian Jensen

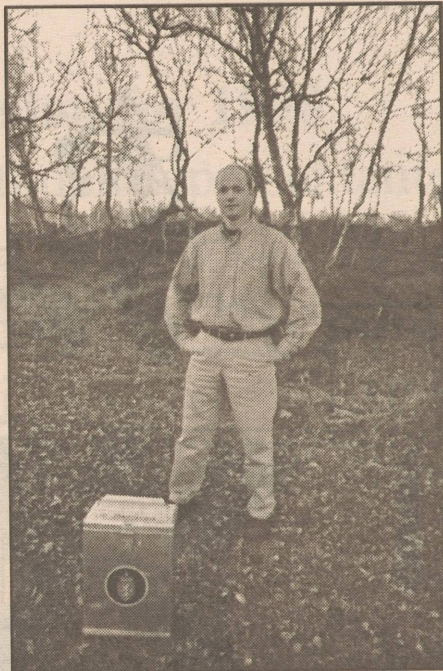
Alder:
22 år

Hjemsted:
Hammerfest.

Politisk forbilde:
Ole Brumm. Kan vel ikke kalle ham politisk, men han sier mye fornuftig.

Politisk CV:
-Eleverrådsleder på videregående.
-Lokallagsleder i Unge Høyre 1993, samt medlem i fylkesstyret.
-Vara i kommunestyret for Høyre.
-Fagutvalget og Studentrådet på Institutt for Samfunnsvitenskap
-Nestleder i Studentstyret
-Fylkesleder i Unge Venstre i Troms

Personlig motto:
Egentlig burde man ikke ha medlidenskap med et menneske, det er bedre å hjelpe det (Maxim Gorkij).

Listetopp for Studentvenstrelaget, Stian Jensen

FOTO: LARS ÅKE ANDERSEN

Navn:
Kjetil Steigen

Alder:
22 år.

Bosted:
Bergen

Politisk CV:
Aldri vært politisk aktiv, men politisk engasjert i lang tid. Dessuten har han vært vaksjef ved Samfunnet, hvor han i dag er ansatt som organisasjonssekretær.

Favorittpolitiker:
Finn Gustavsen.

Livsmotto:
Yt etter eyne, motta etter behov.

Listetopp for SSL, Kjetil Steigen.

FOTO: LARS ÅKE ANDERSEN

Studentvenstrelaget:

Sammen er vi sterke

Studentvenstrelaget er et sosialt liberalistisk parti, med sterke røtter i partiet Venstre:

– Vi er lista med de myke verdiene, såvel som realpolitikk, sier listetopp og studentstyreleder kandidat Stian Jensen.

U Marit Helene Stensen

– For å få gjennom våre kampsaker må vi studenter stå sammen, såvel som å utnytte kontakter på nasjonalt nivå. For eksempel har vi fått inn på programmet til unge Venstre at de skal jobbe for å få sikre UiTø idrettshall, sier Stian.

Kampsaker

– Vi ser med beklagelse på IT- satsningen. PC tilgang er nødvendig for studentene. I tillegg er behovet stort for tyngre utstyr på Mat. nat (Det matematiske naturvitenskapelige fakultetet). For datastudenter er det helt nødvendig å holde seg oppdatert på det siste innenfor feltet,

mener han. Studentvenstrelaget har andre mål også:

– Av andre ting vi skal jobbe med kan jeg nevne det soiale... Idrettshall er et absolutt krav. Vi er også opptatt av å sikre et levende studentmiljø gjennom å gi støtte til lag og foreninger på universitetet, sier han med overbevisning. Tilbudet Tromsbuss gir studentene er Studentvenstrelaget også opptatt av:

– Tromsbuss må gi 50% rabatt på bussreiser for studenter hele døgnet, også i rushtiden, mener Stian.

Kampstrategi

Stian Jensen har også tanker om hvordan vi best kan sikre studentenes interesser:

– Samarbeid på kryss og tvers av politiske skillelinjer i Studentstyret er nødvendig. Vi er først og fremst studenter, så politikere. Vi har alle felles interesser vi må kjempe for.

I tillegg er det viktig å tenke nasjonalt. Personlig har jeg fått igjennom i Nsu (Norsk Studentunion) kravet om at Idrettshall skal være en kampsak til landsstyret, så jeg vet det nytter å tenke utenfor studentstyrets grenser også, avslutter listetoppen til Studentvenstrelaget.

Sosialistisk Studentlag:

Maner til samarbeid

– Hele studentstyret må trekke i samme retning, sier toppkandidat Kjetil Steigen i Sosialistisk studentlag (SSL).

U Per Steinar Moen

Sosialistisk studentlag er det yngste av de fire partiene som stiller liste ved årets studentstyrevalg. Likevel har de hentet sin inspirasjon fra en tradisjonell politisk bevegelse: Sosialismen.

– Vi skiller oss ut fra de andre listene ved at vi har et foffeste innenfor sosialistisk tenkning, og vi vil sikre at all fordeling av semesteravgifta skal gjøres rettferdig etter sosialistiske prinsipper. Rettferdig fordeling er noe vi kan, proklamerer Kjetil.

Det nære

Kampen for studenthus er viktig for SSL: – Dersom vi ikke greier å komme lengre med planlegginga av studenthus enn hva som til nå har blitt gjort, så kan du anse prosjektet SSL for totalt mislykket, mener Kjetil Steigen.

Kampen for studenthus har i lang tid stått sterkt hos tromsøstudentene, men alle tidligere forsøk har falt i grus. SSL vet hvor de skal legge ansvaret:

– Vi vil ha en aktiv og oppgående

studentpolitikk som kan presse ledelsen slik at vi kan få velferdstilbud som blir tatt for gitt på de andre universitetene i Norge. Den studentfiendtlige ledelsen skal få høre fra oss, det er tross alt de som har ansvaret for at Universitetet i Tromsø har den mest patetiske studentvelferden av samtlige universitet i Norge, sier Kjetil.

Han legger til at Veterinærhøgskolen med sine 300 studenter har en egen studentkro, mens de 10000 tromsøstudentene ikke har et lignende tilbud.

Samarbeid

– Først og fremst ønsker vi å samarbeide med ledelsen, men fram til nå har det vært umulig på grunn av den arrogante holdningen de har hatt til studentpolitikere. De må begynne å vise et minimum av velvilje og respekt, blant annet ved å ikke komme med flere lignende utspill om at studentene er dumme, fastslår Kjetil.

Hvis dette ikke hjelper, vil SSL gjøre alt hva de kan for å få fjernet universitetsledelsen.

Det fjerne

I tro sosialistisk ånd, vil SSL også åpne øynene for omverdenen.

– Et viktig arbeidsområde for oss vil være å jobbe med å få flere og bedre utvekslingsavtaler, både i Europa og USA, men også mot den 3. verden, sier Kjetil Steigen.

er rett rundt hjørnet

Navn:
Nils Kristian Bakke

Alder:
25 år

Hjemsted:
Hammerfest/Sørvær

Politisk forbilde:
Kåre Willock for han er en intelligent mann.

Politisk CV:
Leder av Finmark Unge Høyre 1991 - 1993.
Satt i Hammerfest kommunestyre 1991-1994.
Har sittet i studentstyret 1995-1997.

Personlig motto:
Luck benefits the lucky ones.

Listetopp for Moderat Liste, Nils Kristian Bakken.

FOTO: LARS ÅKE ANDERSEN

Navn:
Torill Edvardsen

Alder:
21 år

Hjemsted:
Fauske

Personlig motto:
Har ingen spesielle.

CV - politisk:
Nestleder og leder i Fauske AUF.
2 år som fylkesstyremedlem.
2 år som ungdom i Nordland Arbeiderparti-kvinnevalg.
Leder i Tromsø AUF i 2 år.
Sekretær, AUF i Troms.
Representantskapet Tromsø AP.
Styret i Tromsø AP.

Politisk forbilde:
Einar Gerhardsen. Dette på grunn av den faste måten han styrte landet på, fremgangen i AP, i tillegg til at han faktisk klarte å samle alle partiene og bygge opp landet igjen etter krigen.

Listetopp for SSF, Torill Edvardsen.

FOTO: LARS ÅKE ANDERSEN

Moderat liste:

Ingen partipisk

Nils Kristian Bakken karakteriserer Moderat liste som en borgelig samlingsliste. Og selv om kandidatene står fritt i alle saker, har kandidatene samlet seg rundt en rekke konkrete punkter alle står for.

U Lise Swensen

Kandidatene på lista spenner over hele den borgerlige skalaen. Men synet på brukerstyring av studentsamskipnaden, subsidiering av kantineprisene og utvidelse av åpningstider for lesesaler og bibliotek, er felles for samlingslista.

Bakken forklarer at Moderat liste håper at folk vil bruke lista aktivt når de stemmer.

– De som har stemt på oss de to siste årene har kumulert flittig. Dette ønsker vi å legge til rette for. Derfor har vi ikke forhåndskumulert noen på lista.

Studenttallet

Om målsettingen om å bedre rekrutteringen til Universitetet i Tromsø, sier Bakken:

– Det er helt feil når ledelsen universitetet sier at studentene må styres hit, for de må ha lyst til å komme hit.

Først og fremst er det gode fagtilbud som trekker studenter til Tromsø, mener Bakken. Han etterlyser dessuten en helhetlig rekrutterings- og informasjonsstrategi fra universitetsledelsens side, som i dag preges av enkeltinnsatser fra fakultetenes side. Som et siste moment legger

Bakken vekt på velferdstilbudet som studentene mottar, eller ikke mottar.

– Alt henger sammen. Med en helhetlig strategi vil studentene komme av seg selv.

Idrettshall

Bakken har ingen problemer med å plassere skylden for at tromsøstudentene ikke har idrettshall. Dersom ledelsen for universitetet ikke hadde prioritert idrettshallen så høyt, ville hallen blitt realisert.

– Jeg mener ledelsen har skutt seg selv i foten. Se på situasjonen på universitetet i Oslo hvor den bygningsmessige situasjonen er langt mer prekær. Personlig blir jeg veldig overrasket om vi får teorifagsbygget.

Representasjon

– Studentstyret er viktig for studentene, slår Bakken fast og legger til at studentstyret ikke fungerer som et springbrett for gutteklubben grei.

– Skal du bli politiker er studentstyret ikke et godt utgangspunkt. Til det er studentpolitikken for marginal. Det at studentstyret setter seg ned og tar lange diskusjoner, viser jo bare at vi har samvittighet for de som har valgt oss og er motivert til å gjøre vårt beste.

Men studentstyret gjør mer enn å ha prinsipielle diskusjoner og fordele semesteravgifta.

– På kort sikt ville ikke studentene merke om studentstyret ble nedlagt. Men studentstyret representerer studentene ovenfor universitetsledelsen, samskipnaden, Stortinget. På lang sikt er det viktig å være tilstede der beslutningene som angår studentene blir tatt.

Sosialdemokratisk studentforening (SSF):

Frihet, likhet og brorskap

Dette er bærebjelkene i SSFs ideologi. De står på for saker som å gjøre Tromsø kommune til en bedre vertskommune for studentene, og at kantinen må få røykerom og adskillig bedre mat-tilbud.

U Torstein Solli Hansen

Sosialdemokratene står nært forbundet med Arbeiderpartiet. Dette gir SSF muligheten til å påvirke og influere, via representantene deres som er representert i organer sentralt og lokalt. Fylkesstyret, kommunestyret og Stortinget (Synnøve Konglevoll) er kanaler SSF vil bruke for å få gjort noe med studentenes tilværelse.

Kritikk mot kommunen

– Tromsø kommune er en dårlig vertskommune for studentene. I stedet for å skille studentene ut som en egen gruppe, må kommunen skjønne at vi er en del av befolkningen i Tromsø, sier listetopp, Torill Edvardsen.

– Studentene legger igjen mye penger i Tromsø, derfor burde vi få noe igjen fra kommunen. Subsidierte boliger for studenter som er førstegangsfødende er noe som SSF vil kjempe for. I tillegg

må det, fra kommunens side, vises politisk vilje til å gi tilskudd til Tromsbuss, slik at studentene kan få i alle fall 50% rabatt på bussen, uansett tid på døgnet, mener hun.

Røykerom på kantina

SSF mener at det er et paradoks at studentene nå har lov til å drikke øl på kantina, men at det ikke er mulighet for å ta seg en røyk for de som vil det. Dette er gjerne to ting som gjerne hører sammen, i følge SSF.

Kantinetilbudet er generelt sett for dårlig, maten er for dårlig og prisen altfor høy. Mye kunne vært gjort her, et eksempel er noe enkelt som en salatbar, der studentene som har kjøpt mat, kunne hente seg gratis salat.

Høyere livskvalitet

SSF mener at alle ting som er med på å høyne livskvaliteten, er positivt og noe som burde prioriteres. Som studenter bruker vi lang tid på studiene, det er tungt mens det står på, derfor må vi ha noe som hjelper på motivasjonen og som gjør tiden som student hyggeligere å se tilbake på, sier Edvardsen.

Et velferdsbygg, der studentforeninger og -lag kan samles med sine kontor- og møtelokaler, er noe SSF går inn for. I tillegg burde studenter og ansatte ved universitetet absolutt fått seg en egen idrettshall.

SSF har startet samtaler med fagbevegelsen, som på sikt vil gi fruktbare resultater.

Strategidag:

Visjoner og bruduljer !

La det være helt klart allerede innledningsvis: Universitetet i Tromsø er på langt nær ferdig utbygd! Utfordringene står i kø for landets minste universitet. Likevel var visjonene få på universitetets strategidag, strategiene og analysene stod i kø - noe sutring, klaging og elendighetsbeskrivelse var det også - og det endte med bruduljer og forferdelse.

En visjon er som kjent et drømmesyn, eller kanskje til å med en slags hallusinasjon. Alle innledere på konferansen hadde glimtvis framtidsperspektiver og vyer som antydte hvilke utfordringer UiTø står overfor fram mot 2010.

Når dette er sagt må jeg likevel konstatere at det bare er å innse realitetene: Gjennomsnittsalderen blant kjernetroppene blant de universitetsansatte blir ikke lavere med årene. Kanskje er det grunnen til at visjonene ikke akkurat stod i fokus blant deltakerne på universitetets strategidag, selv om student Kristian Wengen på et tidlig tidspunkt under konferansen oppfordret de ansatte til å komme med sine synspunkter var i grunnen tausheten mer påtrengende.

I en orientering som ble sendt ut til deltakerne på strategiseminalet står det under overskriften "Hvilke visjoner har vi for Universitetet i Tromsø?" oppsummert flere punkter. Et av disse punktene lyder blant annet som følger:

«- nivået på utdanning og forskning skal ikke stå tilbake for andre universiteter»

Mitt spørsmål er: Er dette en visjon for et universitet? Hvis dette er en visjon, så konstaterer jeg at det må stå dårlig til om dagen. Her ligger ingen vyer eller visjoner. Man fastslår rett og slett at man skal tilstrebe å holde samme standard både på utdanning og forskning som de andre universitetene. Dette er beklagelig og etter mitt skjønn helt udugelig som visjon. Det er i hvert fall ikke akkurat med på å "skape entusiasme og stolthet blant ansatte og studenter".

Selv om UiTø er et lite universitet bør man ta mål av seg til å ha større ambisjoner enn å strebe etter gjennomsnittet. Målet må være å bruke sine komparative fortrinn bl.a. som et lite universitet til å ha en bedre utdanning (hvilket man også på enkelte områder har allerede i dag - takket være en del av de vitenskapelige ansattes engasjement) og en forskning som holder internasjonale mål.

Den engelske politikeren Ben-

jamin Disraeli skal ha sagt: «There are three kinds of lies: lies, damned lies, and statistics». Legger man dette til grunn for en definisjon av løgn ble rektor Tove Bull beskyldt for minst å ha løyet på to av de angitte måtene på universitetets strategidag.

Først ut med kritikk var Einar Niemi som var skeptisk til et tallmateriale som rektor benyttet for å vise at det trenges flere studie-plasser og at studiehyppheten må økes i Nord Norge. Deretter så godt som punkterte student Kristian Wengen hele universitetets strategidag med å rette kraftig kritikk mot universitetets ledelse. Han hevdet at studentene ikke blir tatt på alvor, at de ikke blir hørt av ledelse og administrasjon og at Tove Bull lyver.

Mao skriver at en måte som liberalismen ytrer seg på er ved: «Å privat hengi seg til uansvarlig kritikk i stedet for aktivt å sette frem ens forslag innen organisasjonen.» Kristian Wengens kritikk var så kraftig at selv revolusjonens fanebærer Mao Tse-tung ville ha karakterisert Wengen som liberalist og ikke sosialist, nettopp fordi det ikke ble satt fram noe forslag, men kun en massiv kritikk mot universitetsledelsen.

Skal man forstå studentenes frustrasjon og Kristian Wengens kritikk må man se nærmere på hvordan studentpolitikken har fungert det siste året. Hva er det egentlige grunnlaget for studentpolitikernes frustrasjon, og hvem er i såfall ansvarlig for denne situasjonen?

Et åpenbart forhold er at de studentene som Studentstyret har valgt til å representere studentene både i universitetsstyret og i styret for Studentsamskipnaden ikke har fungert så godt i disse rollene som de kanskje burde. Representantene i universitetsstyret har sikkert gjort så godt de har kunnet, men har ikke alltid vært flinke til å ha en aktiv dialog med Studentstyret og studentene i arbeidsutvalget.

Langt verre står det imidlertid til når det gjelder Styreleder i Studentsamskipnaden, Sigmund Holstad. Foruten å ha vært vanskelig å få tak i, har han også i begrenset grad fulgt opp de sakene han stilte til valg på i Studentstyret. Han har unnlatt å møte på viktige møter blant annet i Velferdsutvalget som er samarbeidsutvalget mellom UiTø, SiTø og studentdemokratiet. Dette har blant annet medført at planene for en framtidig idrettshall ved universitetet ikke har blitt ferdig i tide. Dialogen med Studentstyret og dets arbeidsutvalg har han overhode ikke fulgt

opp.

Denne mangelen på dialog internt i studentdemokratiet må studentene ta på egen kappe. Det er tross alt Studentstyret som har valgt sine øverste tillitsvalgte, og hvis disse ikke gjør den jobben de stiller til valg for å gjøre, så er det ingen andre enn Studentstyret selv som må ta selvkritikk for dette og eventuelt gjøre noe med det.

På den andre siden er jeg usikker på hvorvidt universitetsledelsen egentlig skjønner hvorfor studentene reagerer som de gjør, og rektor Tove Bull opplever det sikkert som dypt urettferdig at denne kritikken blir framsatt. Langt på vei har hun også rett når det gjelder dette. Det gode forholdet mellom Tromsø kommune, studentene, Studentsamskipnaden og de høyere utdanningsinstitusjonene i byen var hun tross alt med på å skape både gjennom å støtte studentenes interesser i barnehagesaken og i diskusjonen om skjenkebevilling. Det siste kanskje til og med mot sin egen overbevisning.

Hva er da problemet kan man spørre seg? Det burde neppe være noen tvil om at rektor Tove Bull har uttalt seg dumt i noen av sine uttalelser om studentene. "Studentene har resonneret dårlig, de har tenkt dårlig..." "studentene går nå amok med sin argumentasjon, og jeg har problemer med å ta dem alvorlig" og andre uttalelser har antakelig fått begeret til å renne over for en del av de studenttillitsvalgte.

Likevel ville det antakelig vært mer redelig å kritisere rektor på sak enn å kritisere ledelsen for å være studentfiendtlig. Det er i denne sammenhengen nødvendig å minne om at det er en forskjell mellom den administrative ledelse og den politisk valgte ledelse ved UiTø. Hva for eksempel med å kritisere rektor for å prioritere forskningspolitikk på bekostning av studentsaker? Det er neppe i studentenes interesse at de studenttillitsvalgte legger seg ut med rektoratet uten mål og mening. Forhåpentligvis vil både rektorat og universitetsledelsen i framtiden styrke dialogen med studentenes øverste tillitsvalgte.

Avslutningsvis er det kanskje på sin plass å minne om at det er valg til studentstyret og sentrale verv i disse dager. Det er viktig å ha dyktige og arbeidsomme tillitsvalgte i sentrale verv. Dette bør Studentstyret ha i tankene neste gang de velger personer til sentrale verv.

Av Geir Jarle Voldmo

SiTø og høgstulestudentene

I forrige nummer av Utopia stiller Elisabeth Bergvoll seg uforstående til at ikke høgstulestudentene får benytte seg av SiTø's velferdstilbud på lik linje med studentene fra universitetet. Bergvoll, som sitter i studentrådets arbeidsutvalg ved avdeling for lærerutdanning, sier hun opplever SiTø som lite samarbeidsvillig ovenfor høgstulen og dens studenter. Disse utsagnene kan ikke stå ukommentert fra SiTø's side:

Høgstulestudentene har i dag tilgang til alle velferdstilbudene finansiert av SiTø med unntak av Studentenes sosialtjeneste. Driften av Studentenes sosialtjeneste finansieres delvis av studentenes semesteravgift (1/3) samt tilskudd fra universitetet (2/3). Sosialtjenesten trenger flere ansatte hvis de skal gi det samme tilbudet til høgstulestudentene. HiTø-studentene har satt av penger til dette - men høgstulen har foreløpig ikke bidratt med sin del. Så snart HiTø skaffer til veie de nødvendige midlene vil også HiTø-studentene få dette tilbudet.

HiTø har i dag en svært god

avtale med SiTø. Studentene har blant annet tilgang til det samme boligtilbudet som universitetsstudentene, samtidig som Elevheimen fortsatt er beholdt lærerstudenter. Foreløpig er høgstulestudentene heller ikke med på å subsidiere SiTø's barnehagedrift. De har likevel anledning til å søke om barnehageplass på linje med universitetsstudentene.

Studentsamskipnaden opplever Bergvolls kritikk som urimelig. En kan ikke forvente at universitetet skal godta dårligere avtaler for sine studenter enn det høgstulen får for sine. Det bør være klart at avtaler som gjøres i forbindelse med innlemningen av HiTø i SiTø skal kunne aksepteres av alle parter. SiTø har i denne sammenheng så absolutt vist vilje til samarbeid.

Av Oddgeir Djupnes
HiTø's student-representant
i SiTø's styre
og Nina Sjømo
Informasjonskonsulent SiTø

Ja til matbutikk nær universitetet!

Mat må vi no alltid ha. Og matvareforetningar bør det absolutt ikkje vere mangelvare på. No må det pina meg bli eit studentkrav at daglegvarebutikk snarleg vert etablert nær universitetet!

Som kjent er det i dag eit ikkje ubetydeleg praktisk problem for oss studerande i Breivika at vi faktisk må gå eller sykle ganske så langt ut av universitetsområdet for å kunne handle inn heilt fundamentalt livsnødvendige ingrediensar som eksempelvis kneipbrød, mjølk, bananer, G 35, Idun ketschup, samt Toro, Toro og atter produkter laget av Toro.

Langt er det altså i frå universitetet til nærmaste daglegvareforetning, men som kjent er det endå lengre til butikkane i sentrum. Heldig er du som har ein brukbar nærbutikk i ditt hybelnabolag. Stakkars då alle andre.

Mange studenter opplever i den praktiske kvardagen at det er lange avstandar både til nærmaste kolonialbutikk, sentrum og universitet. Tromsø er på godt og vondt landets mest grise-grendte storby.

Med ein matbutikk etablert i gangavstand til universitetsbygningane i Breivika blir det nødvendigvis mindre reisetid, desto meir studietid. Eg er sterkt overbevist om at dermed vil Tromsø-studentane truleg få meir både tid og lyst til å opphalde seg på universitetet også på kveldstid. Fagleg og sosialt sett så vil no det vere vel og bra.

I så måte burde Studentsam-

skipnaden i Troms (SiTø) absolutt ikkje frykte at eventuell konkurranse i regi av ein ny daglegvareforetning vil ta knekken på alt som heiter kantinedrift. Studentkantinene vil no vel alltid vere liv laga fordi dei uansett kjem til å vere suverene innan sal av eksempelvis kaffi og fiskesnurring. Forøvrig er det no slik at SiTø sine kantiner faktisk er til for studentane, og altså ikkje motsatt!

Alt tilseier vel at ein ny matbutikk nær UiTø/RiTø økonomisk sett må bli god butikk. Vel-dig god butikk! 30-40millionar i årsomsætning er absolutt ikkje usannsynleg. Ja, dette lesar-brevmanns kunne rett og slett ha vore forfatta av ein lakei for den lokale handelsstanden. Men eg vil no meine at både studentar, amanuensisar (grå?), sjukehus-tilsette og næringsdrivande no bør gå i demonstrasjonstog for snarleg butikketablering.

Kjære vene handelsstand, vis litt initiativ! Studentstyret, universitetsleiing, grunneigarinteresser og ikkje minst teknisk etat i Tromsø kommune, venligst kom i gang med ein konstruktiv lokaliseringstrid!

Av Hallgeir Løland
Torpe,
ex.phil-student
Sosialistisk Studentlags 5.
kandidat til Studentstyret
-97

Chesterfieldstoler

Herved kommer vi, to små søte studiner, med det kravet om at de helt umenneskelig, grusomme, forferdelige, uvisse, bare plaststolene på Domus må fjernes med øyeblikkelig virkning. Og siden de fleste av oss ikke har armer som vokser ut fra hodet, så hadde det ikke ska-

det om bordene gikk den samme veien.

Vi lurar på om UiTø har en avtale med sykehuset om en provisjonsdeling på behandling av sundleste studenter.

En dag vi satt på vår alternative lesesal kom vi på årtusnets mest geniale idé: Innføring av Chesterfieldstoler hadde vært det smarteste sjakktrekket i uni-

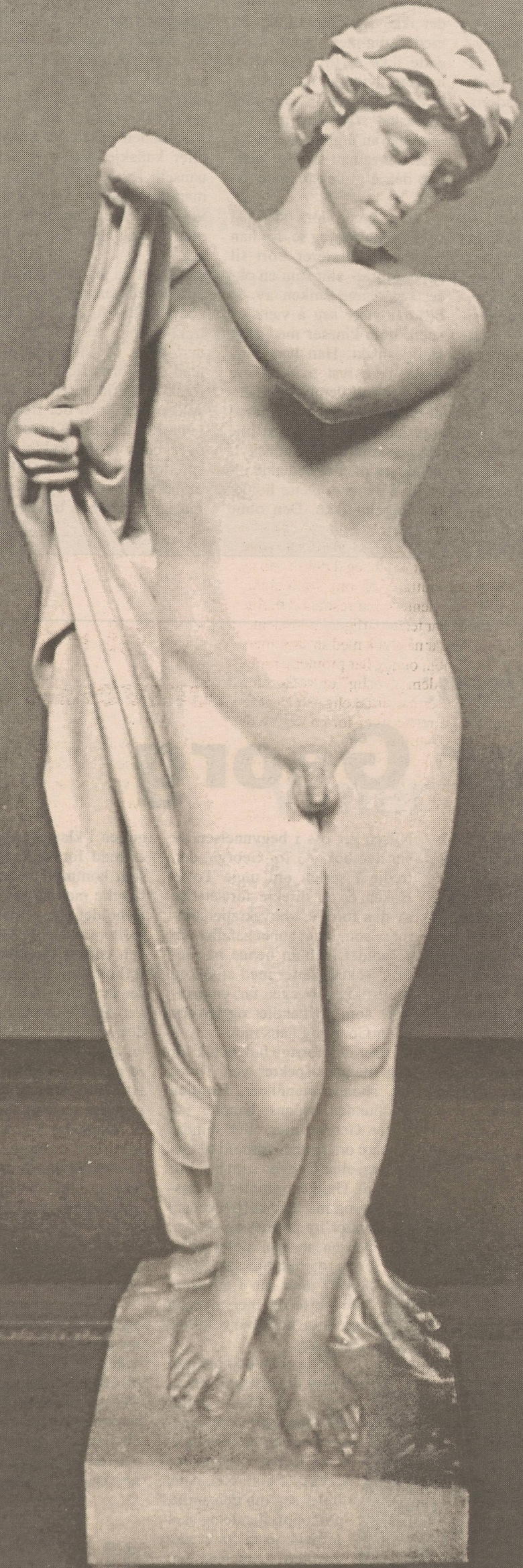
versitetets historie.

Hvis ikke dette er en lur idé så vet ikke vi. Så derfor, kjære medstudenter, engasjer dere!

Siden vi allikevel sover på lesesalen, kan vi like gjerne sove godt.

Av Silje og Gry

Kultur

KULTUR
KOMMENTAR

Ut på tur

Jeg reiste med NSB i sommer. Der var det mange turister og enda flere nordmenn, en salig blanding av mennesker fra hele verden på tur nedover Norge. Mens trærne suste forbi fikk jeg en trist (u)kulturopplevelse. Midt i Norge kom fire unge voksne ombord på toget. De forsvant inn i serveringsvogna, hvor de nød godt av togets ølservering. Etter flere timer fant de veien tilbake til sittevogna. Her «beriket» de sine omgivelser med høylytt samtale, teite kommentarer og generelt brautende oppførsel. På spørsmål om hvem som eide en kassettpiller som stod på gulvet, kom svaret fra en av jentene:

– Det er han som satt her før oss. En *svarting*, sa hun meget sigende. Vennene nikket, inneforstått med alt skummelt, fremmed og truende som dette begrepet åpenbart innebar for dem. Da denne «svartingen» kom for å hente kassettpilleren, ble ungdommene til en forandring stille. De sendte hverandre tause blikk, mens de betraktet ham mistenksomt. Han unnskyldte seg høflig og gikk videre. Vennegjengen hvisket stygge kommentarer seg imellom, mens fordommene lystet av dem lang vei.

Da toget nådde Trondheim var jeg lettet over å slippe unna de særdeles slitsomme folkene. Samtidig var jeg oppriktig flau på vegne av alle turistene som opplevde nordmenn på en slik måte. Turistene oppførte seg nemlig helt eksemplarisk.

Det gjør ikke Ola og Kari Nordmann når de reiser på ferie. Straks de forlater hjemstedet, forvandles ellers så sindige nordmenn til hensynsløse bøller uten tanke for vanlig folkeskikk. Det er et omdiskutert og velkjent fenomen, men jeg kan ikke la være å undre meg over det. At all fornuft bare flyter ut i sanden mens alkoholen renner inn i strie strømmer. Jeg har vært i Syden, men kommer nok ikke til å dra til store turistmål flere ganger. Det er rett og slett flaut å komme til Spania, Hellas eller Tyrkia og være nordmann. Man blir tatt for å være brautende, selvgod og hensynsløs.

Det er jo ikke uten grunn at det faktisk finnes barer i Spania med plakater pålydende: Her er alle velkomne - utenom nordmenn og svensker! Så neste gang du beveger deg utenfor landets grenser, vær så snill og tenk over din opptreden. Den går ikke upåaktet hen.

Stine
Eidissen
Bya

En Hverdagshistorie

Sånn midt på blanke formiddagen, et par uker tilbake, blir jeg vitne til et merkelig opptrinn. Jeg er på vei inn døra, da et fandens spektakkel bryter løs ute på gata bak meg.

KULTURKASERT

For ordens skyld; jeg bor i Storgata og bråk og ståk av ymse slag er ikke akkurat mangelvare. Denne gangen snur jeg meg imidlertid, og ser en snerten, gul bil kaste seg inn på veien fra parkeringen på fortauet. Ingen krasj og ingen dundrende møter mellom støtdempere, det går på hengende håret. Men det går ikke trafikkanten bak upåaktet hen, og han legger seg på hornet og tuter iherdig og voldsomt. Da det lenger framme er rødt lys for stopp, kommer ikke den lille gule særlig videre, ikke den tutende man-

nen bak heller for den del, men han fortsetter ufortrødent å bruke varselsignalet til det det ikke skal brukes til, og med stadig mer hissighet. Da dette ikke er til noen nytte, hvilken nytte det nå i det hele tatt kan være i å lage sånt forbasket styr utav noe det ikke går an å gjøre noe med, bestemmer han seg for nettopp dét: å gjøre noe med saken.

Han åpner døra idet jeg vet at dette *må* jeg se, før han bredbent marsjerer bort til sniken foran, sint som en okse. Og denne sniken av en bilfører viser seg å være en sped, liten kineser med engstelig ansikt. Han har overhodet ikke lyst til å si noe som helst til denne svulmende tyren som stanger inn i ruta hans, så han hever like gjerne skuldrene litt unnskyldende og med et bedende uttrykk i øynene. Dette holder selvfølgelig ikke. Den olme-

mannen er ikke olm lenger, han er eksplosiv og tar av så det blåser orkan. Han røsker desperat i døra, river og sli-ter, hvorpå kineseren kaster seg rundt og låser alt som låses kan, virkelig redd. Det blir grønt lys der nede i krysset. Køen beveger seg. Men sintmannen enser det knapt, eller kanskje han gjør det, uansett; han er i ferd med å markere et poeng. Den stadig voksende køen bak dem ulmer, og begynner å gi lyd fra seg.

Det er da jeg mister bærepøsen med stangselleri og egg i bare målløs forundring. Han trekker fram en kniv fra innerlomma og vifter truende med den foran fjeset på den forskremte kineseren, før han stikker den borti det fremre, venstre dekket. Kineseren overviner litt av frykten, og spretter panisk ut av bilen, ombestemmer seg og hopper inn igjen, før han trækker på

gassen og suser i retning sentrum. Den forurettede knivdesperadoen må vende tilbake til sin bil, da byttet allerede er fløyet som ville hester over alle hauger.

Jeg vet ikke om det er noen moral noe sted i denne historien. Hadde mannen blitt så rabiatt om det var en kjekk nordmann som forulempet ham, eller om føreren av den snertne, gule bilen var en like snerten snelle av et kvinnfolk? Er det normalt med sånt temperament, bør det da kreves dyptgravende psykologiske tester og dokumentasjon på verdissyn før man får tillatelse til å operere bak rattet? Jeg vet kun én ting, og det er at jeg vet det er mye rart der ute. Pass dere.

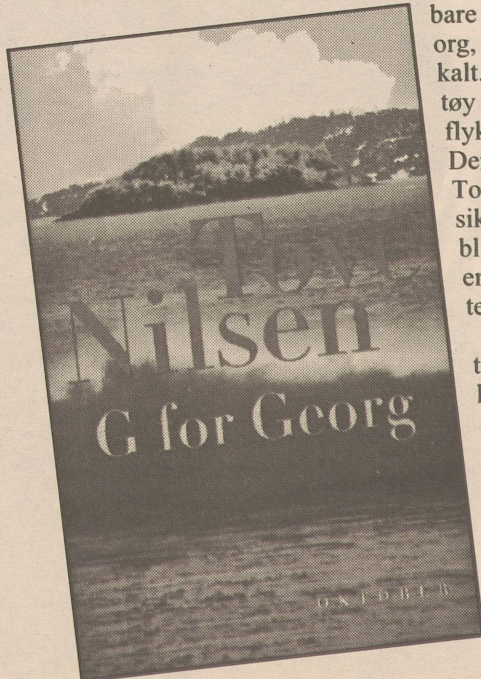
Av Ellen Kongshaug

Tove Nilsen:

G for Georg

Tretten år gamle Tove bor i blokk på Bøler sammen med sin mor og far. Hun liker å lese Dostovjevskij, elsker hunder og er en (nød)løgner av rang. Det er sommerferie og den tilbringes på besteforeldrenes hytte i Oslofjorden. Været er varmt og dagene fylt av sol, og alle de voksne er glade og fornøyde. Men det er ikke Tove, for hun har en hemmelighet. Hun har en kjæreste som sitter på forbedringsansalt på Bastøy. Georg har nemlig stukket sin far med kniv.

Det er hva Tove

Nilsen gir oss i begynnelsen av sin nye bok «G for Georg», den tredje i serien om unge Tove. Boken er en direkte fortsettelse av den forrige, «Skyskrapersommer» som blant annet handler om forholdet mellom henne og Georg. Boken slutter med at Georg knivstikker sin egen far, en drittsekk som mishandler og terroriserer Georg og hans mor.

Der den forrige boken tok for seg mange aspekter ved Toves liv, skolen, venninner, familien og hunden hennes, handler «G for Georg» mer eller mindre bare om hennes forhold til Georg, eller Goggen som han blir kalt. Goggen rømmer fra Bastøy og må leve et liv der han flykter fra politiet og skolen. Den eneste han stoler på er Tove, og hun blir sakte men sikkert dratt inn i noe som blir større og mer alvorlig enn hun noensinne kunne tenke seg.

Det er en bok om møtet med den første kjærligheten, men det handler ikke om rosenrøde dagdrømmer og en avstandsforelskelse i klassens kjekkeste gutt. Nei, dette dreier seg om den snille, pliktoppfyllende og skoleflinke jenta fra et velmøblert hjem som blir tiltrukket av den verste

gutt i klassen. Den gutten alle er redd for og ingen liker. Han som kommer fra en mindre god familie med en far som slår. Det forholdet Tove Nilsen måler frem mellom Tove og Goggen er mer enn en lett forelskelse, det er et forhold som får Tove til å ta sjanser hun aldri tidligere hadde våget. Hun oppdager stadig nye sider ved seg selv, og finner en enorm styrke og et veldig mot bare hun har Goggen ved sin side. Hun må ofre mye for å være sammen med sin Georg.

Gjennom å la oss følge Tove gjennom hennes hemmelighetskremmeri, fantasi, tanker og følelser rundt den situasjonen hun og Goggen er i, klarer Nilsen å male et godt bilde av et ungt pikesinn. Et pikesinn som gjennom bokens gang blir mer modent og voksent.

Strengt tatt er nok dette først og fremst en bok som passer best for ungdom, men den er absolutt lesbar for oss som har rukket å bli en god del eldre enn tretten år. Det er en bok som fremkaller småsentimentale følelser, og dersom du har lest de to første bøkene kan du trygt bruke noen mørke høstkvelder på denne boken.

U Kjersti Nielsen

BOK

BOKBLIKK

DIKT

Det strømmer fortsatt inn dikt til vår dikspalte. Denne gangen har blant annet den kommende årstiden inspirert disse poeter in spe.

Har du lyst til å få ditt dikt på trykk, så send mail eller lever det til oss på Glassburet i SVF-kjelleren.

Jeg snakker
med andres ord

Mellom dem
forsvinner jeg
som en annen
fremmed

– Ragnhild Vik Nilsen

Leseren

Vår tids lavmælte Peer Gynt skal skrive et dikt som leseren ikke vil forstå. Leseren kan ikke forstå at han selv er en mer eller mindre lavmælt Peer Gynt. Leseren kan ikke forstå hvorfor det er en lite dristig påstand at han ikke kan forstå et kvekk! Stettjekk-syrtie! Leseren er uoppvakt og uflidd. Han har kviser på den dunete overleppa si. Uren hud. Uren og fet hud. - Kviser under de dyre klærne. Kviser under det pistrete håret. Uren er han; kan ikke forstå! Min åndsrevolusjonære energi preller av leserens informasjons-teknologiske teflonhjerne, som vann på en nyimpregnert fjellsko! Leseren har ikke fjellsko. - Bare syrr, har leseren! Ingen forstår at dette er et simpelt tyveri, ei heller at det simpelthen må være det! Robsonstru! Alle forstår at dette er likegyldig; alle vet det, men ingen forstår. Muzak...fyrtie.. Reptilsnart opphørte leseren! Han har blitt en verkebyll! Han glemte - jekklong - sa han, men sannheten var at han ikke maktet å ta konsekvensen av det ene han kvirrevitt bom visste: at Gud er død.

– Kreps - Morten

Søndag ettermiddag

Nettopp stått opp.
Naturprogram på TV;
kommentarene var ved
Hans Christian Ahlsvik.
Faen i helvetes
skjære!
Skipp, skipp
skare!

– Kreps - Morten

Vinter

Høstens vinder hviler nå
det tørre Støv er blitt til Is
som dekker alt hvor du kan trå
og langsomt kveler Hjertets bris

Skygger faller over snø
som i mørket ligger glemt
Regn som nærer nye frø
er i Kuldens netter gjemt

– Balder

Nær
er skyene
er havet
når vi møtes
Lavafloam

– Ragnhild Vik Nilsen

Å forandre verden

Idet jeg åpner øynene blir verden til. Den er grå. Him-melen er også grå gjennom tak-vinduet. Fra avisbunken på gul-vet renner en flod av bokstaver druknet i blod. "Dette er jo helt forjævelig", tenker jeg, krøller meg velbehagelig sammen under dyna.

Jeg lukker øynene og ver-den blir borte. Under øynenes skall har jeg et pent bilde av deg. I naken helfigur, smilen-de.

Da jeg åpner øynene igjen skinner sola og jeg har lyst på frokost. Så lett forandrer man verden.

– Ragnhild Vik Nilsen

Et møte

Stilt jages skodda
ut av en blekkstille
fjord.

Fram fra gråe ulldotta
trer gullskimrandes
bjørketrær.

Mens dagen enda
våkne
møtes dæm.

Med mjuke leppe
kysse han hennes
nakne øya.

– Kari

Høst

Nakon,
inn til
ryggmarga,
akkurat som
dissan timan. Dagan.
Dottan kalde rommet,
Mitt teatar, en scene med
stivo, tomme kullissa utan deg,
kjaraste motspællar, o mitt
skuespæll like blotta færr
vitalitet som et grått
oktoberregn.

– Kari

Apocalypse WOW!

Det er ikke hverdagskost å se en velskolert cellist stå oppe på monitoren under en konsert og brøle: «Die! Die! Die!». Så er da heller ikke finske Apocalyptica en tradisjonell strykekvartett. Konserten de holdt på SubSirkus søndag 12. oktober ble en energisk, spennende og svært underholdende affære.

Dresset opp i tradisjonelle heavy-metal uniformer (svart og trangt), og utstyrt med mørke solbriller, fuzzboks på celloen, og særdeles dårlige engelskkunnskaper, serverte Apocalyptica sine «klassiske» versjoner av Metallica-, Slayer-, og Sepultura-låter. De fire finnene har papir fra det prestisjetunge Sibelius-instituttet i Helsinki på at de kan traktere cello, og har vakt oppsikt internasjonalt med sin debut-CD der de tolker en rekke Metallicasanger.

Jeg må innrømme at anmelderen var noe forutinntatt, og hadde en oppfatning om at konseptet ville bli kjedelig og forutsigbart etterhvert. Men takket være en leken og upretensjøs blanding av musikalsk dyktighet og rock'n'roll klisjèer, maktet kvartetten hele tiden å more, overraske og forbause. De fartsgale finnene spilte rått, høyt og støyende og spedde på med cello-onani, djeveltegn med fingrene og brutale

utrop. Kombinasjonen av liten selvhøytidelighet blant musikerne, gode musikalske prestasjoner og det faktum at man ikke har hørt noe lignende før, gjorde at stemningen blant publikum ble god og uhøytidelig. Plutselig syntes trip-hop-indie-pop mennesker at Metallica var kult igjen. Mens den virkelige Metallicafansen, (de du husker fra ungdomsskolen som bare hang rundt på røykehjørnet med «...and justice for all...» T-skjorte) syntes med ett at cello hørtes helt OK ut. Det var nesten rørende da alle sammen stod og «headbanget» da «Master of Puppets» brakte løs..

Og da Apocalyptica sendte kaskader av cellofuzzfeedback inn i de stakkars øregangene våre i avslutningsnummeret var det mange glade mennesker på SubSirkus. Så får de som ble hjemme fordi de trodde de ikke likte Metallica ha det så godt.

U Håvard Bråthen

FOTO: LARS ÅKE ANDERSEN

FOTO: PER STEINAR MOEN

Samfunnsball

Studentersamfundet i Tromsø arrangerer 30-års jubileumsball 8. november for sine medlemmer. Kjersti Thoresen og Stian Johnsen (bildet)

garanterer for stil, kjendiser og billig mat. De ser fram til å ønske velkommen til Samfundets flotteste begivenhet i år.

Gratis for borgere

Medlemmer av Studenter-samfundet i Tromsø har mulighet til å få gratis medlemskap i foreningen Husets venner. Denne foreningen holder til i Flerbruks-huset i Skippergata. Målet er å lage en felles arena og

å støtte opp om integrasjon og samarbeid mellom innvandrere og nordmenn, og mellom innvandrere fra forskjellige land. Interesserte kan ta kontakt med Studentersamfundet, og få nærmere info der.

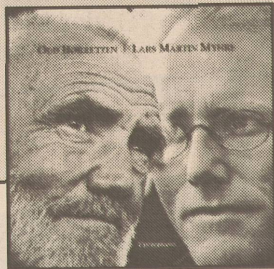
Odd Børretzen / Lars Martin Myhre: Vintersang

Tylden & Co. AS

Ja så er han her igjen, denne mannen med den særegne stemmen. Denne stemmen som på sin helt egne spesielle måte både snakker og synger frem sanger på en og samme gang. Denne stemmen som står for alt som er trygt og godt. Sist gang vi hørte den, var på plata «Noen ganger er det ålreit». Tydeligvis likte vi det vi hørte da, for plata har ligget høyt på VG-lista i nittitre uker. Nå er de altså her igjen, Odd og Lars Martin, og ønsker å føre oss inn i deres verden. Denne verden rommer en del alvor, for Odd forteller om små brune prinser som ikke blir likt av andre, nettopp fordi de er brune og ikke hvite. Man kan si at

der forrige plate var mer subtil, har «Vintersang» blitt mer klar i sin samfunnskritikk. Men, deres verden er også full av små sanger med koselige tekster om livets underfundigheter og krumspring. Sanger som kryper inn i hodet ditt og blir der lenge. Sanger som kan høres uskyldige ut, men lar du dem hvile litt, skjønner du at Odd og Lars Martin vil fortelle deg viktige ting. Deres verden er en verden du trygt kan tilbringe mang en vinterdag i.

U Kjersti Nielsen

King Midas

Voices of Wonder Records

King Midas er undergrunnspopen i Oslos psykedelia-alibi. Bandet spiller for fulle hus på puber og klubber som Last Train, So What og Tut-ankh Amon. CDen er deres debut i LP-format.

For deg som liker alternativ 90-tallspop med røtter i seks-tittallspsykedelia er denne skiva et måste. Her er sære gitarsoloer, jazza half-beats og skeive ballader.

Gitaristen som også synger på de fleste sporene, Ando Woltman, har en behagelig Lennonsk stemme. Sjekk ut låtene «Film City» og «Am Tatort».

Sonny (Hammond, vokal) har den særreste stemmen jeg har hørt på lenge. På en annen av platas høydepunk-

ter, radiohitten «Offshore», høres han ut som en blanding av Frank Zappa og Elvis P. på Otrivin.

Selv om det til tider skrangler sjarmerende, sørger Peter (bass) og Stephen (trommer) for et tvers igjennom tight komp hele veien. Det er noe ganske annet enn dritpop-band som hoaxaxis og zwuede klarer å levere.

Produksjon og masting står gutta for sjøl hvilket ikke akkurat gjør dette mindre imponerende.

Ring V of W og bestill. Omgående.

U Martin Tjersland

king midas

Halloween-fest på universitetet

Fredag 31. oktober braker det løs med kjempfest i Aud. Max. i Hovedgården. Da inviterer Studenter-samfundet til Halloween-fest for alle studenter.

Hovedattraksjon er det fremadstormende norske bandet Locomotives. Albumet «Spin» som kom i februar fikk svært gode kritikker av norsk presse, og konsertanmeldelsene har også flommet over av godord om de fem gutta. De to singlene fra «Spin», «Mind» og «Flintstones» har også blitt spilt flittig på riksdekkende radio. I sommer har bandet også opptrådt på både Kalvøya- og Quart-festivalen.

Som oppvarmere for Locomoti-

ves spiller Tromsø-bandet Marleybone Coach, som etter hvert har opparbeidet seg rykte som et knallbra live-band. Grappa vant forøvrig Bandmaratonen som ble arrangert av Studentsamfunnet under UKA 97. Marleybone Coach består av gutter som studerer ved lærerhøyskolen i Tromsø.

Selv om det ikke er en særlig utbredt tradisjon på å feire Halloween i Norge, kjenner sikkert de fleste til skikken fra USA. 31. oktober hvert år feires dagen med tradisjonelle aktiviteter, og alle kler seg ut. Nå vil altså Studentersamfundet i Tromsø markere dagen også her. Kristian Wengen i samfundet oppfordrer folk til å kle seg ut. Han nevner muligheter som maske, hårfarging, rød nese,

eller gjerne små lureting. Men han poengterer at det også er lov til å komme som man er.

Det vil bli masse overraskelser, gjøgling, flammesluking, spøkeshinderløype og show. Kanskje skal det også vises film under festen. Aud. Max skal dekores skikkelig, så man ikke vil være i tvil om at det er fest der. Som vanlig vil det bli servering til samfunnspriser, samt «spøkelsestimen» med priser så billige at man blir skremt... Fredagskafeen 24. oktober skal vise en film med tilknytning til Halloween, så nå er det bare å følge med på oppslag som kommer rundt på universitetet.

U Stine Eidissen Bya

Kondomer til folket

25. oktober går et helt spesielt arrangement av stabelen på universitetet. I regi av prosjektet «Flerkulturell innsats mot hiv/Aids» spiller bandet «da Bushmen» og i tillegg opptrer MC Jon Poindexter i Aud. Max.

«da Bushmen» representerer noe av det mest spennende som noen gang har besøkt universitetet. Bandet består av 7 musikere som spiller musikk fra fire kontinenter. Musikken beskrives som uhyre dansbar, stikkord er hip-funk, afro-jazz og drum n'bass. «da Bushmen» består av Banjo Mosele fra Botswana på gitar og vokal (han er bandets leder og har blant annet turnert med Peter Gabriel), Abel Bogere Kato fra Uganda på vokal, trommeslager Charles fra Nicaragua, gitarist Dag Pierre fra Sverige, bassist Lasse Weeden fra Norge, Youlian fra Bul-

garia på keyboard, og saksofonist Arne Frang fra Norge. «da Bushmen» har gjort stor lykke både i Oslo og Bergen, og nå står altså Tromsø for tur. I tillegg skal også MC Jon Poindexter fra teatergruppa Pax Cultura opptre. Prosjektet «Flerkulturell innsats mot hiv/Aids» drives ved Oslo Røde Kors Internasjonale senter og er støttet av Norges Røde Kors og Statens Helsetilsyn. Prosjektet jobber med forebyggende arbeid innen hiv/Aids gjennom konserter, seminarer og brosjyreutdeling. Ved alle deres arrangementer blir det delt ut gratis kondomer. Slogord er: «AIDS er et globalt problem - ta personlig ansvar - bruk kondom!» De fleste av oss husker nok det omdiskuterte utspillet fra Helsedirektoratet i fjor, der de advarte mot å ha sex med afrika-

«da Bushmen» besøker universitetet den 25. oktober. PRESSEFOTO

ner. Denne turneen er en slags markering mot dette utspillet. Prosjektet skal innom Bergen, Trondheim, Bodø og Andenes, før det altså kommer til Tromsø i regi av Studenter-samfundet. Konserten vil forøvrig være i Aud. Max. i Hovedgården på universitetet.

U Stine Eidissen Bya

Nordnorsk dramatik

For et halvt år siden utlyste Hålogaland Teater (HT) en dramakonkurranse med mål om å skape ny nordnorsk dramatik. Ti bidrag er nå plukket ut. Meningen er å sette opp stykkene i løpet av en toårsperiode.

6.-10.okt arrangerte HT dramaseminar som et ledd i arbeidet med de 10 stykkene. Forelesningene var åpne også for publikum. Dramatikere, instruktører og skuespillere fra hele Norden var invitert som gjesteforelesere i Kulturhuset.

«HL planla seminaret før manusene kom inn, og la opp til et bredt seminar som inneholdt alt fra foredrag til improvisasjonsteknikk. I Jorgens teori til den musikalske komposisjonen finner vi et sirkulært spenn som også strekker seg fra dramaturgi til selve farsen», sier Mette Brantzeg i HT.

De ti bidragene har et variert innhold. Skuespilleren Cecilie Mosli skal skrive en komedie under tittelen «Elsker, elsker ikke» om tre bruder som møtes på et dametoalett.

Kristoffer Jørgensen skriver på en horror-komedie om en vitenskapsmann som skaper djevelen og får store problemer. En Brøgger fra universitetet skriver på en absurd komedie, et annet stykke handler om et ektepar som utnytter trykdetaten ved å heve den nedfrysede bestemorens trygd. Kjell Kristensen har et mer seriøst stykke som er lagt til Finnmark under annen verdenskrig, der en familie må losjere tyskere i hjemmet. Den ene datteren i familien er spion for russerne, mens søsteren utvikler et forhold til en av de tyske soldatene.

Dramaseminaret har vært lærerikt både for forfatterne og samtlige konsulenter som holdt work-shops mm.

Et av høydepunktene var 3-dagers kurset med ingen ringere enn Keith Jonstone (forøvrig grunnleggeren av den opprinnelige teatersporten) som er professor i improvisasjon i Canada.

Det er i det hele tatt et mylder av sjangere representert blant de ti bidragene, og det skal bli spennende å følge prosessen i det videre arbeidet. I mars 1998 kan vi vente oss åpne forelesninger av hvert enkelt stykke.

U Marianne Søndmør

Frank: «Younger»

Mega Records

Frank Hammersland, vokalist i Bergensbandet Pogo Pops, er ute med sin første soloplate, og han har gjort det meste selv. Dette er ganske britiske greier; refrengpop med fine harmonier og enkel låtbygging. Av og til blir det bare litt vel tydelig. Man lukter liksom lunt etter første akkord. «Let it slide» og avslutningssporet «Lost again» er imidlertid begge greie poplåter.

Tekstene er et eget kapittel. I presseskrevet fra Mega Records står det tekstene til Hammersland stort sett handler om kjærlighet fordi det ofte «er lettere å skrive om følelser enn å snakke om dem...!» (sic).

Jeg mistenker Frank for å ha et noe endimensjonalt følelsesliv.

Jørn Christensen og Frank selv står for produksjonen som er veldig bra. Til dels redder den noen av de svakere låtene med fine lydbilder, masse rom og dybde og smekre detaljer.

Hvis du liker Pogo Pops er «Younger» kanskje noe for deg. Har du ikke noe Pogo fra før, så kjøp heller deres debut. Eller noe skikkelig bra.

U Martin Tjersland

Div. artister: «18 ballader fra kjærlighetslandet»

Arcade Music Company

Høstens store satsning fra Arcade er denne samlingen ballader med nordnorsk tilknytning.

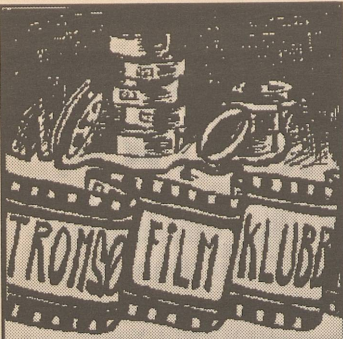
Her får vi servert den ene slageren etter den andre fra artister som Unit Five, Jørn Hoel, Pussycats, Tobben & Ero, Nøkken, samt den berømte «Samiid Ædnan» av Sverre Kjeldsberg og Mattis Hætta. Sistnevnte sang var Norges bidrag i den internasjonale Grand Prix-finalen i 1984. Vi er her vitne til et stolt kapittel i norsk historie. Senere har Jahn Teigen og Tor Endresen opprettholdt denne sterke tradisjonen.

Denne plata må være et

must for campingfolket rundt om i det ganske land. Sjelden har vi fått servert så mange geniale stykker av norsk musikkhistorie på én og samme cd. Arcade har klart det igjen.

Årets sikreste julegavetips er nå finne i spesielt utvalgte butikker over hele landet. Skaff deg selvfølgelig et eksemplar du også!

U André Kvernhaug

Tromsø Filmklubb tilbyr «europaiske pasjonsdrops» denne uken, samt en dobbeltvisning søndag 26. oktober.

Først ute er den italienske, homo-marxistiske regissøren Pasolini med «Salò eller Sodomas 120 dager» som ble hans siste film. I det nazi-kontrollerte Nord-Italia tar fire høytstående fascister en gjeng mennesker til fange i et palass for «å leve ut» de siste dager av regimet og deres maktposisjon. «Salò...» ble forbudt i mange land, og er det fortsatt.

Filmklubben skriver: «Absolutt ingen under 18 år har adgang til visningen»

«Les Diaboliques» av Clouzot er filmen med et berømt thrillerplot som nagler publikummerne fast i setet. En sadistisk rektor på en pensjonatskole for gutter blir druknet av sin kone og sin elskerinne. Når bassenget tømmes er han ikke der. De to kvinnene får press på nervene når ryktet forteller at han er sett ved flere anledninger.

Søndag avrundes med to Buster Keaton filmer, «Sherlock Jr.» og «Generalen». «Sherlock Jr.» er filmen hvor Keaton er mesterdetektiven som skal avsløre sin rival som simpel tyv. Alt foregår i en drøm med de mest vanvittige actionscener og stunts utført av mesteren selv. «Generalen» tar oss med til USAs borgerkrig. Johnnie blir frastjålet både tog og dame, som han naturligvis da må redde. Filmen er Keatons siste og største mesterverk.

Neste helg fortsettes med Hitchcock og Polanski. En hyggelig måte å komme inn i Allehelgensnatt stemningen på...?

Først ut er «Psycho», skrekkfilmens mor og en kommersiell suksess. En kvinne tar inn på et hotell med en stor pengesum. Hun håper at pengene skal hjelpe elskeren til å skilles fra sin kone. Møtet med den psyko-nevrotiske motell-innehaveren skal forandre planene nok så drastisk...

Roman Polanskis «Repulsion» er et blikk inn i menneskets psyke. De to søstrene Helen og Carol deler leilighet. Carol misliker søsterens forhold til en gift mann. Selv har hun seksuelle problemer med typen sin, og utvikler tendenser til sinnssykdom. Polanski spiller også her på symbolikk og tvetydigheter, hvor handlingen bygges opp mot et skjebnesvangert klimaks.

U Marianne Søndmør

Dei boktørste samlast

Ei forening for litteraturinteresserte og skriveglade studentar er gjenoppstått under namnet «Litterære drypp».

Tidlegare kunne dei bokglade dyrka interessene sine i «Litterære dråper», men denne gruppa har lege nede sidan i vår. No startar Marianne Søndmør og Ragnhild Vik Nilsen opp att foreninga under nytt namn. Foreninga ønsker ikkje lenger å vera ein klubb for raudvinssupande kantinefilosofar, men meir eit fellesskap for språklege svampar og litterært tørste studentar. Dei seier til Utropia at dei med dette ønsker eit forum for folk med interesse for litteratur, og for dei som har lyst til å skriva sjølve.

Høgtlesing

Initiativtakarane seier at det skal vera rom både for aktive og passive, dei vil få i stand samtale- og diskusjonsgrupper, men og meir utadretta aktivitetar som opne kveldar med høgtlesing. Dei vil dessutan følgja Nord-norsk forfattarsentrum sine litteraturseriar «Litteraten». «Litterære drypp» er ei undergruppe til Studentsamfunnet, og dei har håp om driftsmidlar derifrå som dei vil bruka til å invitera forfatarar til universitet. Dei glade boklesarane har og

knytta kontakt med Heimly Folkehøgskule på Finnsnes, der dei kan delta på seminar og vera med på praktiske kurs som novelle-skriving.

Uforpliktande

Marianne og Ragnhild vil oppfordra alle studentar til å koma til kantina i Hovedgården torsdag klokka 19.00. Det heile er uformelt og uforpliktande, understrekar dei. Til no har ikkje interessa vore så stor, men dei ønsker å snu denne trenden og få litt engasjement. Sjølv har dei litterære preferansar frå Cindy Haug og Shakespeare til Bente Pedersen, men alle medlemmene vil vera med og forma foreninga.

Marianne vil til slutt oppfordra alle skribentar til å utkonkurrera Ragnhild i diktskriving i Utropia.

U Lars Åke Andersen

Ragnhild (t.h.) og Marianne veit å nyta god litteratur, og dei ønsker fleire velkomne i «Litterære drypp».

FOTO: LARS ÅKE ANDERSEN

Palestinsk helaften på Litteraten

Småntim høytlesning, gebrokkent engelsk og politiske diskusjoner med den palestinske forfatterforeningens formann.

Forfatteren Izzat Al-Ghazzawis norgesturne tok han med til Tromsø og Kulturkafeen onsdag 8. oktober. Der tok han den lille forsamlingen med seg til Palestina, til isra-

elske fengsler og til en vakker landsby. På en gebrokkent engelsk vandrer vi rundt i en vakker landsby og lytter til omreisende historiefortellere sammen med resten av landsbyboerne. Blant dem sitter Izzat, en liten gutt og lytter oppslukt. Inspirert av historiene og historiefortellerne, blir han interessert i fortellerkunsten og mye av det han senere har skrevet har sin bakgrunn i nettopp denne landsbyen.

Da Izzat vokser opp, ender han som politisk aktiv og medlem av PLO. Men dette er før Oslo-avtalen og israelerne regner han derfor som kriminell. Izzat forteller oss om dette og leser fra novellesamlingen «Brev underveis». Palestinske brev fra israelske fengsler».

– Hvordan får du tiden til å gå? spurte forhørslederen.

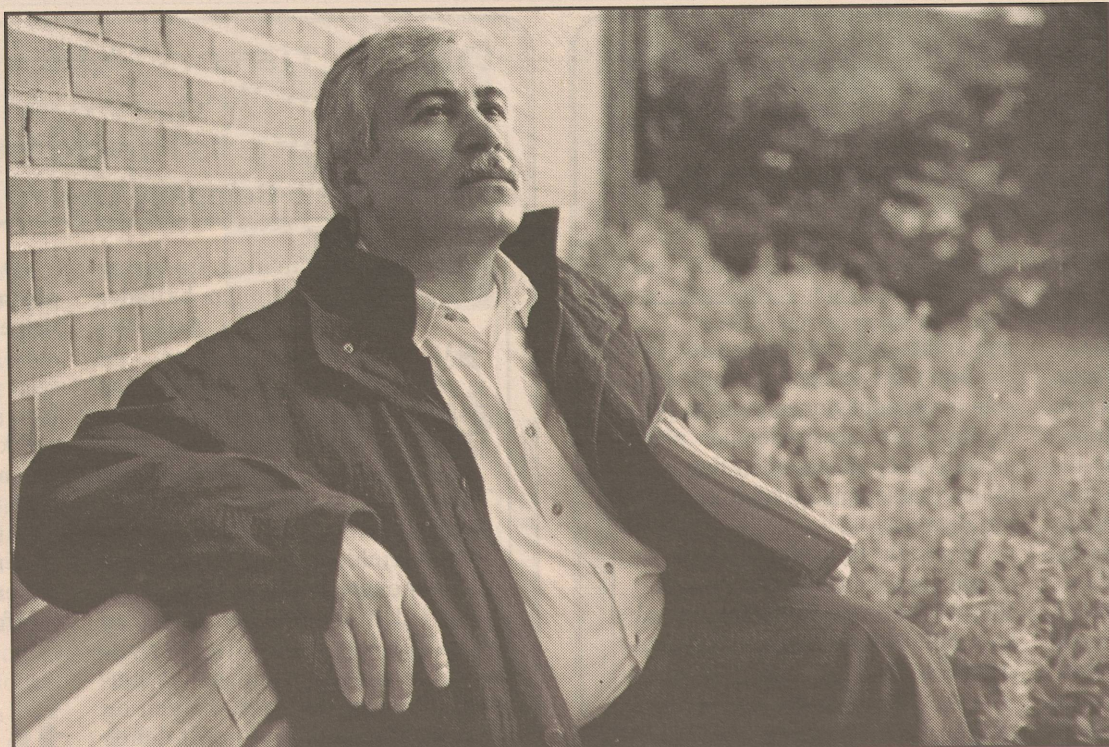
– Det er ikke noe problem - jeg drømmer hele tiden og skriver dikt.

– Hvordan kan du skrive uten penn og papir?

– Jeg bevarer dem i minnet. (fra novelle nr. 9 i «Brev underveis»)

Han sitter i fengsel og vi sitter der sammen med ham. Her skriver han dikt på bittesmå papirlapper, som han skjuler for sine israelske fangevoktere. Vi får høre hvordan han, med diktbitene gjemt under tunga, møter sin kone og via kysst smugler diktene ut av fengselet gjennom henne, slik at de kan bli gitt ut.

Det var mye interessant som ble lest opp, mye nytt som kan skape forståelse for en kultur og et folk som er forskjellig fra oss. Selv om tilhørerne etterhvert ble mest interessert i å diskutere den politiske situasjonen i Midtøsten.

I israelske fengsler laget Izzat Al-Ghazzawis dikt uten penn og papir og gjemte dem i minnet.

FOTO: LARS ÅKE ANDERSEN

U Irene Foss

For ti år siden jobbet Valentin Lychagin på sitt 15. år som matematikkprofessor ved et institutt i Moskva. På den tiden trodde ikke Lychagin at han noen gang skulle få anledning til å reise ut av Russland.

I dag er Lychagin ansatt ved Universitetet i Tromsø, og er en av dem som bidrar til at det matematisk-naturvitenskapelige fakultet her i nord nyter anerkjennelse langt ut over landegrensene.

Matte er anvendt vitenskap

Kontoret til Valentin Lychagin avkrefte straks alle fordommer en Isv-studentmätte ha om den distre professoren i et nedslagsfelt av sine egne og andres ideer. Eller han er unntaket som bekrefter

Miljøvern og våpen
- Vitenskap er jo i seg selv er

Bach og nonlineære fenomener

aldri ond. Det er måten den blir brukt på som betyr noe.

I dag er «hard science» svært viktig i forståelsen av miljøproblemer og i utviklingen av mer

som forsket i naturfagene har alltid måttet leve med at nye oppdagelser ville kunne bli brukt i utviklingen av nye våpen.

Hard konkurranse

Lychagin snakker gjerne om forskjellene mellom Universitetene i Sovjetunionen var veldig forskjellig fra de universitetene han kjenner i Vest-Europa. Først og fremst var konkurransen mellom

studere.

Matematikk og frihet

Men det var mer enn bare interessen for tallenes verden som gjorde at han likte faget.

- Som matematiker var jeg nemlig så fri som det var mulig å være i det sovjetiske samfunn. Dette ble tydeligere etter at han i 1973 tok sin Ph.D. Året etter fikk han jobb som assisterende pro-

det komiske i hele situasjonen. Jeg innfant meg rett og slett med at jeg sannsynligvis aldri ville få muligheten til å besøke vestlige land.

Professor Valentin Lychagin forlot Russland første gang i 1990. Siden da har han gjestet flere universiteter og utdanningsinstitusjoner rundt om i Europa, deriblant La Sapienza i Roma, IHES i Paris, Erwin Schrödinger International Institute of Mathematical Physics i Wien, Universitetet i Oslo og nå altså Universitetet i Tromsø.

Godt fagmiljø ved UiTø

- Trives du i Tromsø?

- Svært bra. Jeg foretrekker kvalitet framfor kvantitet. UiTø har et lite, men utrolig godt faglig miljø innen fysikk og matematikk. Gode kolleger er en forutsetning for god forskning. Einstein kom ikke frem til sin $E = mc^2$ i et faglig vakuum. He-he.. uten sammenlikning forøvrig..he-he. Jo, jeg trives definitivt bra her, smiler Lychagin.

På skrivebordet, ved siden av en avslått PC, ligger en CD med Bach og en pose epler som synes å overholde tyngdeloven.

- Du hører mye på musikk?

- Ja, men nesten bare klassisk. Bach er min favoritt. Det er viktig å være i god psykisk og fysisk form når man jobber med tunge problemstillinger. Jeg jogger jevnlig - da kobler jeg helt av. Jogging og Bach.

- Så du blir av og til utslitt av lange matematisk-teoretiske tankerrekker?

- He-he...matematikk er veldig konkret for meg. Men, ja, visst blir man sliten...he-he... du er ikke matematiker?

-Eh...nei.

Matte er konkret

- Matematikk er en veldig «konkret» vitenskap. Hvis jeg tegner et tre, og du spør meg hvilket som er mest «virkelig», mest «konkret»; treet på papiret eller treet utenfor kontorvinduet...mitt svar ville vært treet på papiret. I motsetning til treet utenfor vinduet, som bare er et av uendelig mange trær, refererer tegningen til alle trær som finnes.

- Sånn er det med matematikk også. Jeg tenker alltid i bilder, aldri i formler.

- Er du religiøs?

- Det kommer an på hva du mener med religiøs. Jeg har ikke noe forhold til noen bestemt religion. I en forstand er vel alle religiøse. I jakten på erkjennelse må du før eller siden gjøre et utvalg, en basis for din videre tenkning. Slik er det med også med matematikk. Matematikken er strengt tatt bare et språk for den logikk du til en hver tid velger å beskrive. I den forstand er religion og matematikk på en måte beslektet.

- Fascinerende...

- Ja, ikke sant?

studentene mye hardere. Selv vant han en konkurranse i matematikk og fysikk i sin hjemby, Shebekino, en liten russisk landsby.

fessor Universitetene var til dels styrt i detalj av Partiet. Verst var dette for samfunnsvitene, som både ble «instruert» i hvordan og hva de skulle forske på, og hvordan

og hva de skulle lære bort til studentene. Til en viss grad gjaldt dette også fysikerne og kjemikerne, som ofte var avhengig av dyrt utstyr til eksperimenter. Dersom deres forskningsprosjekter ikke ble ansett som viktige nok, fikk de heller ingen støtte.

- Som matematiker var jeg ikke avhengig av mer enn denne, smiler han og holder opp en blyantstump.

- Betyr det at miljøet du tilhørte var ganske fritt?

- ...vel, både ja og nei. Vi var ansett som svært nødvendige for Statens virke. Ta for eksempel Sakharov - han var en stor fysiker. Hadde det ikke vært for hans vitenskapelige bakgrunn, ville han aldri sluppet så «billig» unna etter den kraftige kritikken

han rettet mot det Sovjetiske samfunn i 1968.

Fra øst til vest

Lychagin husker for eksempel godt hvordan han og hans kolleger ofte leste litteratur som var blitt forbudt av myndighetene. De visste om det, men de foretok seg aldri noe. Den begrensede friheten kom først og fremst til uttrykk i at Lychagin aldri fikk anledning til å delta

ved internasjonale konferanser. - På bakgrunn av min doktoravhandling i 1973, ble jeg invitert til en konferanse i England. Invitasjonen nådde meg først to uker etter konferansen. Siden gjentok dette seg flere ganger. I begynnelsen var det selvfølgelig svært frustrerende. Etterhvert kunne jeg jo ikke annet enn å se

miljøvennlig teknologi. Samfunnsvitenskapen støtter seg i stadig større grad til forskning innen naturvitenskapelige fag.

- Framtidige forskningsresultater innen matematiske felt som det jeg foreleser i nå, måleteori, kan få stor betydning i behandling og forståelse av statistiske materiale innen «soft science», samfunnsvitenskapelige retninger. Et av eksemplene jeg brukte i en forelesning jeg holdt i dag bygget faktisk på en spørreundersøkelse jeg fikk oversendt fra psykologiseksjonen, sier Lychagin.

Likevel mener han at samfunnets skepsis til naturfagene slett ikke er ubegrunnet

- Historisk har resultatene denne forskningen har frambrakt svært ofte gått rett inn i utvikling og effektivisering av våpen. Slik var det også i Sovjetunionen. Vi

- He-he...du finner den nok ikke på noe kart, smiler han.

Etter konkurransen flyttet han til Moskva, der han begynte på spesialskole med vektlegging av

Navn: Valentin Lychagin
Alder: 50 år
Jobb: Professor i matematikk ved Mat.Nat.fakultetet
Sivil status: Gift, en datter
Kommer fra: Russland

matematikk og fysikk. Da han fylte atten, begynte Lychagin sine matematikkstudier ved Statsuniversitetet i Moskva. Bare de aller beste søkte, og likevel var det mer en ti søkere per studie-

plass. - Det var veldig tøft og jeg var lykkelig da jeg kom inn, forteller han. Matematikk og fysikk var det eneste han virkelig ville

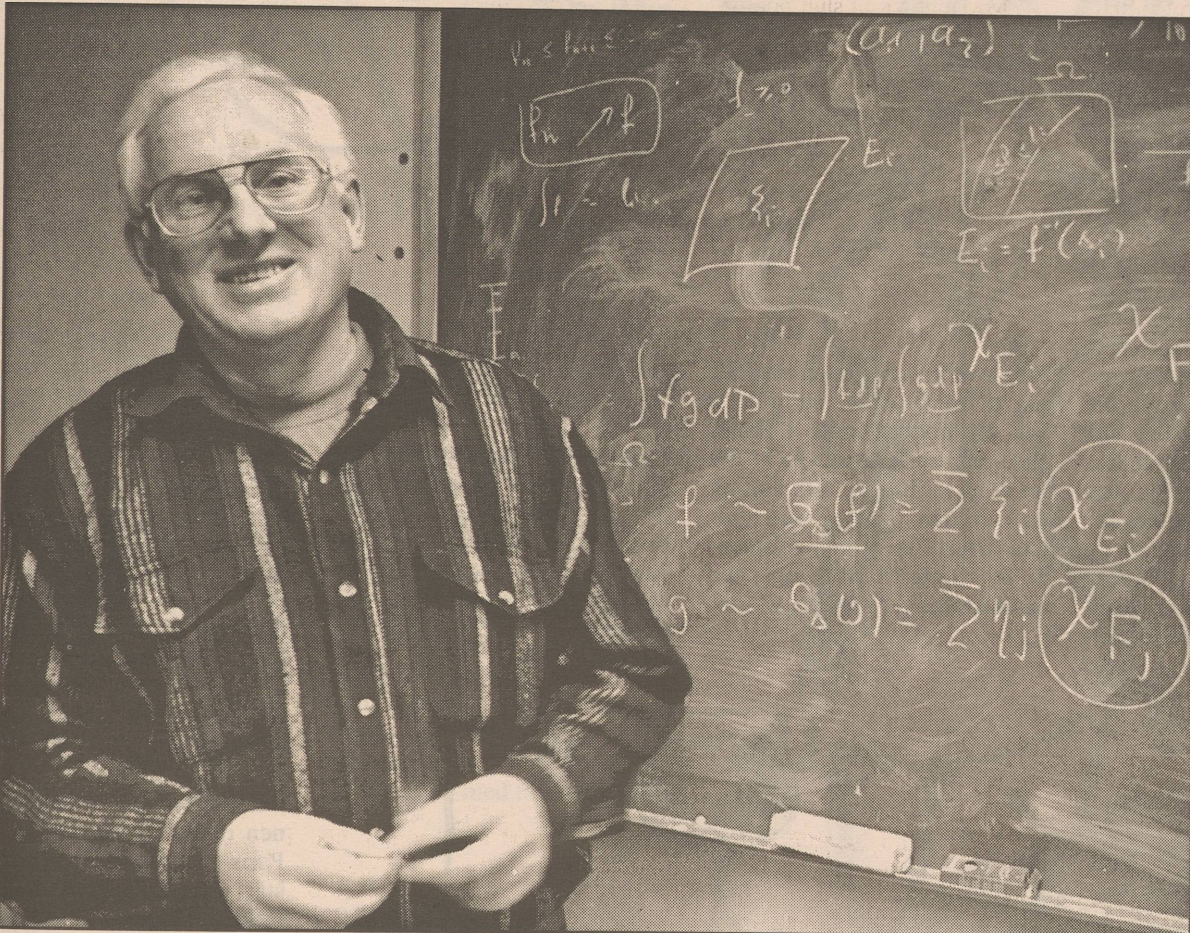

FOTO: MARTIN TJERSLAND

hovedregelen. I hvert fall er alt sirlig arkivert i hyller og skuffer.

For en som forbinder matematikk med gleden av å komme seg helskinnet gjennom første på videregående og vite at han aldri trenger å åpne en mattebok, kan det fortone seg ganske absurd at noen trives som professor i faget.

- Er ikke matematikk egentlig et ganske virkelighetsfernt fag?

- Nei, selv om matematikken i utgangspunktet ikke nødvendigvis søker å løse praktiske problemer, får den ofte stor praktisk nytteverdi, sier Lychagin.

Han er opptatt av samfunnets oppfatning av det han kaller «hard science», matematikk, fysikk og kjemi.

Synet på disse vitenskapene har i stor grad vært, og er nok fremdeles, preget av fordommer. «Hard science» fremstilles som den «onde» vitenskapen, en vitenskap som utvikler masseødelegelsesvåpen og fører til teknologisk fremmedgjøring.

Paris - Byenes by

Vakre, velklede menn og kvinner skridende til og fra. Små kopper kaffe på runde bord langs fortauskanten. Fasjonable og gigantiske forretninger med det mest eksklusive og siste av det siste. Alle museene. Tårnet. Og elva. Alle har de vært her. Noen døde her. Vi lot fornuften bli igjen hjemme, tok med et rykende ferskt studielån og dro sørover.

Tema: Paris, kjærlighetens og matens mekka.

Nyoppstarta semester og nytt studielån. Nå satses det. Etter en hardtarbeidende fredagskveld, Mack og atter Mack, følger lørdagsmorgen med kaffe og avis. Fra Aftenposten lyser det i Vings gule farger mot oss. Paris. Uhyggelig billig. Nesten full konto. Sett Henry & June en gang for mye. En halvtimes senere har vi ennå ikke betenkt oss, men telefonrøret er svevtt og turen kjøpt. Uten avbestillingsgebyr. Tolv timer senere og første morrafly til Oslo tar av. Vi også.

Bombemenn og gammel dame.

Med Munch-museet som aperitif på Kulturens Hovedstad, forbereder psyk pike seg på nok et selverklært mareritt, flyturen videre. Selvfølgelig, en av passasjerene er på uforklarlig vis forsvunnet, søkk borte. Oppe i hodet er det filmfestival av flystyrter, rabiater algeriere med bombe i kofferten og ubarbarte kassus med springkniv på vei til cockpit. Men ingen film og ingen utløsning. En svett forsøkelse senere møter vi Char-

les de Gaulle i nattmørket.

Drømmen om Paris er rett under beina våre, og vi vet dette vil bli bra. Og heldigvis uten en Anais.

Paris er ei verdig, gammel dame. Hun omtales første gang av Cæsar på femtitallet før Kristus, men det er ikke bare romere hun har vært inntatt av; keltere, hunere, frankere og normannere har funnet behag i denne dama. Allerede midt på 1200-tallet grunnlegges Sorbonne-universitetet i Paris, mens Håkon Håkonsson lar bygge kirke i det som skulle bli Nordens Paris. Byen har sin storhetstid i det 17. århundre, strålende anført av Ludvig den 14., også kjent som solkongen. Men etter sol kommer regn, også for konger, og i 1789 stormes Bastillen og revolusjonen blir enden på visa for aristokrati

ti et.

Tida etter revolusjonen utvikler seg til terrorvelde, og giljotinen lar hodene rulle i Paris. Napoleon bestemmer seg i 1799 for at nå vil han bli diktator, og da blir han det, og han gjør etter hvert Paris til en velstående by. Dette til tross, og noen ansiktsløstinger her og justerin-

ger der, så er Paris verken slitt eller frynsete i kantene.

Luft og kjærlighet

Vi våkner opp i hotellets nien-de etasje neste morgen. Inn vinduet trenger lydene fra det travle livet der nede i de trange gatene. Det er varmt tidlig på morgenen,

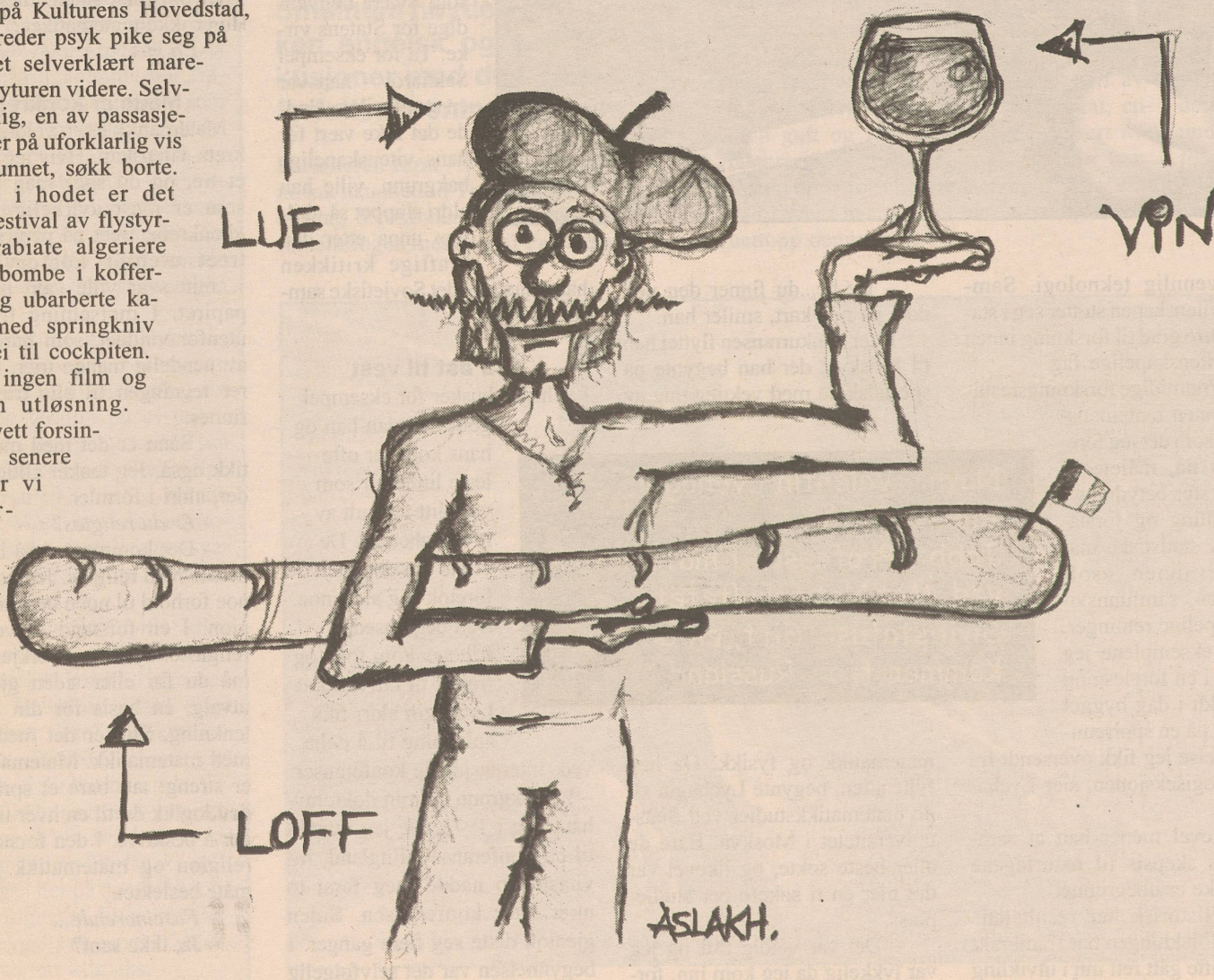
sola skinner og det lukter av mat fra fortausrestaurantene.

En impulstur er topp, men metroen i Paris krever forberedelse tilsvarende i hvert fall et par vektball. Umulige automater som spiser pengene dine og gjør billettene minst tre ganger dyrere. Sure skrankemenn du ikke forstår, og som absolutt ikke vil forstå deg. Røde, gule og blå, forøvrig all verdens farger, som skal ta deg fram overalt, men tilsynelatende ikke dit akkurat du skal. Etter mye fransk om og men er vi på vei inn til hjertet av byenes by. Seinen renner bedagelig gjennom Paris og deler henne i to. Over står vi, på Pont Neuf. Denne mest kjente av de 32 bruene som forbinder de to sidene av byen. Fullført i 1606 og gjort til en nødvendighet for elskende etter Juliette Binoche og Denis Lavant hadde utløp for sin usminkede og heftige kjærlighet i «Les Amants du Pont-Neuf».

Gående langs bredden av Seinen østover mot byens første sentrum, Ile de la Cite der kelterne hadde sitt hovedsete på trehundretallet før år null, flyter resultatet av ymse gleder i det brune vannet forbi oss. Som med alle andre storbyer, har forurensning det siste halvannet århundre også preget Paris. Flere tiltak mot biltrafikk har vært gjennomført for å unngå den økende smogen over byen. Et av de mer kreative og slagkraftige prosjektene ble iverksatt i slutten av september i år, da personbiler med partall i registreringsnummeret, ca. en million i tallet, måtte stå igjen på parkeringsplassen i ett døgn. Dette førte til overraskende frisk luft, så neste dag var det frit

ASLAKH.

frem for alle bilister til igjen ikke å la bilen stå.. Etter litt betenkningstid derimot, er man kommet frem til at dette var virkningsfullt og til å satse på. Muligheter altså, for flere bilfrie dager i metropolen.

Pølse-Paris

Antallet motorkjøretøyer er muligens mer imponerende enn antallet parisere. De indre sentra har rundt 2 millioner innbyggere, mens byregionen Paris med sine 20 arrondissement (bydeler) bebos av ti millioner baguett-spisende menn, kvinner og barn. Av dem igjen er en god del hovne kelnere, som serverer cafe au lait på alle de søte utekafeene, og gir blanke i om du får den maten du bestilte eller ikke. Selv er vi så uheldige å få servert saftig, fersk kake med sjokoladetrekk og kremgul vaniljesaus til lunsj, når vi egentlig har bedt om to skiver med leverpostei dandert med tre sølvløk, en sylteagurk og ett salatblad. At Paris bare har mat for guder, er noe overdrevet. Det popper opp en ny Ali Baba Kebab på hvert et gatehjørne, spesielt i Latinerkvartalet, og kvaliteten kan trygt sies å være varierende. Vi velger å gjøre søppelmaten på McDonalds, og med «Pulp Fiction» i bakhodet, prøver vi en ekte Le Royal, før vi springer ut igjen. Selvfølgelig finnes restauranter av alle slag og nasjonaliteter, og om man vil er det fullt mulig å ruinere seg. Hvis den tida fantes, da Paris var billig, så er den definitivt forbi. Og fransk hot dog er nå engang seig pølse i brød med uhørte mengder sterk sennep. Dette er forøvrig Utropias utsendte noe uenige om. Hot dog har potensiale til å være romantisk når man er to på en benk i en park, og finner ut at det geniale er den fantastiske baguetten rundt, ikke pølsa. Et riktig festmåltid har vi ute på fortauet i elleve-tida en varm septemberekveld. Forrett bestående av typisk fransk og vidunderlig løk-suppe, gratinert i ovn med rikelige mengder ost. Som hovedrett gafler vi i oss frityrstekte scampi svømmende i en saus, som nesten må beskrives som sanselig, av friske tomater og masse hvitløk, servert med rundris og grønnsaker. Deretter svart espresso, mørk sjokolade og cognac. Paris og livet blir knapt bedre.

Prince(sse) i Paris

De fleste av livets gleder er lette å finne, men relativt dyre å gjøre noe med i denne byen. Derimot er det stort sett lommebokvennlig å gå og se. Latinerkvartalet er studentenes bydel, og her er kanskje følelsen av Paris sterkere, med tette, smale gater og smug, små og søtere butikker og et hav av spi-

sesteder. Å spasere, eventuelt trikke, for det er det man gjør her, nedover paradegata Champs Elyseés i retning Triumfbuen, er bokstavelig talt en stilig opplevelse. Her ligger de fasjonable og eksklusive forretningene som diamanter på gullsnor, den ene mer overdådig enn den andre. Gedigne lokaler pakkfulle av parfyme, bare parfyme, i flasker og flakonger, som såpe eller deodoranter, romstinne av godlukt, hvor du aktiverer videofilmer med skjønne modeller som peker på deg når du løfter på noe. Vel ute på gata igjen, er det ikke det at du er så vanvittig å se på gjør at snur

bra som folk seg. Klesforretningene er minst like flotte, men du kjenner deg unektelig som en Loføtværing i Tromsø, altså mindre chic, og det er godt å sjabbe i de lite moteriktige klær-

ne dine og være mistilpasset et annet sted. Og det er da det er så utrolig passende med kunststudentene som vil tjene penger. De sjanghaier deg med innlednings replikkene: «Hei, vi har ingenting å gjøre, og gjør det gratis» og «Du har virkelig vidunderlige øyne!», drar deg ned på en stol og setter i gang å tegne. Det er også da han sier at nå blir vi lurt, og hun sier at neida, dette er bare artig, og han blir sur og hun pruter, og de går hjem med talentløse portretter til blodpris i veska.

Opp i Eiffeltårnet må vi; den 307m høye konstruksjonen i stål, satt opp til

Verdensutstillingen i 1889 og dengang det byggverk i verden som raget høyest opp i himmelen. Nå er det slått ned i støvle av i hvert fall Empire State Building. Det er mulig å ta trappe, men hvem gidder det?, så vi tar heisen. Antydning til grønt tryne og omsider på toppen - vel, det gikk fort - er Paris veldig langt nede. Det er solnedgang og tårnet svaier lett i vinden. Vi tenker på det faktum at en stabel på 6823 croissanter med syltetøy, er like høyt som Eiffeltårnet, og skuer vidt ut over byen. Langt der borte ser vi den grønne Boulogneskogen. Det er ikke alle som vet at der har Prince hatt heftige nach-

spiel etter konsert, med innleide horer og annet stoff. Men det vet vi. Og der kan vi se plassen Diana råkjørte over, men ikke tunnelen hun krasjet i. Alt dette tenker vi på langt der oppe i skyene. Og at Eiffeltårnet er brunt i den virkelige virkeligheten. Litt rart, det.

Kule fyrer og nakne kvinner

For de fleste turisene som besøker Louvre, blir nok verdens største museum først og fremst en Mona Lisa bedekket av ville japanere og en fortsatt like avkledd Venus fra Milet. Alt annet blir så altfor mye og altfor imponerende til å ta i ett jafs. Vi kjøper oss hver vår bok, og når vi drar tilbake har vi forhåpentligvis både peiling og bedre tid.

Picasso er det mange som har

pei-ling på. Ikke han selv. Han malte og lagde greier slik han så dem for seg, i hodet sitt. Storforbrukeren av kvinner, som knuste hjerter

hodet om at kunst er opplevelse og ikke intellektuell ordonaning av teite forståelsegpåere.

Men det er så mye annet å bruke tid på i Paris enn gamle bygninger og flotte museer.

For svingende

På forti- og femtitallet var Paris byen som tok jazzen alvorlig. Det var her den svarte musikkfor-

men ble hevet opp fra å være bakgrunnsmusikk på lugubre nattklubber i Amerika, til å bli brakt inn som kunstform på seriøse konsertpodier. Mange kjente musikere dro hit for å gjøre konserter, komme litt bort fra den amerikanske virkeligheten og få ett horn innenfor himmelen. Det er naturligvis en stund siden storheter som Charlie Parker, Miles Davis og Billie Holiday gjestet byen, men Paris har også i dag et svært levende jazz-miljø og er en viktig scene for etablerte utøvere. Man kan selv gå på jazzklubb, eller det man tror er jazzklubb fordi man, viser det seg, blingset litt i turisthåndboka. Senere kan det alltid hende du opplever at klubben er ei dyster bule med slitne og avdankede musikere, en gammel gris av en bartender som går helt cocktail og et publikum bestående av damer med nakkesleng og lignende lidelser. For å komme over skuffelsen, fortsetter vi da byrunden. Fra asken til ilden, tenker vi, og slår opp de gule sidene på «hot». Da fransken ikke er like flytende som alkoholinntaket frem til nå, viser det hele seg å bli veldig varmt, brennvarmt. Det første som møter oss er bartenderen med ei tunge langt nede i en gjest, hånden godt plassert

«En stabel på 6823 croissanter med syltetøy er like høy som Eiffeltårnet»

av dem danser heftig oppe på et forhøyet podium, snurrende rundt svære speil. Ekshibisjonismen trenger ikke mer næring, og vi er ikke de eneste som stirrer. Forbi oss og inn på toalet-

tet, tramper en mager, kantete fyr med sort, kortkort lærkjole, høyhælte sko og knallende rød øyesminke. Der transvestitter er

elegante, blir dette eksemplaret bare sykkelig vulgært. Han prøver ikke å være kvinne, ikke «drag»; han er ikke annet enn mann i dameklær, og er det dårlig.

Uten drikke duger helten ikke, og følgen av det er hyppige do-besøk. Den kvinnelige undertegnede må bøye av for naturen, og stoppes på vei ut igjen av en neger. En stor neger. Som sier noe på fransk, deretter på haltende, men bestemt engelsk: «You like to suck, yes!?!». Hvorpå hun ser på den sikkert 2m høye mannen, og stotrer: «Eh, hmm, oui.?!», får en kjærlighet på pinne plassert i hånda og løper så fort hun bare kan. Dop, homser og sukkertøy; vi anbefaler heller en tur på kafé.

Dama sier farvel

Paris har alltid virket som en magnet på mindre og større kunstnersjeler i sin søken på inspirasjon. Alle har de vært her. Klokkene i Notre-Dame ringte også for Hemingway da han satt i byen og skrev flere av sine knappe skildringer, Munch hadde en liten hybel hvor han studerte malekunstens mestere, Henry Miller skrev om kona mens han lå med Anais Nin. Nylig ble det dannet en støttegruppe i USA for bevaring av huset der Anais bodde på tredvetallet. Flere kom seg aldri herfra engang. I dag kan du kjøpe postkort med ring rundt leiligheten der Jim Morrison gjorde sitt siste desperate forsøk på å trekke seg tilbake. Han ligger her forøvrig ennå. Gravplassen hans er et yndet mål for svorne fans. En hel verden fikk se bildene da Diana med elsker endte sine dager i tunnelveggen.

Selv har vi ikke noe valg. Altfor mange sider er uleste der hjemme. Under en siste middag ute på fortauskanten hos Juliette, som med stor iver serverer Husets i 26 varmegrader, kan vi ikke unngå å bli litt mofonkne av tanken på Tromsø, 4 grader og sludd. Det er da det hjelper å tenke på at Paris er byen du reiser tilbake til. Vi vender hode og kropp nordover, og tar et farvel med dama som har vært vår ei lita uke.

For Utropia i Paris: Ellen Kongshaug og Lars Danielsen

PARISERSNELLE

for så å male dem og lett leve videre selv. Spanske Pablo bodde store deler av sitt liv i Paris. For oss andre er det en herlig opplevelse å nyte mange av disse snodige greiene, det vil si skulpturer, knuste middagstallerkener, mursteiner og sånt, og berømte malerier i Picasso-museet. Med Pablos egne ord i bak-

over de nakne magemuskulene til en annen, samtidig som han tilbyr oss en gratis velkomstdrink. Hele lokalet er badet i hvitt lys og det siste av trendy tekno slår mot kroppen. To dykk ned i whiskyen, og vi bestemmer oss for å utforske omgivelsene. Det er mange mannebein her, faktisk forbausende mange. Et par

Volleyballorgie

Ingen personar omkom i samband med årets Fysio-cup. Men vel 500 kostymeutklede studentar i frå 48 påmeldte lag leverte 97 heidundrande volleyballkampar. Gymsal 1 og 2 på Lærarhøgskulen var åstaden for ein vanvittig festleg volleyballorgie.

Tradisjonen tru var det fysioterapi-studentane sitt andre kull som stod for den praktiske avviklinga av årets store volleyball-happening. Og som vanleg besto dei deltakande laga hovudsakleg av studerande ifrå Høgskulen, samt MH. Vanlegvis sindige lesesalsaktivistar openbarte seg no i absolutt uakademiske former.

Kule namn

Eksempelvis opererte ein med namn som: De døde legene, Superbæsj, Morfinistene, Alzheimers Mighty Ducks Sucks, Klinomyn med polynam, Bondevika Idrettslag, Amtmandens sønner, 70-talskameratene, Bat-team, Speisa Gørls, Ghetto-doktors, Nonstop Sisters og Fangene på MH-fortet.

Helium

Smurfehits heitte eit lag som var nesten like flinke til å synge Smurfesangar som dei ekte smurfane.

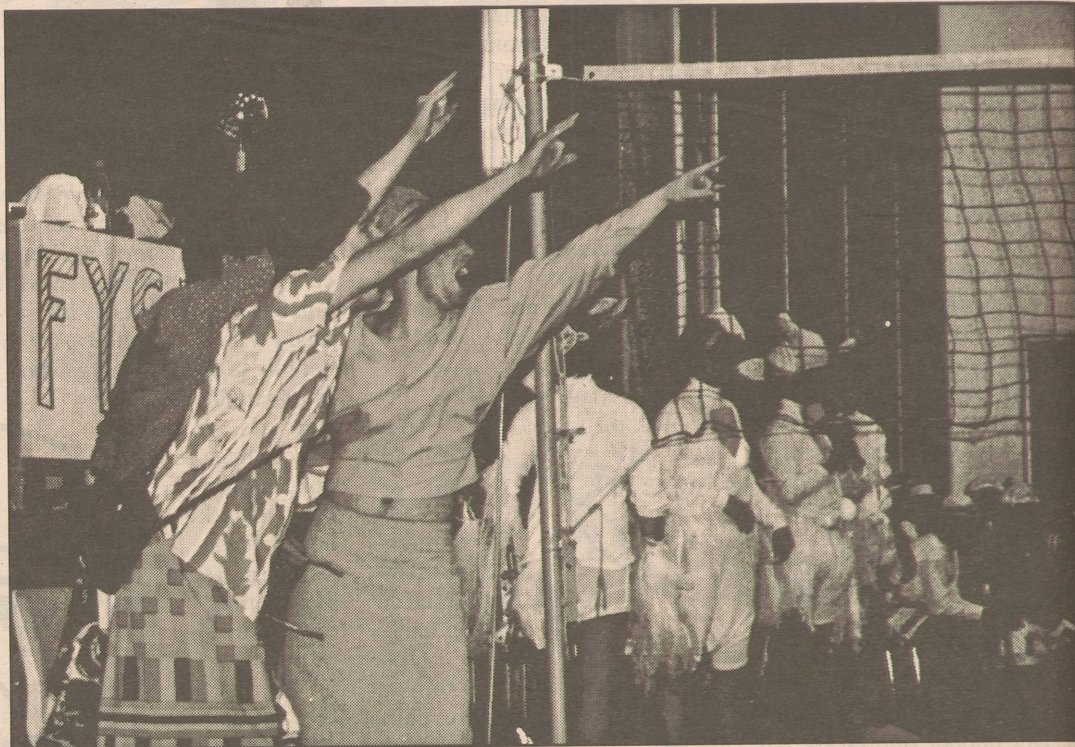
På uærleg vis hadde laget lånt seg ein svær heliumgassbeholder. Utopia var nok forøvrig den einaste avisa representert på Fysio-cup, men til gjengjeld var det her eit heilt kobbelt av pågåande paparazzi-fotografar til stades. Uten gummi kalla desse førskulelærarstudentane seg.

Robotar

Blant publikumsfavorittane var nok utvilsamt også 3. klasse allmenlærar som kalla seg Tante-knekkerne. Iført svært naturtru robotkostymer for dei sportslege resultatane var det langt under pari. Men akkompagnert av elektronisk-musikk og motorisk klønete robotbevegelsar var volleyballkampane der Tante-knekkerne deltok blant dei med absolutt størst underhaldningsverdi.

Finalen

Eit par av dei deltakande laga prøvde faktisk å delta på ein superlagd Men In Business Bukseløse 9-5 over Amtmandens Søner. Men In Business Bukseløse, MIB(B), besto av jus-student Håkon Jørstad, ergoterapi-studentane Yngve Magnussen og Tommy Hågensen, samt også Remi Bergan og Jan Are Isaksen, som faktisk var headhunta ifrå næringslivet til engasjement i Fysio-

«Fight for your right to pa-a-a-a-a-arty!»

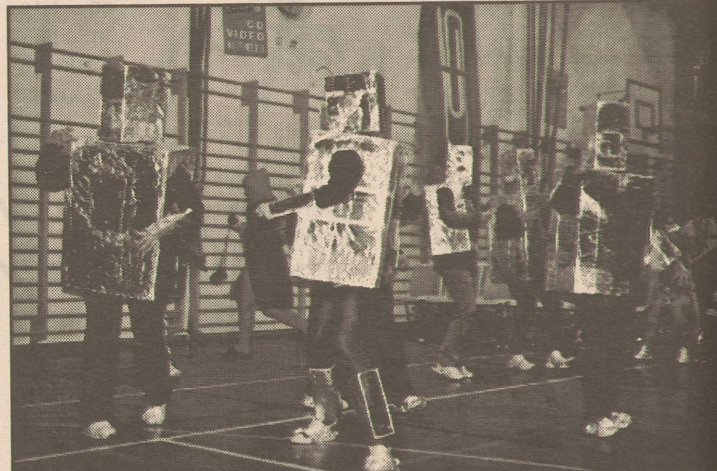
ALLE FOTO:ANDRÉ KVERNHAUG

cup.

Men In Business Bukseløse var forøvrig ikledd mørke dressjaker, hvit-skjorter, boxersshorts, coole solbriller, jappete hårsveisar, stresskoffertar og Dagens Næringsliv. Med andre ord storkapitalens disiplar! Sjølv-tilliten til vinnarlaget var det forøvrig ingenting å seie på. Champis-flaska hadde dei nemleg forlenget innkjøpt.

Vellykka

Marianne Pettersen, Tor Ketil Hågand, Astrid Birkeland og dei andre studentane på fysioterapi sitt andre kull kunne fornøgd konstantere at årets Fysio-cup vart eit vellykka arrangement. I samband med fjorårets Fysio-cup hadde det visst nok litt for masse og spetakkel. Arrangørane hadde difor på førehand frykta for denne turneringa si framtid. Men årets deltakarar oppførte seg stort

Tante-knekkerne vann fortent nok prisen for turneringas beste kostymer.

sett veldig eksemplariske..

Aftervolley

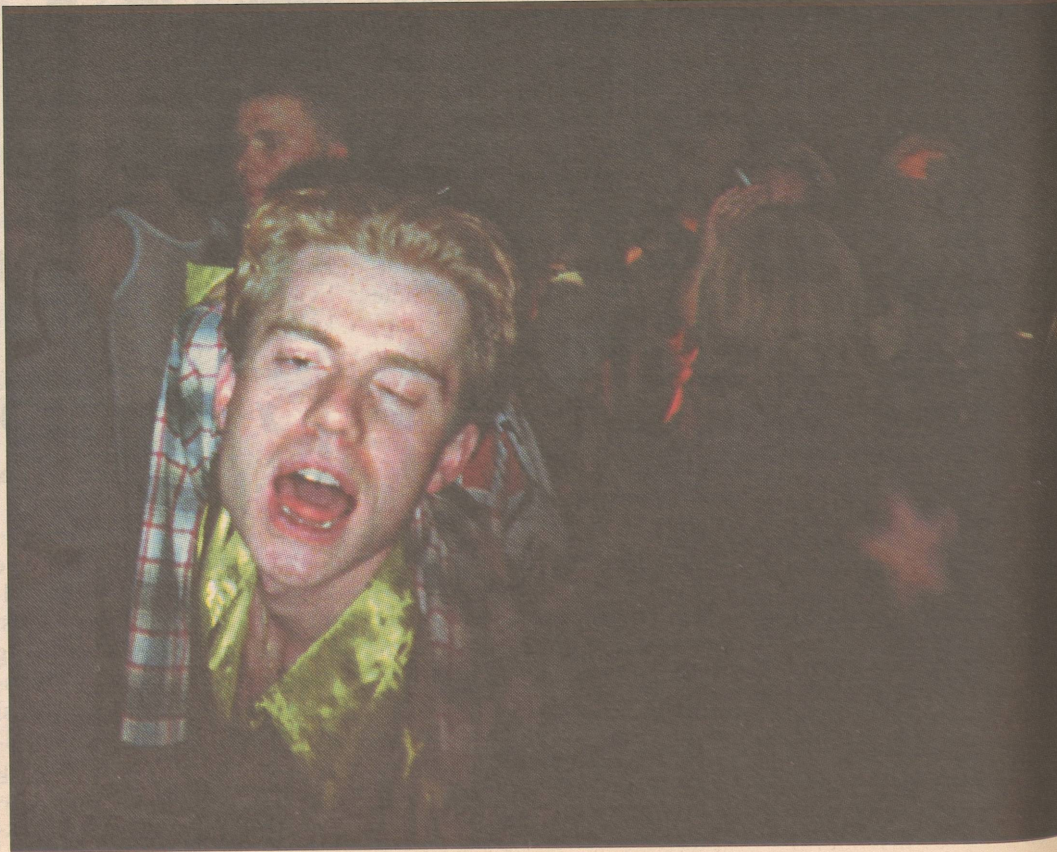
På kveldstid feira Fysio-cup seg sjølv diverse premieutdeling og elles diverse utenomsportslige aktivitetar på eit dansesal med maksimal partyføring! På aftervolleyen tok volleyballverstingane hevn for det tapte på danse-

golvet. I heile tatt Fysio-cup var Fysio-cup ei heidundrande volleyballturnering med påfølgande etterspel.

U Hallgeir Løland Torpe

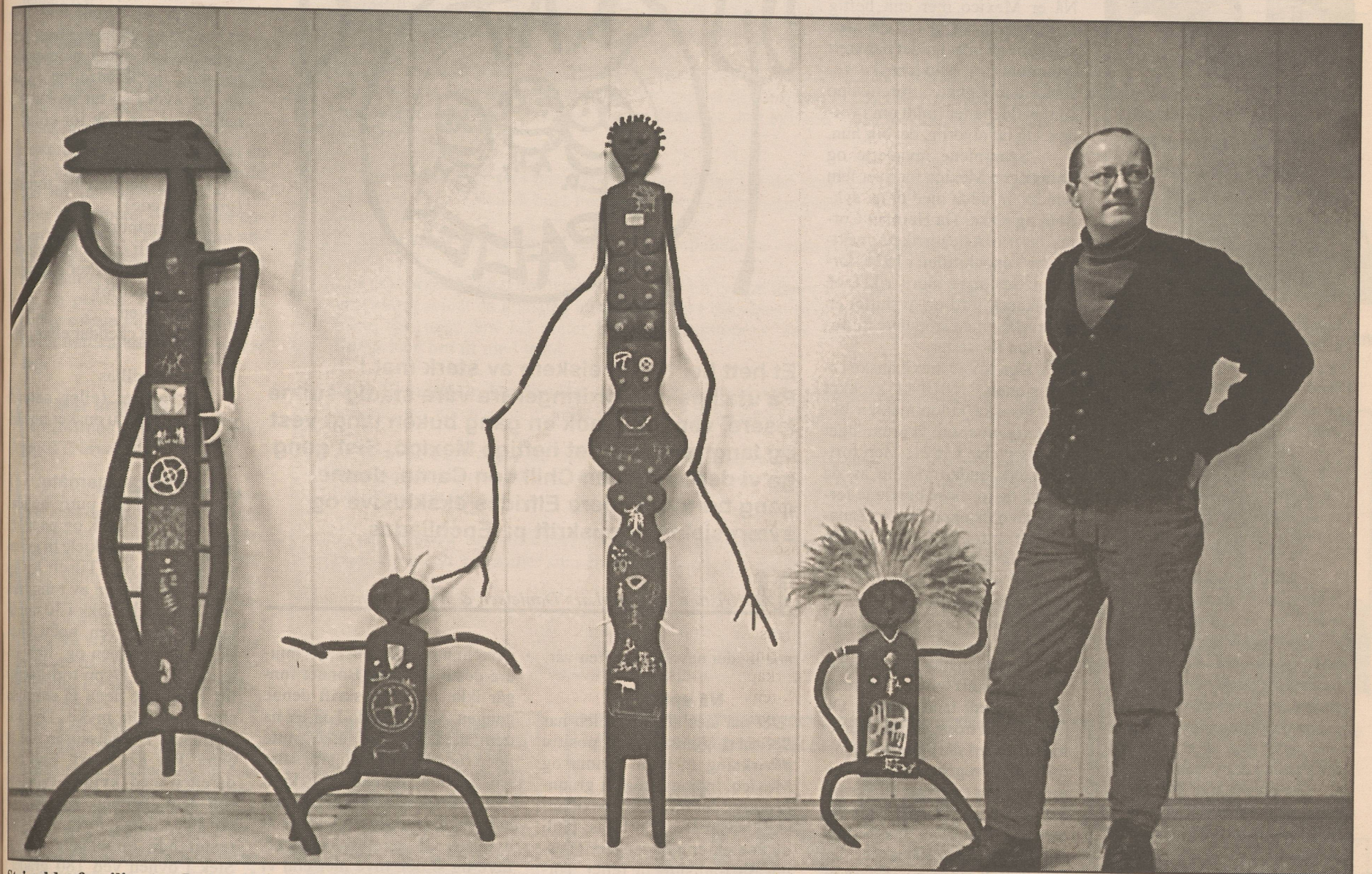

Andrelaget til medisin grunnlag slår stilfullt til igjen.

Høg partyføring!

Jarle og kunsten

Steinalderfamilien og Jarle (til høyre).

FOTO: LARS ÅKE ANDERSEN

Tromsøstudenten og kunstneren Jarle Stunner mener at kunstens hovedoppgave er å gjøre seg selv overflødig. Det er ihvertfall det han har valgt å kalle utstillingen som i disse dager kan beskues på arkeologiseksjonen.

Jarle studerer arkeologi mellomfag, og forteller at han blir inspirert av det han studerer. Derfor har han brukt sommeren til å lage en familie av menneskefigurer i tre. En slags kjernefamilie fra stein- og bronsealderen. Figurene er dekorerte med identiske helleristninger, reinsdyrhorn, sommerfugler og stein. Mor, far og to barn fullpakket med symbolikk fra forskjellige tidsepoker. De voksne har hver sin sommerfugl i mageregionén, noe som ifølge Jarle skal symbolisere sjelen.

– Det er en ide jeg fikk da jeg studerte antikkens kultur. Vi lærte om psyke og metamorfo-

se, og dette har jeg nå brukt i kunsten min, forteller han.

Metamorfose

Men utstillingen viser også fram andre sider av Jarle Stunners kunst. 11 malerier med svært interessante titler henger der til allmennhetens skue. Bilder som vel må beskrives som temmelig minimalistiske i stilen. – Jeg har lekt meg med former og farger, og forsøkt å kommunisere så enkelt som mulig, sier Jarle. De fleste av bildene ble laget i fjor, og ett av dem var også med på kunstutstillingen i forbindelse med UKA 97. Metamorfose må også nevnes, tre sølvfargede figurer laget i tre. Et materiale som Jarle er glad i å jobbe med. Han forteller at bestefaren var snekker, og lurer på om hans fascinasjon for

tre kan stamme derfra. Metamorfose-figurene viser engler som er i ferd med å klekkes ut fra puppene sine.

Inspirasjon

På spørsmål om hvor han henter ideene sine fra, svarer Jarle

at han er en gammel konservativ tenker som tviholder på begrepet inspirasjon.

– Jeg er den late kunstneren som drikker rødvin og venter på inspirasjon, smiler Jarle. – For noen år siden jobbet jeg hele tiden. Da ble det mye svada, fordi jeg ikke hadde noen ide bak det jeg gjorde.

Derfor har jeg nå lagt om strategien.

Jeg jobber aldri uten ide.

Når den kommer, tester jeg den ut i hodet, og tenker lenge på den. Det er ikke dermed sagt at det ikke skjer noe når skapelsen begynner, en estetisk tilpasning finner uansett alltid sted. Ved å finne den beste måten å jobbe på forhånd kan jeg minimere den konkrete arbeidsprosessen betraktelig, røper Jarle.

Utopi

«Kunstens hovedoppgave er å gjøre seg selv overflødig» heter utstillingen. Jarle innrømmer at han til en viss grad ønsker å vekke oppsikt med tittelen.

– Det er en utopisk fremtidsvisjon. Jeg ser for meg et ideelt samfunn hvor kommunikasjonen er så god at kunsten er unødvendig, sier Jarle. Han er ikke i tvil om hva som har størst prioritet i livet hans.

– Jeg føler mer og mer at kunsten er det viktigste i livet mitt. Det er et helvetes slit, men så lenge jeg får lade opp batteriene innimellom og drive litt dank går det greit. Nå skal jeg la kunsten hvile en stund, og konsentrere meg om studiene. Jeg skal skrive mellomfagsoppgave om dødkunst, det kan jo bli interessant nok. Men nye kunstneriske ideer har jeg allerede. Venusfigurer interesserer meg, så den tanken skal jeg leke meg med en stund. Men hvem vet, kanskje blir jeg så inspirert av dødkunsten at det blir tema for min neste utstilling, avslutter en smilende Jarle Stunner.

«Kunst er stillhetens språk»
 «Når ord møtes skapes energi»
 «Kunst er å bryte ned språket til ren energi»
 «Der er ord som ikke finnes - Ord som aldri kommer til å bli skapt»
 «Der er ord som har eksistert i over tusen år - Ord som har mistet sin betydning»
 «Tekst er bare tomme ord - Det er i mellomrommet energien ligger»
 «Objektiviteten er like reell som virkeligheten og sannheten»
 «Kunst er å omskape den fysiske virkeligheten - å skape en symbiose mellom ånd og materie»
 «Kunstens hovedoppgave er å gjøre seg selv overflødig»
 «Kunst er å komme nærmere sannheten»
 «I begynnelsen var Ordet»

TITLENE PÅ JARLES BILDER

Ølspalten

Vi starter høsten med å presentere tre høyt premierte ølsorter fra det kanskje mest spennende bryggeriet i Storbritannia, nemlig Shepherd Neame.

Shepherd Neame er Englands eldste bryggeri. Midt i hjertet av Kents berømte humleområde, finner vi det store familiebryggeriet. De har hold på siden 1698, nesten 300 år på samme sted. Bryggeriet kontrollerer over 400 puber i den sørlige delen av England. Shepherd Neame har også gjort et imponerende inntog på eksportmarkedet.

Bishops Finger

Dette mørke, spesielle ølet har høstet stor suksess, og har fått en rekke priser for kvalitet og sin særegne, bitre smak. Bishops Finger Strong Ale er et klassisk sterkøl, som virkelig setter fart på smaksøkene dine. For dere som setter pris på et litt tungt, mørkt øl, så er det bare en ting å si: Sett kursen mot Blå Rock, siden de er de eneste som fører disse øltypene fra Shepherd Neame.

Spitfire

Faktisk har ølet Spitfire noe med den flygende navnebroren å gjøre. Det er brygget for å minnes slaget om Storbritannia i 1940, der det ypperste jagerflyet i sin tid bidro sterkt til at britene klarte å stå imot Hitler og aksemaktene. Spitfire Bottle Conditioned Bitter er veldig karakteristisk ved at det nærmest er et levende øl - i den forstand at det ettergjæres på flasken, derav «grumset» på bunnen. Følgelig skal ølet helles svært sakte av flasken, slik at gjæra blir liggende igjen. Men, ikke bli skremt! Spitfire er et godt øl, som har mye god kentisk humle i seg, derfor den bitre smaken. En bitter som absolutt er verd å oppleve.

Master Brew

Shepherd Neames tradisjonelle flaggskip er en velsmakende og lysere bitter. Riktignok er Master Brew Premium Bitter fyldig på smak, men samtidig er det lettere å drikke enn sine brødre. Sånn sett kan man si det er lillebroren, men på smak og heders-tegn er Master Brew langt ifra noen «lillebror». Den hemmelige oppskriften har blitt levert muntlig mellom bryggerimesterene siden starten i 1698. Nyt deres øl!

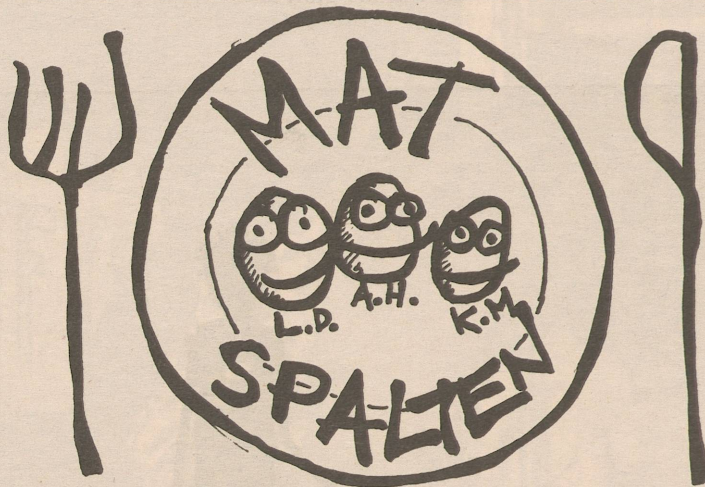
U Ørjan Haugholt & Torstein Solli Hansen

Litt historie før maten
Nå er Mexico mer enn heftig mat. Elfrida vil gi oss en liten smakebit på hva landet har vært igjennom før Mexicanske restauranter begynte å sprette opp som paddehatter rundt om i verden. Og litt alvorlig, det blir hun.

– Spanjolene invaderte og koloniserte Mexico for over fem hundre år siden med drap, sykdom og kirke. Da Herman Cortes raserte Astekerrikets makt-senter Tenochtitlan i 1521, forsvant det siste store riket på mexikansk jord og avsluttet en lang rekke med storslåtte kulturer. Hun fortsetter:

– Den første mexicanske revolusjonen i 1810-11 svekket den spanske kolonimakten betraktelig, noe som la grunnlaget for løsrivelse i 1821. Men fortsatt sterk undertrykking av de fattige og jordløse bøndene førte til revolusjonen Emilio Zapata ledet an fra 1910 til 1919. En rekke omlegginger av samfunnet fant sted. Jordreformer, arbeids- og sosiallovgivning, og kirken mistet mye av sin makt-posisjon.

I etterkrigstid har Mexico allikevel vært en av de mest gjeldstyngede land i verden. Oljepenger til tross, økonomien er fortsatt svært dårlig og administrasjonen preges av rot og korrupsjon. For en stund tilbake ble det første parlament valgt inn uten at PRI (Det Institusjonaliserte Revolusjonspartiet) har hatt flertall siden revolusjonen. Kanskje går det bedre nå. Fortsatt murrer det i væpnede grupper som ønsker bedre forhold for flertallet. Alt dette forteller Elfrida oss om der inne fra kjøkkenet, mens hun lager mat og truer med chilidrap hvis ikke

Et hett hei til alle elskere av sterk mat!
På utallige oppfordringer fra våre stadig sultne lesere, vender vi nok en gang buken langt vest og langt sør mot det heftige Mexico. Sist gang ga vi dere vår egen Chili con Carne, denne gang bringer vi dere Elfridas eksklusive og svært sjeldne oppskrift på Enchiladas.

U Kristian Misund, Lars Danielsen & Aslak Haanshuus

noe av det nevnes i spalten vår.

Nå spiser vi

Det må sies at i matveien har det vært gjensidig og positiv påvirkning mellom Spania og Mexico. Indiansk mat er grunnlaget for det meste av mexicanske oppskrifter. Tortillas, chili og bønner er gjengangere i nesten alle tradisjonelle retter. Tortillas ble til etter at spanjolene brakte nye kvernemetoder til landet. Dermed ble mais kvernet opp, blandet med vann og carramba: utallige variasjoner over mexikanernes svar på vår potet. Chili er selvsagt et «must»

i Enchiladas. Og husk, jo mindre desto sterkere. Bønner inngår ikke i vår oppskrift denne gangen. Vil du på død og liv ha dem med, hvorfor ikke putte noen røde kidney-bønner i salaten. Enchiladas er kort sagt kjøtt og tomat saus i Tortillas, ovnsbakt med revet ost. Vi lover at nytelsen vil være en lengre affære og si deg mye mer enn vi vil prøve på her. Så rist deg opp fra sofaen, på med sombreroen og ut på kjøkkenet. Mens dine matspaltister rir inn i solnedgangen videre på sin ferd mot nye og heftige kulinariske opplevelser.

Ingredienser:

Nok til 4-5 personer.

Passer også godt hvis dere er bare to og vil ha ei slapp helg liggende i ro under palmen deres med fjernkontrollen i handa, og synes én tur på kjøkkenet er mer enn nok for ei helg.

1 ½ grillet kylling
1 boks hermetiske tomater (grovhakkede)
2ss tomatpuré
fersk chili etter eget behov
1 grønn finhakket paprika
1 finhakket løk
sorte oliven
3 dl revet cheddar eller jærberg
8 maistortillas
2dl rømme (eller naturlig yoghurt hvis du ønsker noe lettere og friskere)

Framgangsmåte:

Varm opp tomat, purre og chili i en kjele. Stek løk og paprika litt olje i en annen kjele til grønnsakene er myke. Tilsett kyllingen og halvparten av tomat sausen. Kok under lokk i 30 minutter. Ha så i oliven, noen spiseskjeer av rømmen og halvparten av osten. Dypp tortillaene litt varm olje noen få sekunder slik at de blir myke. Dypp tortillaene i tomat sausen som du ennå ikke har brukt. Fyll dem deretter med kylling-fyllet og rull dem sammen. Plasser sidene om side i ildfast form. Hell over resterende tomat saus og ost. Stek i ovnen ved 180 grader i 30 min. Bruk aluminiumsfolie til osten er smeltet. Server med ris (Basmati anbefales), en enkel salat og rømme.

God fordøyelse!

TSI feiret 20-års-jubileum

Fredag 17. oktober markerte Tromsøstudentenes Idrettslag (TSI) sitt 20-års-jubileum. Dette skjedde i Aud. Max. med reker og musikk. Studentbandet Grål stod for underholdningen, og det var ikke vanskelig å sette den allerede store stemningen helt i taket. På forhånd var det solgt 120 billetter, så Aud. Max. var fylt opp med feststemte idrettsungdommer, som så ut til å ha en fortreffelig kveld.

U Stine Eidissen Bya

nettPreik

Har du noen kule linker i «bokmerkene» dine som andre burde dra innom? Send e-post til heidi@stud.cs.uit.no

Søking etter personer

<http://www.stud.ntnu.no/~mortensi/PiN/>

«Det er en kjennsgjering at det er vanskelig å finne personer på nettet, og det vil det fortsatt være», skriver Morten Simonsen som har samlet alle (?) ressursene på ett sted, slik at du ikke kaster bort unødvendig tid når du for eksempel skal lete etter en kamerat på en eller annen høyskole. Her er blant annet et eget system som viser hvor stor sjans det er for at du finner en person. Er du i tvil om hvilke søkemotorer som er best, kan kommentarene hans hjelpe deg.

Mer snø folkens...

<http://atmos.washington.edu/gcg/RTN/rtnt.html#part2>

«El Niño» betegner et fenomen som opptrer utenfor kysten av Peru fra tid til annen. El Niño forårsakes av at varmt næringsfattig vann strømmer over fra den vestlige delen av Stillehavet og fortrenger det kalde næringsrike vannet som ellers er årsaken til stor biologisk produksjon. I slike år betegner lokale fiskere i Peru havet for dødt. Det spekuleres i om El Niño kan ha en sammenheng med klimaet her hos oss, og man mener å ha funnet en korrelasjon mellom El Niño og varme vintre, dvs. snørike vintre. Når man så vet at fjorårets El Niño «forårsaket» en snørekord på 2,69 m her i Tromsø, og at årets El Niño er enda kraftigere enn fjorårets, kan man jo spekulere på hva som venter oss til vinteren. Miljøinteressert? Les mer på en av de 600 000 linkene du får som treff, hvis du søker på El Niño.

Militærnekting

Spekulerer du på om du skal dra i militæret? Tom Grydeland har tipset meg om disse:

Kampanjen mot verneplikt:

<http://wit.no/doogie/GA/huset/KMV/>

Uoffisiell Hustad-side:

<http://www.idb.hist.no/~erlendl/sivil/>

Offisiell side for velferden:

<http://home.sn.no/~oyhaug/hustad.htm>

Internasjonale:

War & Peace foundation:

<http://www.users.interport.net/~warpeace/>

Stockholm International Peace

Research Institute:

<http://sunSITE.sipri.se/>

The Nonviolence Web:

<http://www.nonviolence.org/>

Vi noterer at...

... **urnevalget** ved Universitetet i Tromsø ble utsatt i en uke fordi valgkomiteen til Studentstyret plutselig ble gjort klar over at det fantes et valgsegment.

... **Britiske** genforskere har slått til igjen! Denne gangen har de visstnok klart å fremstille en frosk uten hode. Etter det Vi Noterer At-redaksjonen erfarer håper de etterhvert å kunne gjøre det samme med mennesker...

... **den avdøde prinsesse Dianas** tidligere elsker, Kaptein James Hewitt, nylig har mottatt erstatning fra et engelsk forsikringsselskap fordi han måtte avbryte ferien sin da prinsessen døde. Han måtte jo hjem og få bildet sitt i avisene. (Den forsikringsklausulen skulle vi ha likt å se.)

... **i en region i Mexico** har myndighetene bestemt at det skal være forbudt å selge kaldt øl, noe de håper skal få bukt med innbyggenes alkoholproblemer.

... **Spice Girls** har kommet i salg i leketøysbutikkene - som dukker á la Barbie!

... **Forsvarets håndgranater** har vist seg å bli tyngre idet man kaster dem. Dette erfarte en 19-årig soldat da granaten hun skulle kaste ble såpass mye tyngre at hun ikke klarte å kaste den over den 1,3 meter høye dekningsmuren. For ordens skyld: det står etter forholdene bra til med jenta.

... **en 17 år gammel** mekaniker-elev ved Dalen VGS ble kraftig forbrent da gnister fra en vinkelsliper antente vel et halvt kilo krutt han hadde i bukse.

... **Wenche Foss** opplevde (igjen) å få innbruddstyver i huset. Det som opprørte henne mest var imidlertid ikke at de tok sølvtøyet, men at de stakk av med hele valiumbeholdningen hennes!

... **den indiske helseministeren**, Reunka Choundhury, foreslår at restaurantgjestene i India får utdelt kondomer som en alternativ dessert før de går hjem.

Fire på rad

Ser du for deg noen endring i studentenes situasjon med årets forslag til statsbudsjett?

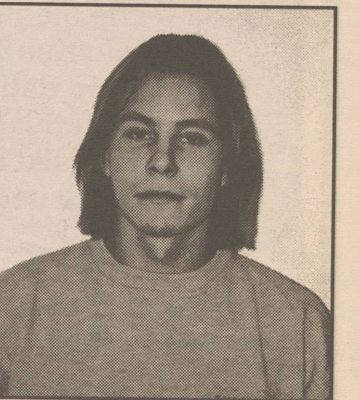

Hilde Skjærvø,
fiskerikandidat, Trondheim
– Vi kan leve i håpet!

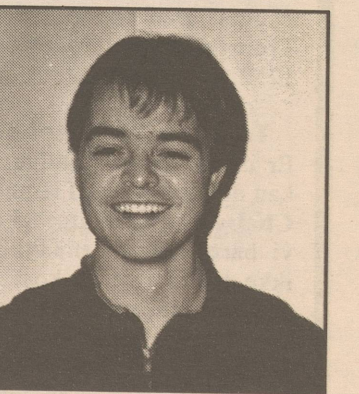
Anne Britt Nordstrand,
fiskerikandidat, Valderøy

– Med tanke på studielånsrenta vil det i så fall bli bedre på lang sikt.

Jarle Werner, hovedfag
økologisk botanikk, Tromsø

– Nei, jeg tror den avtroppende regjeringa vil gjøre det verst mulig for den kommende regjering, så også for studentene.

Erik Nessestrand, medisin
grunnfag, Stavanger

– Nei, men studielånsrenta er et skritt i den riktige retningen.

UNGDOMS- BILLETTER

Vi har faste lave priser for deg under 26 år, eller som er student under 32 år.

STA-billetter:

En vei fra Tromsø:

Oslo	945,-
Stavanger	945,-
Bergen	945,-
Trondheim	740,-
Bodø	475,-
London	1753,-
Roma	2506,-
Stockholm	1340,-

En vei fra Oslo:

Amsterdam	1308,-
London	972,-
New York	1832,-
San Francisco	2646,-
Beijing	2811,-
Mexico	2350,-
Andre land, spør oss!	

Billettene kan:

- avbestilles
- endres, også retur
- bestilles nå!

Bestill klasseturen og julebilletten nå – unngå køene.

FLYSPESIALISTEN
TROMSØ REISEBYRÅ
77 64 80 00

Avd. Breivika 77 64 80 03
Avd. Skjervøy 77 76 10 99

WINGE
FERIEVERDEN

Tromsø 77 66 18 28
Avd. Bardufoss 77 83 34 00
Avd. Finnsnes 77 84 12 55

Studenter annonserer gratis på:

Tavla

– ring 776 44283 eller 776 45366

Hjelp!

Cafè bodega trenger flere kafèverter. Er du interessert? Ta kontakt i Bodegaen.

Kjøleskap,

liten fryser, sofa, salongbord og komfyr ønskes kjøpt. Kontakt Sigrid på tlf 77646178 (jobb) eller 77675341 (privat).

Lovdata

Datamaskin med alt tilbehør ink. LOVDATA selges meget rimelig. Tlf: 916 35 226.

Canon EOS 1000 selges. Tlf 77652179 eller 77644281. Spør etter Ingrid.

Tenkingens

historie 1+2 ønskes kjøpt. Asgeir Larsen, tlf/fax 77686583 eller mobil 92807705

For gratis annonse:
e-post utopia@list.isv.uit.no
eller faks 776 45199

FOTO: SIRI VAGGEN OLSEN

Mens vi venter på Nord-Norgebanen...

Nå er snøen kommet til Tromsø og du kan spenne på deg skiene. Hurra. Det er bare åtte måneder til snøen forsvinner igjen. Kun 240 dager altså. Og sånn går no dagen... For å berge deg ut av mørketidsdepresjonen tilbyr vi her en oversikt over noe av det som kan forlyste deg de neste to ukene.

Onsdag 22. oktober
Nytt nummer av Utopia i handelen.

Utstillingen «Et århundre i forandring. Britisk maleri og skulptur 1890-1980-årene» vises på Nordnorsk Kunstmuseum frem til 4. januar 1998.

David Chocron presenterer «The big one» på Kulturhuset i dag og i morgen.

Messe kl. 12..30 på MH-bygget. Den første kirka i Tromsø ble ellers bygd i 1252, på Prostneset.

Torsdag 23. oktober
Er du en av de heldige, så kan du få oppleve TIL møte Chelsea på Alfheim. Så får vi bare håpe at snødybden ikke blir for sterk kost for de stakkars engelskmenne.

Tromsø Kunstforening åpner utstilling med kunst av Rose-Marie Huuva og Geir-Tore Holm.

Forbundsmesse i Bymi-

sjonskapellet kl. 19.00, i regi av Tromsø kristelige studentforbund.

Fredag 24. oktober
Mellom forelesningene i dag kan du benytte deg av siste mulighet til å gi din stemme til urnevalget på universitetet. FN-dagen!

Fredagskafeen byr på en eller annen film med tilknytning til Halloween. Filmklubben viser «Salo - eller Sodomas 120 dager» kl. 22.30 (se s. 24). Fellesmesse kl. 19.00 i Domkirka.

Første ut i serien av psykologiske forskningsseminar er «Examining the central executive: How cognition works and perhaps how it doesn't». Åsted er Åsgårdvn. 9, tid er kl. 12.15-13.00. Arrangør er Institutt for psykologi.

Og i dag trer vi inn i Skorpionens stjernetegn.

Det er bare 2 måneder til jul. Kanskje lurt av deg å legge av litt av studielånet til julegaver?

Lørdag 25. oktober
da Bushmen spiller på universitetet (se s.23). På verdensteateret viser filmklubben «Les diaboliques», en fransk trendsettende thriller.

Jazzklubben presenterer Anglaspel, et Gøteborg-ensemble med kompromissløs swing.

Med vedmod, og et lite snufs kan vi nå konstatere at det er nøyaktig en måned til mørketida...

Søndag 26. oktober
Kommer ikke bussen? Da kan det være fordi at sommertida nå har opphørt, så du må skru klokka en time tilbake. Dersom du har husket å stille klokka, og bussen fremdeles ikke kommer, så kan det være fordi det i dag er nye bussruter og du har sett på den gamle.

Filminteresserte kan få med seg to Buster Keaton-filmer. «Sherlock jr.» og «Generalen». Start kl. 16.00 på Norges eldste kino som fremdeles er i drift, nemlig Verdensteateret. Den åpnet allerede i 1916.

Mandag 27. oktober
Tromsdalstind er i dag, som alle andre dager, 1238 meter høy. Meieriet presenterer stå-opp komedie, eller stand-up comedy for de som ikke forstår norsk.

Tirsdag 28. oktober
På BlåRock vises «Conan the Barbarian», Arnolds første hovedrolle. Populærvitenskape-

lig forelesning på MH-bygget. Tema er genteknologi, tittel er «For tidlig kan være for sent».

Internasjonalt seminar presenterer et foredrag om «Menneskerettigheter og islam». Foredragsholder er Tore Lindholm fra Institutt for menneskerettigheter. Møt opp kl. 18.00 på UB. På Humanistisk fakultet er det Studentråd hvor hvert fag har tre stemmer. Stikk innom SU-kontoret i UB-kjelleren for nærmere opplysninger.

Onsdag 29. oktober
– Hey babe, take a walk on the wild side! Temakveld med Lou Reed/Velvet Underground på BlåRock, Hurra! Messe kl. 12.30 på MH-bygget. Seminar om religionsdialog på SV-fakultet.

Torsdag 30. oktober
Og veien heter videre.... Det høyeste punktet på Tromsøya er 163 meter over havet, sånn cirka nøyaktig.

Fredag 31. oktober
Halloween-fest på universitetet (se s. 23). «Psycho» vises av Filmklubben kl. 23.30. Forbundsmesse i Bymisjonskapellet kl. 19.00. Neste psykologiske forskningsseminar, «Psychotherapist's understanding of Lestadianerism».

Dette skjer kl. 12.15 i Åsgårdvn. 9.

Lørdag 1. november
Filmklubben viser «Repulsion», film av Roman Polanski. 10-mannsbandet «Men in black» spiller på Mack-kjelleren.

Søndag 2. november
Gled et medmenneske. Som du vet, den største glede du selv kan ha det er å gjøre andre glad. Dessuten er Tromsøya 10,4 kilometer lang.

Mandag 3. november
«New Jack City» kan oppleves på BlåRock. Rebels spiller tradisjonell irsk musikk på Meieriet. Det første meieriet i Tromsø kom forøvrig i 1907.

Tirsdag 4. november
«Menneskerettigheter i Kroatia» er tittelen på Internasjonalt seminars foredrag. Dette skjer kl. 18.00 i UB-auditoriet.

Onsdag 5. november
Utopia nummer 14 er tilgjengelig for lesning. Messe på MH-bygget kl. 12.30. Vet du forresten hva navnet Tromsø betyr? Les det spennende svaret i neste nummer av Utopia!

Hvis DU vil legge inn noe på Nord-Norge-banen, kontakt oss på faks/telefon/e-post, ELLER stikk innom Glassburet på ISV: